

Mythographi Graeci. Supplement to

G968.5

Harvard College Library

FROM THE

SALISBURY FUND

Given in 1858 by STEPHEN SALISBURY, of Worcester,
Mass. (Class of 1817), for "the purchase of books
in the Greek and Latin languages, and books
in other languages illustrating Greek
and Latin books."

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA.

MYTHOGRAPHI GRAECI
VOL. II. FASC. I. SVPPLEM.

PARTHENII NICAENI
QVAE SVPERSVNT

EDIDIT

EDGARVS MARTINI

ADIECTA EST TABVLA PHOTOTYPA

LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI
MDCCCCII

BIBLIOTHECA SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM TEUBNERIANA.

	geh.	geb.		geh.	geb.
	<i>M. 3</i>	<i>M. 3</i>		<i>M. 3</i>	<i>M. 3</i>
Aelianus ed. Hercher. 2 voll.	9.—	10.05	Benedicti regula ed. Wölflin	1.60	2.—
— varia historia	—90	1.30	Boetius de inst. arithm. ed. Friedlein	5.10	5.60
Aeneas ed. Hug	1.35	1.75	— de consolatione ed. Peiper	2.70	
Aeschines ed. Franke.	—90	1.30	— comm. in libr. Aristotelis <i>περὶ</i>		
— ed. Blass	2.40	2.80	— <i>ἀπομνηστῆρας</i> rec. Meiser. 2 voll.	8.70	9.70
— Ed. mai. c. Ind. Aeschin.	8.—	8.60	Buccolici Graeci ed. Ahrens. Ed. II	—60	1.—
[—] Ind. Aeschin. comp. Preuss.	6.40		Caesar ed. Dinter. Ed. II. min.	1.50	2.10
Aeschylli tragoediae ed. Weil	1.50	2.—	— bell. Gall. Ed. II min.	—75	1.10
— Singulae tragoediae	—30	—60	— bell. civile. Ed. II min.	—60	—90
[—] Schol. in Pers. ed. Dähnhardt	3.60	4.20	— ed. Kübler. bell. Gall. Ed. min.	—75	1.10
Alexander Lycop. ed. Brinkmann.	1.—	1.25	— Ed. maior	1.20	1.60
Ammianus M. ed. Garthausen. 2 voll.	7.20	8.40	— bell. civ. Ed. min.	—60	—90
Anacreon ed. Rose. Ed. II.	1.—	1.40	— Ed. maior	—90	1.30
Andocides ed. Blass. Ed. II.	1.20	1.60	— b. Alex. b. Alfr. Ed. mai.	1.—	1.40
Anna Comnena ed. Reifferscheid. 2 voll.	7.50	8.60	— Ed. min.	—60	1.—
Anthimus ed. Rose	1.—	1.25	— b. Hisp. Fragm. Indices	1.50	1.90
Anthologia Gr. ed. Stadtmüller. I	6.—	6.60	Callimachi vita S. Hypatii	3.—	3.40
— II, 1	8.—	8.60	Cassius Felix ed. Rose	3.—	3.40
— Lat. I. 1 ed. Riese. Ed. II	4.—	4.60	Cato ed. Keil	1.—	1.40
— II ed. Buecheler. 2 fasc.	9.20	10.35	Catullus ed. Müller.	—45	—75
Antiphon ed. Blass.	2.10	2.50	— Tibull., Propert. ed. Müller	2.70	3.20
Antoninus ed. Stich	1.80	2.20	Cebetis tabula rec. Praeclter	—60	—90
Apollodorus ed. Bekker	1.—	1.40	Celsus ed. Daremberg	3.—	3.50
Apollonius Perg. ed. Heiberg. 2 voll.	9.—	10.—	Chronica min. ed. Frick. 2 voll. Vol. I	6.80	7.40
Apollonius Rhodius ed. Merkel	1.—	1.40	Cicero ed. Müller. 5 partes (=11 voll.		
Appianus ed. Mendelssohn. 2 voll.	9.—	10.—	— =37 fascoc.) Pars I. 1. 2. <i>M. 3. 45.</i>		
Apulei metamorph. ed. v. d. Vliet	3.—	3.50	geb. <i>M. 4. 40.</i> Pars II. 1.—3. <i>M. 6. 80.</i>		
— Apologia Florida ed. v. d. Vliet	4.—	4.50	geb. <i>M. 7. 80.</i> Pars III. 1. 2. <i>M. 7. 80.</i>		
Archimedes ed. Heiberg. 3 voll.	18.—	19.80	geb. <i>M. 9.—.</i> Pars IV. 1.—3. <i>M. 6. 80</i>		
Aristaeus epist. ed. Wendland	4.—	4.50	geb. <i>M. 7. 80.</i>	23.85	29.—
Aristophanes ed. Bergk. 2 voll. Ed. II	3.—	4.—	— oratt. sel. ed. Müller. 2 partes	1.50	2.20
— Singulae comoediae	—45	—75	— edd. Eberhard-Hirschfelder	2.—	2.50
Aristoteles, de partibus animal.	1.80	2.20	— epistolae ed. Wesenberg. 2 voll.	6.—	7.20
— ed. Langkavel	—60	—90	— sel. ed. Dietsch. 2 partes	2.50	3.40
— de arte poetica ed. Christ	1.50	1.90	Claudianae carmina ed. Koch	3.60	4.20
— physica ed. Prantl	1.80	2.10	Cleomedes ed. Ziegler	2.70	3.20
— ethica Eudemia ed. Susemihl	1.80	2.10	Comaed. Horat. ed. Jahnke	1.20	1.60
— Nicomachea ed. Susemihl	1.80	2.10	Commedianns ed. Ludwlg. 2 voll.	2.70	3.50
— de coelo, al. ed. Prantl	1.20	1.60	[Constantinus] Inc. I. de C. Magno		
— de coloribus, al. ed. Prantl	—60	—90	— ed. Heydenreich	—60	—90
— politica ed. Susemihl. Ed. III	2.40	2.80	Cornelius Nepos ed. Fleckeisen	—30	—60
— magna moralia ed. Susemihl	1.20	1.60	Cornutus ed. Lang	1.50	2.—
— de anima libri III ed. Biehl	1.20	1.60	Curtius Rufus ed. Vogel	1.20	1.60
— ars rhetorica ed. Römer. Ed. II	3.60	4.—	Damasus ed. Ihm.	2.40	2.80
— metaphysica ed. Christ	2.40	2.80	Demetrius Cydonius ed. Deckelmann	1.—	1.40
— fragmenta ed. Rose	4.50	5.—	Demosthenes edd. Dindorf-Blass.		
— oeconomica ed. Susemihl	1.50	1.90	— 3 voll. (=6 partes.) Ed. IV min.	4.50	6.—
— de plantis ed. Apelt	3.—	3.40	— — 3 voll. Ed. IV maior	7.20	9.—
— πολιτ. <i>Ἀθήνη.</i> ed. Blass. Ed. III	1.80	2.10	Dietyt ed. Meister	1.50	2.—
— parva naturalia ed. Biehl	1.80	2.10	Dinarchus ed. Blass	1.—	1.40
Arriani expeditio Alex. ed. Abicht	1.20	1.70	Dio Cassius ed. Meib. 5 voll. Vol. I II	8.10	9.20
— scripta minora ed. Eberhard	1.80	2.20	Dio Chrysost. ed. Dindorf. Vol. II	2.70	
Athenaeus ed. Kibel. 3 voll.	17.10	18.90	Diodorus ed. Vogel. 5 voll. Vol. I—III	11.20	13.—
Augustini de civ. dei ed. Dombart.			Dionysius Halle. ed. Jacoby. Vol. I—III	9.60	11.40
— Ed. II. 2 voll.	6.—	7.20	— opusc. rhet. edd. Usener et Rader-		
— confessionum ll. XIII ed. Knöll	2.70	3.20	— macher. Vol. I	6.—	6.60
Aulularia ed. Piper	1.50	2.—	Diophantus ed. Tannery. 2 voll.	10.—	11.—
Ausonius ed. Peiper	6.60	7.20	Dracontius ed. Duha	1.20	1.60
Autolyceus ed. Hultsch.	3.60	4.—	Epic. g. fragm. ed. Kinkel. I.	3.—	3.50
Avieni Aratea ed. Breysig	1.—	1.40	Epic. poes. gr. ludib. corpusc. I		
Babrius ed. Schneidewin	—60	1.—	— ed. Brandt et Wachsmuth. 2 voll.	6.—	7
— ed. Crusius. Ed. maior	8.40	9.—	Epictetus ed. Schenkl. Ed. minor	6.—	6.60
— Ed. minor	4.—	4.60	— Ed. maior		
Bacchylidis carmina ed. Blass. Ed. II	2.40	2.90			

○
MYTHOGRAPHI GRAECI

VOL. II. FASC. I. SVPPLEM.

○
PARTHENII NICAENI
QVAE SVPERSVNT

EDIDIT

EDGARVS MARTINI

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

MDCCCCII

G 968.5

Salisbury fund
(II, 1, suppl.)

LIPSIÆ: TYBIS B. G. TEVNERI.

ΤΗΙ
ΚΑΤΑ ΓΕ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑΝ
ΑΝΑΓΕΝΝΩΜΕΝΗΙ ΕΛΛΑΔΙ

Μηνὶ Ἰουλίῳ
1901

E. M.

PRAEFATIO.

Permīro casu factum est, ut Parthenii, poetae celeberrimi, carmina Tiberii aetate plurimum lectitata et tractata (cf. Suet. *Vit. Tib.* LXX), atque adeo a poetis quarti post Christum natum saeculi studiose versata (cf. frg. 22) misellis quibusdam frustulis exceptis interirent, pedestri autem sermone perscripta Narrationum amatoriarum congeries, quam ille Cornelio Gallo Foroiuliensi ad privatum usum miserat quaeque certo non ad eum finem composita erat, ut evulgaretur, temporis invidiam effugeret. verum licet perpauci ad nostram memoriam pervenerint poetae Nicaeensis versus, tamen fortunae gratiam habere debemus: nam ex illis ut expressam Parthenianae artis imaginem mente concipere non possumus, ita hoc adfatim adparet — quod non iam satis distincte pronuntiatum video — Callimachi eum fuisse strenuum admiratorem et aemulatorem (cf. frg. 22 v. 1; 29 v. 2 et 6; 46). Parthenii poeseos fragmenta primus conquisivit et ex amplo doctrinae suae thesauro explicavit Aug. Meinekius in *Anal. Alex.* (Berol. 1843) pg. 259sqq. ex illo tempore virorum doctorum curis et studiis aliquam multa obscura inlustrata mendosaque sanata sunt, ut operae pretium facere videretur, qui novam Parthenii frustorum tractationem proponeret. quo in negotio exsequendo praeter ea quae

modo indicavi etiam alia mihi eximia quorundam viro-
rum doctorum liberalitate suppeditabant subsidia. inter
quae principem sibi vindicant locum lectiones codi-
cum operis Stephani Byzantii et Etymologici genuini —
quae praecipuae fragmentorum Parthenii sunt sedes —
officiosissime a BENEDICTO NIESIO et RICCARDO
REITZENSTEINO mihi transmissae. quo beneficio
factum est, ut Parthenii verba iam in multo solidiore
fundamento conlocata sint quam apud Meinekium
posita erant.

Fragmentorum conlectioni adnexui libellum ΠΕΡΙ
ΕΡΩΤΙΚΩΝ ΠΑΘΗΜΑΤΩΝ, cum viderem iustam commo-
damque eius editionem nondum exstare. servatus est
ille libellus uno codice Palatino gr. 398, qui utrum IX
an X saeculo exaratus sit ambigunt homines docti.
descripsit adcurate elegantissimum pretiosissimumque
hunc codicem Alfredus de Gutschmid in diario *Neue
Heidelberger Jahrb.* I (1891) pg. 227 sqq. (= *Kl. Schrift.*
vol. IV pg. 590 sqq.), ut pauca sint, quae hoc loco de ea
parte qua Parthenii opusculum exhibetur (fol. 173^v
—188^v) addi necesse sit. scriptus est contextus Parthe-
nianus ab uno librario (P¹), qui ipse permagnum nume-
rum leviusculorum quos videlicet inter describendum
commiserat errorum postmodum scalpello plerumque
adhibito diligenter correxit. idem tabulam argumenti
operi Partheniano praemissam, titulum subscriptionem-
que libelli, inscriptiones fabularum, fontium indiculos
plurimis narrationum aut in summo aut in imo codi-
cis margine adscriptos, denique notulas in margine late-
rali positas bellissime pinxit. contextum Parthenii litteris
minusculis, cetera maiusculis perscripsit (cf. simulacrum
cod. P editioni nostrae adiunctum). praeter librarii
autem manum deprehenditur etiam alia manus (P²),
quae atramento paullo limpidiore usa est. cuius vestigia

non sunt nimis frequentia. in universum satis habuit emendare leviora menda quae librarius incorrecta reliquit, raro graviora attrectavit. quod autem Sakolowskiius proll. ad Parth. pg. VIII adseverat correctorem P² non multo postquam codex confectus esset contextum Parthenii perscrutatam esse, vehementer errat: quippe correctorem P² non ante mediam saeculi XVI partem fuisse inde cogitur efficiturque quod Cornarius, qui primus Parthenium anno 1531 ex codice P edidit, nullam dum eius emendationum habuit notitiam. rem uno sed admodum luculento exemplo transigere lubet. exorsus est P¹ cap. XV ab his verbis: *περὶ δὲ τῆς Ἀμύκλα θυγατρὸς τάδε λέγεται. Δάφνη αὐτῆ τὸ μὲν ἅπαν εἰς πόλιν οὐ κατῆμι.* quae P² evidenter correxit, cum dedit: *περὶ δὲ τῆς Ἀμύκλα θυγατρὸς τάδε λέγεται Δάφνης. αὐτῆ τὸ μὲν κτλ.* quodsi Cornarius hanc emendationem in libro P reperisset, in contextum suum certo non recepisset manus P¹ lectionem neque vertisset: 'De Amyclae filia haec traduntur. Daphne ea q. s.' quae cum ita sint, corrector P² post principem editorem Parthenium correxisse censendus est. viri boni correctiones omnes coniectura inventas esse vix est quod moneam. quarum de natura ut iudicium facere queas, exemplum adponam. cap. VI § 6 P¹ dedit: *οἰκτεοῖν ἐπιφάξειν*; unde fecit P² *ᾤετο συνεπιφάξειν.* quae mutatio etsi ad sensum bona est, tamen non restituit lectionem Parthenii, qui procul dubio οἶός τε ἦν ἐπ. scripsit. cf. etiam pg. 45, 10. codicem ipse Heidelbergae aestate anni 1900 quam potui diligentissime excussi; insuper eum non nullis locis, de quibus postea dubitabam, pro me inspexit HVGO STADTMVELLER.

Primum Parthenii fabulas edidit, ut modo dixi, Ianus Cornarius Basileae apud Frobenium a. 1531. haec editio satis fideliter codicis P memoriam reprae-

sentat, cum Cornarius in levioribus quibusdam scribae P¹ erroribus tollendis sese fere continuerit. ex editionibus quae Cornarianam insecutae sunt dignae videntur quae commemorentur hae: 1) editio Thomae Galei, qui Parthenii Narrationes amatorias libro qui *Historiae poeticae scriptores antiqui* (Par. 1675) inscribitur inseruit. 2) editio Legrandii et Heynii Goettingae a. 1798 emissa. qui duoviri plurimum ad restituenda Parthenii verba contulerunt; praecipue Legrandius haud vulgari perspicacitate multa memoriae codicis P detexit vulnera detectaque felicissimo sanavit acumine. ut Galeus ita editores Goettingenses fundamento editionis suae usi sunt textu Cornariano. primus post editorem principem ipsum codicem P adiit F. Bastius, qui conlationem suam ceterum non sane adcuratam publici iuris fecit in volumine: *Lettre critique de F. J. Bast à Mr. I. F. Boissonade sur Ant. Lib., Parth. et Aristénète* (Paris 1805), quod a C. A. Wiedeburgio in latinum conversum et adpendice a G. H. Schaefero confecta auctum iterum prodit a. 1809. sequitur 3) editio F. Passowii (*Corp. script. erot. graec.* vol. I [Lips. 1824]), qui et ipse librum P inspexerat. singularem autem dotem haec editio nanta est per bonas J. G. Schneideri coniecturas, quae ad marginem exemplaris Goettingensis epistulae Bastianae adscriptae inveniuntur. annus 1843 duas tulit editiones: 4) Antonii Westermanni (*Script. poet. hist. graec.* [Brunsv. 1843] pg. 152—181), cui in usum suum convertere licuit duplicem — Ludovici Kayseri et Roulezii (cf. *Bull. de l'ac. roy. d. scienc. et bell. lettr. de Brux.* vol. II [1835] et *Mél. de phil., d'hist. et d'ant.* vol. I pg. 403 sqq.) — conlationem codicis P. tamen Westermannus rem criticam non ita multum promovit. multo melius res cessit 5) Aug. Meinekio, cuius egregia re-

censio Partheniani contextus publicata est in *Anal. Alex.* (Berol. 1843) pg. 297 sqq. solum modo quod alibi non promulgatas Scaligeri Cobetique notas continet, nomino 6) editionem Adr. Hirschigii (*Erot. script. graec.* [Paris. ap. Didot. 1856] pg. 3 sqq.). denique memorandae sunt 7) editio R. Hercheri (*Erot. script. graec.* vol. I [Lips. 1858] pg. 1 sqq.), quae non nullas perutiles de usu nostri scriptoris praebet observationes, et 8) eddosis P. Sakolowskii (*Mythogr. graec.* vol. II fasc. I [Lips. ap. Teubn. 1896] pg. 5 sqq.), de qua ego censuram facere nolim, quoniam G. Knaackius, qui eam expendit, quem ad modum ille v. d. provinciam suam administraverit satis perspicue declaravit (cf. *Berl. phil. Wochenschr.* 1900 pg. 705 sqq.). tamen unum habeo quod adiciam. quod Sakolowskii adnotatione critica parum fideliter de codicis P memoria edocemur (cf. Knaackium l. l. pg. 707; vid. etiam pg. 11, 20 Sak. *τελέσειν*, 18, 2 *παρεκελεύσατο*, 32, 11 *πραιοτέρω*, 44, 19 *προήκοντος* a. m. l.), culpa minime tribuenda est P. Trommsdorffio qui summa cum adcuracione librum P pro Sakolowskio contulit, sed ipsi editori qui negligentissime amici notulis usus est.

De versionibus fabularum Parthenianarum una mihi laudanda est Fr. Jacobsii utpote in cuius adnotationibus complures nequaquam spernendae observationes criticae obviam se ferant.

Quaecumque autem viri docti sive peculiaribus commentationibus sive aliis in rebus occupati tanquam in transcurso de singulis quibusdam Parthenii locis disputaverunt, ea quatenus digna videbantur quae propagarentur in adparatu critico nostro suo loco adlata reperies omnia.*)

---

*) Casu quodam ineditas Ervini Rohdii coniecturas nactus sum. etenim cum Baerii librarii Francofortensis catalogum

Quibus expositis iam de huius editionis ratione et consilio dicam. ut quem mihi finem proposuerim paucis significem: primum lectorem de codicis P memoria plene edocere, deinde contextum scriptoris quam emendatissimum exhibere volui. at enim si quis quem ego ad Parthenium conguessi adparatum criticum cum Sako-
lowskii comparaverit, centum vel fortasse etiam plures libri P lectiones apud me deesse animadverterit. quas qui attentius examinaverit, sive rasuras prorsus nullius momenti*) seu volgares Byzantinorum errores orthographicos prosodiacosve**) esse facili opera cognoverit. haec omnia missa feci ut plane inutilia incommode-

---

veterum librorum 409um perlustrarem, venale apud illum esse vidi exemplar *Μυθολογάρων* Westermanni, cuius margini Rohdii manu multae notulae adscriptae essent. quod exemplar ut ilico ad me deferendum curaret, bibliopolae meo Lipsiensi mandavi sperans in illo libro futura quae editioni meae usui esse possent. nec spes me fefellit: nam margines Parthenii oppletas inveni plurimis atque elegantissimis Rohdii emendationibus, qui, ut postea rescivi, Parthenium in seminario suo tractare solitus est.

*) Frequentes rasurae codicis P perpaucis exceptis omnes ab ipsius librarii manu profectae indeque explicandae sunt, quod vir bonus absoluto opere ea quae exaraverat cum exemplo suo contulit diligentissime quae commiserat menda eluens. quae cum ita sese habeant, hoc certum est, ea quae librarius ipse correxit aut in rasura scripsit non minus memoriam exempli eius repraesentare quam ea quae intacta reliquit. re ita comparata hercle superflua opera est expresse indicare codicem P e. gr. V 3 exhibere *καταμ[ηρύει]*, IX 3 [*ὁ — ποτυπάσας* et *κατομοσαμέν[ου ÷]*] δὲ *ἐκείνου*, IX 4 *ἐν νῶ μέν[τοι —] λαβῶν*, XVI 4 *ὄφ[ισ —] ἀνείλεν*, praesertim cum plurimis locis ne umbra quidem dubitationis esse possit quin lectio a librario reconcinata unice vera sit priorque scriptura nihil aliud fuerit nisi merus calami lapsus. — rarissimae sunt rasurae correctoris alicuius a P¹ alieni (puto manus P²), qui cultello paullo hebetiore ut videtur usus est. hasce rasuras sedulo memoravi adiuncta ubi licebat eruere manus P¹ scriptura.

**) Constante librarius exarat *ἄλην*, *ἀλόμενος*, *ὠρίων*, *ἴεται*, *παρὰ χρέμα*, *κρύφαι*, *δίψαι*, sim.

que adparatum criticum onerantia, recordatus illud Kaibeli (cf. Goett. gel. Anz. 1897 pg. 861), quod mihi semper peregrinum visum est: 'non scribam Byzantium quaerimus, sed textum illum qui ei transscribendus erat'.

Emendatio autem in Parthenii libro subdifficilis est. quae ut ad certam normam exacta via ac ratione procedat, duae potissimum res deliberandae sunt: primum condicio indolesque scriptoris, deinde natura scripti. ac Parthenius quidem scriptor est satis recens, cum primo ante Christum natum saeculo floruerit: ergo cavendum ne Batavorum more apud eum eundem sermonem quaeramus atque instauremus quo usi sunt optimi scriptores Attici; porro erat poeta: unde haud magno opere mirabimur in eius narrationibus inesse multa quae nisi apud poetas non occurrant.*) libellus autem eius neutiquam perpolita limataque scriptura est, sed, ut ipse in epistula dedicatoria haud tecte professus est, *ὑπόμνημα*: hinc non offendemur negligentia quadam atque inaequabilitate dictionis, facileque quae hic illic inveniuntur salebrae, has ei condonabimus. haec rem criticam apud Parthenium factitantibus respicienda sunt: eosdem tamen non oblivisci oportet Parthenium fuisse natione Graecum, ne forte librariorum sordes i. e. ea quae cum graecae linguae ingenio pugnent invito scriptore conserventur.**)

Plerique quidem Parthenii editores cum nimis magnifice de eius opere statuerent, in eo peccaverunt

---

*) Non nulla sane ex iis quae huc faciunt Parthenium ex poeticis exemplis suis transtulisse existimandum est.

***) Quivis editor contextus alicuius alexandrinae vel romanae aetatis cum fructu perlegerit quae disputavit A. Thumbius in eximio libro *Die griech. Sprache im Z.-A. des Hellenism.* (Argent. 1901) pg. 11 sqq.

quod omnem sibi permissam esse coniecturam existimabant qua contextus scriptoris elegantior politiorque evaderet. alii rursus — ut Westermannus — nimis anxie codicis P vestigia presserunt, ita ut pro auro carbonem saepius venderent. fluctuat autem mirum quantum priorum virorum doctorum iudicium de iis quae Parthenio digna et quae indigna putanda sint. nos quod de hisce rebus satis certe iudicare possumus, meritum est Riccardi Mayer-G'schrey, qui dissertatione summo opere laudabili *Parthenius Nicaeensis quale in fabularum amatoriarum breviario dicendi genus secutus sit* (Heidelbergae 1898) admirabili cum cura sermonem elocutionemque Parthenii excussit et examinavit. in adponendis hominum doctorum coniecturis eam secutus sum legem, ut aperte falsas et eas quae errore aliquo a Cornario in legendo libro P commisso inniterentur excluderem omnes. qua ratione id saltem effectum est, ut adparatus criticus noster multo dilucidior simpliciorque sit Sakolowskiano.

Porro lectorum gratiam mihi conciliasse confido testimoniis ad fabulas Parthenii adscriptis. verum ne quis falsas animo concipiat expectationes, hoc moneo, me ad unamquamque narrationem adnotavisse eos solos locos, ubi fabula eadem vel simili ratione narratur qua apud Parthenium. non igitur in animo erat omnes cuiusque fabulae memorare conformationes.

Fontium indiculos plerisque Parthenii narrationibus in codice P adpictos litteris erectis describendos curavi, cum nemo iam hodie pro genuinis eos venditare audeat, postquam R. Hercherus *Hermae* vol. XII (1877) pg. 306 sqq. a Parthenio alienos eos esse luculenter comprobavit. sed redeunt istae notulae ad grammaticum litteratissimum fabularisque historiae graecae peri-

tissimum, cui non semel contigit ut verum Parthenii fontem investigaret (cf. Rohdii *Griech. Rom.*² pg. 122 prox.).

His peractis restat ut omnes eos viros doctos nominem, qui in conficienda hac editione consilio auxiliave me adiuverunt. ac RICCARDI REITZENSTEINI, BENEDICTI NIESII, HVGONIS STADTMVELLERI liberalitati quantum debeam supra significavi. praeter hos autem beneficiis sibi me devinxere CAROLVS ZANGEMEISTER, officiosissimus bibliothecae Palatinae praefectus, P. EHRLE, venerandus bibliothecae Vaticanae antistes, GEORGIVS WENTZELIVS Goettingensis, RICCARDVS WVENSCH Vratislaviensis. improbum plagulas corrigendi laborem qua est in me benignitate RICCARDVS SCHVLZE Budissinus, carissimus praeceptor, mecum partiri voluit. maximis vero officiis me obstrinxit GEORGIVS KNAACKIVS Stettinensis, qui mihi identidem rogitanti consiliumque expetenti numquam defuit, quin etiam ultro uberimas ad meam editionem mihi transmisit symbolas. quibus omnibus viris humanissimis hoc loco gratias ago quam amplissimas.

Scribebam Lipsiae mense Iulio MDCCCCL.

Edgarus Martini.

I
VETERVM
DE PARTHENIO NICAENO
TESTIMONIA

Suidas s. v. Παρθένιος (Hesych. Mil. ed. Flach. pg. 164, 1): Π. Ἡρακλείδου καὶ Εὐδώρας (Ἐρμιππος δὲ Τήθας φησί), Νικαεὺς ἢ Μυρλεανός, ἐλεγιοποιὸς καὶ μέτρων διαφόρων ποιητής. οὗτος ἐλήφθη ὑπὸ
 5 Κίονα λάφυρον, ὅτε Μιθριδάτην Ῥωμαῖοι κατεπολέμησαν, εἶτα ἠφείθη διὰ τὴν παιδευσιν καὶ ἐβίω μέχρι Τιβερίου τοῦ Καίσαρος. ἔγραψε δι' ἐλεγείας Ἀφροδίτην, Ἀρήτης ἐπικήδειον τῆς γαμετῆς, Ἀρήτης ἐγκώμιον ἐν τρισὶ βιβλίοις καὶ ἄλλα πολλά.

tractant Meinekius *Anal. alex.* (1843) pg. 255 sqq.; Ad. Kiesslingius *Comm. Mommsenian.* (1877) pg. 351 prox.; Susemihlius *Hist. litt. alex.* I (1891) pg. 191 sqq. et 888; II (1892) pg. 660; Hillscherus *Hom. litterat. gr. ante Tib. mort. in urbe Roma comm. hist. crit.* (*Annal. philol. suppl.* XVIII [1892]) pg. 404 sqq.

2—3 Ἐρμιππος—φησί om. A (*Paris. gr.* 2625) de Hermippo Berytio cf. Wachsmuthium *Symb. philol. bonn.* (1864) pg. 141 sqq. 3 Νικαεὺς ἢ Μυρλεανός: a Steph. Byz. (cf. test. 2) Nicaea oriundus perhibetur; item Νικαεὺς audit in inscriptione et subscriptione cod. Pal. gr. 398; contra Apamensis appellari videtur in titulo Hadriani (cf. test. 8). de hoc discrimine cf. Kaibelium *Hermae* vol. XI (1876) pg. 372 sqq. 5 Cinnæ nomen corruptum esse evicit Meinekius l. l. pg. 256, qui dubitanter de Caecina cogitavit; Helvium Cinnam, poetæ parentem, esse opinatur Kiesslingius l. c. pg. 352 non de belli duce, sed de domino qui emisset agi arbitratus: quam opinionem satis redarguit Hillscherus l. i. pg. 404 qui ipse ut Κόττα legeretur proposuit. puto recte 6—7 de verbis ἐβίω μέχρι Τιβερίου τοῦ Καίσαρος exposuerunt Meinekius l. l. pg. 257 et Kiesslingius l. ss. pg. 352 7 δι' ἐλεγείας Schneiderus *Callimach.* II pg. 32: δὲ ἐλεγεία εἰς Α δὲ ἐλεγείας Vat(icanus gr. 1296) V(ossianus F 2) sequentia verba initium sunt plenioris tabulae petita ex bibliothecae catalogo κατὰ στοιχείον composito. qua de vid. Daubium *De Suid. biogr. orig. et fid.* (*Annal. philol. suppl.* XI [1880]) pg. 427 8 Ἀρήτης ἐπικήδειον κτλ.: cf. quae ad Parthenii frg. 1 adnotavimus

2

Steph. Byz. pg. 475, 2 *M.*: ἐξ αὐτῆς (scil. Νικαίας)
Ἰσίγονος καὶ Ἀσκληπιάδης καὶ Παρθένιος.

3

Macrob. *Saturn.* V 17, 18: versus est Parthenii, quo
grammatico in Graecis Vergilius usus est.

verba quo *grammatico* — *usus est* erasa sunt in codice P(*arisino* 6371 sc. XI), rite scripta exstant in libro N(*apoli-*
tano V B 10 sc. X), de cuius praestantia exposuit Wissowa
Wochenschr. f. kl. Philol. 1895 nr. 25 pg. 682 prox. falsa
igitur iactavit Eyssenhardtus verba illa codicum auctoritate
prorsus destituta esse asseverans.

Macrobius l. ss. Gellium exscribit (cf. frg. 30). apud quem
tamen verba quo *gramm.* — *usus est* frustra quaeris. adiecta
igitur sunt ab ipso Saturnalium auctore, qui utrum certam
memoriam sequatur an ex Vergilii imitatione Parthenii hunc
illius praeceptorem fuisse collegerit disceptari nequit. quam ob
causam vero Eyssenhardtus vocabula illa inepta dicat equidem
non adsequor. quidni Vergilius Parthenio magistro usus sit,
cum Corn. Gallum Foroiuliensem, amicissimum Vergilii, illius
consilium et auctoritatem in poeticis secutum esse constet?

4

Sueton. *Vit. Tiberii* cap. LXX (pg. 115, 27 *R.*): Fecit
(Tiberius) et Graeca poemata imitatus Euphorionem
et Rhianum et Parthenium, quibus poetis ad modum
delectatus, scripta omnium et imagines publicis biblio-
thecis inter veteres et praecipuos auctores dedicavit,
et ob hoc plerique eruditorum certatim ad eum multa
de his ediderunt.

5

Artemid. *Onirocr.* cap. LXIII (pg. 241, 13 *Her.*):
εἰς γὰρ καὶ παρὰ Λυκόφρονι ἐν τῇ Ἀλεξάνδρα καὶ
παρὰ Ἡρακλείδῃ τῷ Ποντικῷ ἐν ταῖς Λέσχαις καὶ

παρὰ Παρθενίῳ ἐν ταῖς Ἑλεγείαις καὶ παρ' ἄλλοις πολλοῖς ἱστορίαι ξένοι καὶ ἄτριπτοι.

6

Lucian. *De conscr. hist.* cap. LVII (vol. II 1 pg. 25, 12 *Sommerbr.*): παραθεῖ (scil. Homerus) τὸν Τάνταλον καὶ τὸν Ἴξίονα καὶ τὸν Τιτυὸν καὶ τοὺς ἄλλους. εἰ δὲ Παρθένιος ἢ Εὐφορίων ἢ Καλλιμάχος ἔλεγε, πόσοις ἂν οἰεῖ ἔπεσι τὸ ὕδωρ ἄχρι πρὸς τὸ χεῖλος τοῦ Ταντάλου ἤγαγεν; εἶτα πόσοις ἂν Ἴξίονα ἐκύλισεν;

7

Anthol. Palat. VII 377 (vol. II 1 pg. 252 *Stadtm.*):
Ἐρυνκίου.

Εἰς Παρθένιον τὸν Φωκαέα τὸν εἰς τὸν Ὅμηρον
παροινήσαντα.

Εἰ καὶ ὑπὸ χθονὶ κείται, ὅμως ἔτι καὶ κατὰ πίσσαν
5 τοῦ μαρογλώσσου χεύατε Παρθενίου,
οὔνεκα Πιερίδεσσιν ἐνήμεσε μυθία κείνα
φλέγματα καὶ μυσαρῶν ἀπλυσίην ἐλέγων.
ἤλασε καὶ μανίης ἐπὶ δὴ τόσον, ὥστ' ἀγορευῆσαι
πηλὸν Ὀδυσσείην καὶ πάτον Ἰλιάδα.
10 τοιγὰρ ὑπὸ ζοφραῖσιν Ἐρινύσιν ἀμμέσον ἦπται
Κωκυτοῦ κλοιῶ λαιμὸν ἀπαγχόμενος.

2 sqq. totum lemma in ras. scripsit manus C codicis P (*alat. gr.* 23); pristini tituli certa vestigia superesse negat Stadtmuellerus pro Φωκαέα restituendum esse Νικαέα suspicatus sunt Fabricius *Bibl. graec.* ed. Harl. IV pg. 309, Brunckius *Anal.* III pg. 198, Dilthey *De Callimachi Cyd.* (1863) pg. 24, certissimo argumento comprobavit Knaeckius *Hermae* vol. XXV (1890) pg. 89 6 κείνος Kuesterus κείνά Toupius 9 πάτον Kuesterus (cf. Herwerdenum *Mnemos.* N.S. XXVIII [1900] pg. 35): βάτον man. L codicis P, βοτόν man. A cod. P ante corr.

titulus in suburbana quadam Romae regione, fortasse in Hadriani villa Tiburtina, repertus. ex Ursini apographo edidit Gruterus pg. CCLXXXVIII 6 adiectis Scaligeri notis: inde *C. I. G.* IV 6857 et Kaibelius *Hermæ* vol. XI (1876) pg. 370 et *E. G. L.* 1089 et *I. G. S. I.* 1089.

ΑΤΕΙ : : : : ΠΙΝΕ : : : : · ΡΙΔΕΙΚΕΤΟΝΛΗ : ΔΡΟΕΑΟΙ

ΑΤΟΝΑΕΚΑΝΗΤΕΙΝΑΤΟΠΑΛΟCΝΙΟ

ΑΕΝΙΜΕΕCΙΤΕΤΙΜΕΝΟΝΗΓΕΜΟΝΕCΕΙ

: : : : ΔΕΓΙΑΗΙΜΤΡΑΜΕΝΟΝΙΟΙΜΕΝΙ

5 : : : : ΜΙΡΟΙCΙΝΤΙΦΟΙΜΕΝΗΕΛΕΓΟΙCΙΝ

ΑΙΜΕΝΗΙΟΙΗΓΛΑΜΜΟΡΟΝΕΥΕΤΙΗC

ΤΟΜΕΝΟΙΧΕΤΑ : : : : ΤΟΝΥΠΛΗΜΗCΙΝΑΝΑΥΡΟΥ

ΤΗΕ : : : : : ΥΑΙΡΑΤΤΗΝΥΡΑΜΕΝΟΙΟΛΙΘΟΝ

: : : : : ΝΔΑΡΥΠΤΕΡΟΕΝΕΗΝΑ : : : ΠΑΛΑΙΟΗΚΑΤΟΙΥΜΙΟ

10 ΑΡΙΑΝΟCΜΟΥC : : : : ΑΙΜΟΝΑΦΙΝΓΑΤΝΥΝ

: : : : : ΖΡΔΕΝΟΥΙΓΟΝΟΙCΙΝΤ : : : : ΚΛΕΑΤ : : : : : .

: : : : : ΜΑΤΑΜΙΗCΑΙΛΟCΕΥΦΡΗΥΝ

σῆμ]α . . . [π]ρίν . . . [ἀ]ριδείκετον [ἀν]δρὸς] ἀοι[δῆν],
γαί]α τὸν Ἀ[σ]καλίη [γ]είνατο Πα[ρθέ]νιο[ν],

..... τ]ιμ[ή]εσ[σ]ι τετιμένον ἡγεμόνεσ[σ]ι,

πολλά] δ' ἐ[π'] Ἀ[ρήτ]η μ[ν]ράμενον [φθ]ιμέν[η],

sospitator huius inscriptionis exstitit Kaibelius qui adcuratius de ea egit *Hermæ* vol. XI (1876) pg. 370 sqq. nuperrime eam ad partes vocavit C. Schenkelius *Jahresber. d. österr. arch. Inst.* II 1 (1899) pg. 85 sqq. v. 1—6 sensus: *olim ornatum erat hoc sepulcrum carmine Parthenii quo celeberrimus poeta Nicaeensis mortem Aretæ uxoris lamentatus est.* 1 [σῆμ]α supplevi; Schenkelius l. l. pg. 86 initium versus sic redintegrat: *αὐτοῦ τὸ πρίν ἰδεῖν* (scil. ἦν) [π]ρίν K(aibelius) [ἀ]ριδείκετον S(caligerus) [ἀν]δρὸς] ἀοι[δῆν] F(ranzius) 2 [γαί]α K Ἀ[σ]καλίη S [γ]είνατο S Πα[ρθέ]νιο[ν] evidenter K 3 [τ]ιμ[ή]εσ[σ]ι K qui ante hoc vocabulum supplevit *ἀεὶ* me iudice parum probabiliter *ἡγεμόνεσ[σ]ι* S 4 [πολλά] K(naackius) δ' ἐ[π'] F Ἀ[ρήτ]η K cf. Parthenii frg. 1 μ[ν]ράμενον K [φθ]ιμέν[η] F

πολλὰ δὲ καὶ λυγ]ροῖσιν [ἐ]πι φ[θ]ιμένη ἐλέγοισιν, 5
 .....τ]οίη[ς ἄ]μμορον εὐεπίης.

καὶ] τὸ μὲν οἴχετ' ἄ[ισ]τον ὑπ[ὸ π]λή[σ]μησιν [Ἀ]ναύρου
 .....γ]ραπτὴν [σ]υραμένοιο λίθου,
 τῆ]ν δ' ἄρ' ὑπερ[θ]ε νέην α[ὔτις] πάλ[ι θ]ήκατο
 [τ]ύμ[β]ο[υ]

Ἀ[δ]ριανὸς Μουσ 10

ὄφ]ρ[α] ἐν ὀψιγόνοισι π[ολυ]κλέα τ[ύμ]βος ἐνίσποι
 ἀστὸν] Ἀπαμ[ε]ίης [κ]αὶ [θ]άλος Εὐφρ[οσ]ύνης.

5 [πολλὰ δὲ καὶ] Kn [λυγ]ροῖσιν optime F [ἐ]πι F
 φ[θ]ιμένη F 6 'nec sinit monumentum esse ἄμμορον εὐεπίης'
 Wilamowitzius [τ]οίη[σ] F [ἄ]μμορον S v. 7—10 sensus:
destruxit tumulum titulumque Parthenianum fluctibus suis ab-
stulit Anaurus. quod damnum reparandum curavit Hadrianus
in loco deperditae inscriptionis hac ipsa posita. 7 [καὶ] S
 ἄ[ισ]τον vel ἄ[φαν]τον Wilamowitzius ὑπ[ὸ] S [π]λή[σ]μησιν K
 [Ἀ]ναύρου S sagaciter Wilamowitzius suspicatus est *Anaurum*
 Thessalico flumini cognominem quem ad modum Peneum et
 Alpheum villae Tiburtinae fluvium fuisse. contra Schenkelius
 l. l. pg. 85 sibi persuasit epigrammatis auctorem alludere ad
 Hesiod. *Scut.* v. 477 sqq.: τοῦ δὲ τάφου καὶ σῆμ' αἰδὲςποίησεν
 Ἄναυρος | ὄμβρω χειμερίῳ πλήθων, ut πλήσμησιν Ἄναύρου h. l.
 denotaret 'fluctibus Anauri alicuius'. 8 [γ]ραπτὴν S [σ]υρα-
 μένοιο S 9 [τῆ]ν K ὑπερ[θ]ε νέην K α[ὔτις] scripsi; α[ὔτος]
 quod K dedit minus quadrat πάλ[ι θ]ήκατο [τ]ύμ[β]ο[υ] K
 10 sententia fuerit: *novam inscriptionem posuit Hadrianus Musis*
gratissimum faciens Ἀ[δ]ριανὸς S 11 [ὄφ]ρ[α] F π[ολυ]-
 κλέα K τ[ύμ]βος] K [ἐ]νίσποι] supplevi 12 [ἀστὸν] K
 Ἀπαμ[ε]ίης K [κ]αὶ [θ]άλος Εὐφρ[οσ]ύνης] K.

II
PARTHENII NICAENI
POESIS RELIQVIAE

Sigla codicum.

In Parthenii fragmentis recensendis hisce codicibus usus sum:

Anthologiae Palatinae

P = *cod. Pal. gr. 23*

Choerobosci schol. in Theodos. Canon.

C = *cod. Coislinian. gr. 176*

N = *cod. Burbon. gr. II D 3*

V = *cod. Venet. gr. 489*

Etymologici genuini

A = *cod. Vat. gr. 1818*

B = *cod. Laur. St. Marci gr. 304*

Gellii Noct. Attic.

N = *cod. Magliab. lat. 329*

O = *cod. Vat. Reg. lat. 597*

X = *cod. Voss. lat. F 112*

Z = *cod. Voss. lat. F 7*

H = *cod. Vat. Reg. lat. 1646*

Macrobbi Saturnalium

Np = *cod. Neap. lat. V B 10*

P = *cod. Paris. lat. 6371*

Parthenii Narr. amat.

P = *cod. Pal. gr. 398*

Schol. Pindari Isthm.

B = *cod. Vat. gr. 1312*

D = *cod. Laur. gr. XXXII 52*

Stephani Byzantii epit.

P = *cod. Perusinus*

R = *cod. Rehdigeran. gr. 47*

V = *cod. Voss. gr. F 20*

Mein. = *Analecta alexandrina* scr. A. Meineke (Berol. 1843).

I.

Elegiarum reliquiae.

ΑΡΗΤΗΣ ΕΠΙΚΗΛΕΙΟΝ · ΑΡΗΤΗΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

Suidas s. v. Παρθένιος duo haec a poeta Nicaeno carmina in honorem Aretae uxoris composita esse refert: Ἀρήτης ἐπικήδειον τῆς γαμετῆς, Ἀρήτης ἐγκώμιον ἐν τρισὶ βιβλίοις. quae verba planissima Meinekius *Anal. alex.* pg. 260 ut unum carmen efficeret mire quam artificiose interpretatus est. alterutrum istorum carminum negligenter citat schol. Pind. *Isthm.* II 68 (vid. infra) solo Aretae nomine adposito. ceterum Ἀρήτης ἐπικήδειον non puto diversum esse ab illo poemate quo sepulcrum Aretae Tibure exstructum olim ornatum erat (cf. test. 8). utrumque carmen in honorem Aretae perscriptum forma elegiaca fuisse auctor est Suidas l. l. — epicedio Aretae C. Licinium Calvum ad carmen de morte Quintiliae uxoris (cf. Teuffeli *Gesch. d. röm. Litt.* I⁶ [1890] pg. 442 not. 7) incitatum videri monuit me Fr. Marxius.

1 (pg. 259 *Mein.*)

ἄννεμε.

Schol. Pind. *Isthm.* II 68 (pg. 394 *Abel.*): καὶ Παρθένιος ἐν τῇ Ἀρήτῃ τὸ ἄννεμε ἀντὶ τοῦ ἀνάγκωδι.

ἄννεμε Valckenaerius ad Theocr. *Id.* XVIII 48: ἄννειμε BD.

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΝ ΕΙΣ ΑΡΧΕΛΑΪΔΑ.

metro elegiaco conscriptum fuisse hoc epicedium Hephaestionis constat testimonio (cf. infra).

2 (pg. 260 *Mein.*)

ἀμυσχροὺν οὖνομ' ἔσσειτ' Ἀρχελαΐδος.

Hephaest. *Enchirid.* pg. 6, 9 *Westph.*: Παρθένιος ἐπικήδειον εἰς Ἀρχελαΐδα γράφων ἐλεγειακόν, τὸν τελευταῖον μόνον στίχον ἀντὶ ἐλεγείου ἰαμβικὸν ἐποίησεν, ἐν ᾧ τὸ ὄνομα ἐρεῖν ἔμελλεν· ἀμυσχροὺν — Ἀρχελαΐδος. Cf. Choerob. *Exeg. Enchirid. Heph.* pg. 43, 5 *Hoersch.*

sic versum Parthenii in optimo Hephaestionis codice A (= *Ambros. gr. J 8 ord. sup.*) scriptum esse refert Studemund in *Anecd. var. gr. et lat.* vol. I (Berol. 1886) pg. 111.

ἀμυσχροὺν in ἀμυχροὺν mutare volebat Bernhardus ad Suid. vol. I pg. 295 innisus Suidae articulo ἀμυχροὺν· τὸ μὴ μυσαρὸν ἀλλ' ἀγνὸν καὶ καθαρὸν· οὕτω Σοφοκλῆς (frg. 909 *N.*). γράφεται δὲ καὶ ἀμυχροὺν. at apud Suidam pro ἀμυχροὺν substituendum esse ἀμυσχροὺν recte contendere vv. dd. (cf. quae Nauckius adnotavit *F. T. Gr.*² pg. 340). defenditur forma ἀμυσχροὺν glossa Hesychiana: ἀμυσχροὺν· καθαρὸν, ἀγνὸν, ὀλόχροον.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ.

hoc carmen praeter Steph. Byz. (cf. infra) memorat Suidas s. v. Παρθένιος, a quo inter elegias refertur.

3 (pg. 262 *Mein.*)

Ἀκαμαντὶς (Ἀφροδίτη).

Steph. Byz. pg. 56, 10 *M.* (Herod. ed. *Lentz.* I 104, 31): Ἀκαμάντιον, πόλις τῆς μεγάλης Φρυγίας, Ἀκάμαντος κτίσμα τοῦ Θησέως, ᾧ συμμαχῆσαντι πρὸς τοὺς Σολύ-

μους τὸν τόπον δέδωκε(ν Ἰσάνδρος suppl. Meinekios).
τὸ ἔθνικόν Ἀκαμάντιος ὡς Βυζάντιος, τὸ δὲ κητικὸν
τοῦ Ἀκάμαντος διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. λέγεται καὶ
Ἀκαμαντὶς ὡς Βυζαντὶς. Παρθένιος δ' ἐν Ἀφροδίτῃ
Ἀκαμαντίδα αὐτήν (scil. τὴν Ἀφροδίτην) φησιν.

Ἀκαμαντὶς Veneris cognomen ad Cypri insulae promun-
torium pertinet. cf. Enmann *Kypros und der Ursprung des*
Aphroditenkultus (Petropol. 1885) pg. 59.

BΙΑΣ.

hoc carmen ex epicediorum genere fuisse recte
conclisit Meinekios ex fragm. 4. speciose idem vir doc-
tus ex fragm. 5 collegit Biantem, cui carmen conse-
cratum erat, bello perisse: manifesto enim illud frustum
pertinet ad imprecationem armorum similem illi quae
apud Tibullum eleg. I v. 10 sqq. exstat. metrum car-
minis elegiacum fuisse reliquiae produunt.

4 (pg. 262 *Mein.*)

Ἰλαος ταύτην δέχνησο πυρκαϊήν.

Choerobosc. *schol. in Theodos. canon.* pg. 252, 24
Hilgard. (Herod. ed. *Lentz.* II 381, 13 et 625, 30): τὸ
Ἰλαος μᾶλλον ἐκτείνει τὸ ᾠ (σπάνιον γὰρ τὸ <ᾠ> ἐν συστολῇ
ἔστιν εὐρισκόμενον) καὶ τούτου χάριν ἐγένετο παρὰ
τοῖς Ἀθηναίοις Ἰλεως. ὅτι γὰρ ἐκτείνει τὸ ᾠ, ἐδήλωσε
Παρθένιος ἐν τῷ εἰς Βίαντα εἰπόν· Ἰλαος — πυρ-
καϊήν. ἔστι δὲ ἔλεγειον τὸ μέτρον.

δέχνησο Bekkerus *Anecd. gr.* pg. 1383: δὲ χνησο N δὲ
χρῶσω C δὲ χνησοῦ V

5 (pg. 263 *Mein.*)

ὅστις ἐπ' ἀνθρώπους ἔξυσεν αἰγανέας.

Schol. Townl. Hom. I 446 (I 325, 9 *Maass.*): γῆρας ἀποξύσας· ἀττική (λακή *Meinekus*) ἐστὶν ἡ ἔκτασις. Παρθένιος γοῦν ἐν Βλαντι συνέστειλεν· ὅστις — αἰγανέας.

ΔΗΛΟΣ.

ter Steph. Byz. huius poematis mentionem facit: duobus locis (pg. 161, 18 et 213, 14 *M.*) parentem eius nude Parthenium appellat, qua ratione celebrem poetam Nicaenum excitare consuevit. at pg. 705, 15 *M.* carmen Parthenio Phocaeensi adsignat. cui testimonio ne fidem adiungamus renititur cum duplex pro Nicaeno Parthenio testimonium tum tota carminis indoles quae huius poetae ingenio adprime convenit (cf. Dilthey *De Callim. Cyd.* pg. 24). argumentum carminis fuisse nobilem de insula Delo fabulam quam cum alii narraverunt tum hymni in Apollinem Delium auctor v. 25 sqq., vel ex inscriptione poematis facile quis coniciat. confirmatur coniectura fragmentis. quippe de Apolline in *Delo* sermonem fuisse frg. 6 ostendit. fragmento autem 7 dei sive deae alicuius per Tethyn atque Stygis aquam iusiurandum memoratur. quod quid sibi velit quove pertineat palam fit hymni in Apoll. Del. v. 83—88, ubi:

Ἀητῶ δὲ θεῶν μέγαν ὄρκον ὕμοσσαν·

ἴστω νῦν τάδε Γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεῖν
καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος
ὄρκος δεινότατος τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν·

ἦ μὴν Φοίβου τῆδε θυώδης ἔσσειται αἰεὶ
βωμὸς καὶ τέμενος, τίσει δέ σε γ' ἔξοχα πάντων.

ex frg. 8 nil discimus nisi formam carminis elegiacam fuisse.

6 (pg. 266 *Mein.*)

Γρύνειος Ἀπόλλων.

Steph. Byz. pg. 213, 10 *M.* (Herod. ed. *Lentz.* II 892, 39):
Γρῦνοι· πολίχμιον Μυρωναίων, οὗ καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος
καὶ μαντεῖον ἀρχαῖον. — τὸ ἐθνικὸν Γρυνεὺς καὶ Γρυν-
νηὶς τὸ θηλυκόν. λέγεται καὶ Γρύνειος Ἀπόλλων,
ὡς Παρθένιος Δήλω.

7 (pg. 264 *Mein.*)

σὺν τῇ ἐγὼ Τηθύν τε καὶ ὠγενίης Στυγὸς ὕδωρ.

Steph. Byz. pg. 705, 14 *M.* (Herod. ed. *Lentz.* I 117, 28):
ὠγενος· ἀρχαῖος θεός, ὃθεν ὠγενίδαὶ καὶ ὠγένιοι
ἀρχαῖοι. Παρθένιος ὁ Φωκαεὺς (*Νικαεὺς Mein.*) Δήλω·
σὺν — ὕδωρ.

συντηγεω R σὺν τῇ ἐγὼ (ἐγὼ in mg. suppl.) V σύντ'
ἐγὼ P verba σὺν τῇ sine idonea causa in ὄμνυμ' mutare
volebat Salmasius ad Solin. pg. 842 qui ceteroquin primus in-
tellexit versum superscriptum ad numinis alicuius iuramentum
pertinere Τηθύν Salmasius: τηθα R τηθά P θα V
ὠγενίη R ὠγενίη V ὕδατι P

8 (pg. 265 *Mein.*)

οὐδ' ἀποτηλίστων ἄκρα Βεληδονίων.

Steph. Byz. pg. 161, 18 *M.* (Herod. ed. *Lentz.* I 117, 28):

Βεληδόνοι· ἔθνος παρ' ὠκεανῶ. Παρθένιος ἐν Δήλῳ· οὐδ' — Βεληδονίον.

ἀποτηλίστων scripsi (quem ad modum ab adverbio τῆλε superlativus τήλιστος, item ab ἀποτῆλε formatum est ἀποτήλιστος), ἀποτηλίτων Salmasius, ἀπὸ τηλίστων Gavelius, ἐπὶ τηλίστων Meinekius praeunte G. Hermanno *Zeitschr. für d. Alterthumswiss.* 1836 pg. 531: ἀπὸ τηλίτων RP ἀτιτηλίτων V ante vocabulum ἄκρα reperiuntur verba τῶν πόρρω in RP, πόρρω in V: quae verba interpretamentum praecedentis vocis esse perspexit Salmasius βελιδονίον PV Beledonios non diversos esse a Belendis, populo Galliae Aquitanicae (cf. Plin. *Nat. hist.* IV 108), suspicatur Ihmius Paulyi-Wissowae *R. E.* III 199.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΑΣ.

Crinagorae praeclarissimo poetae Mytilenaeo hoc carmen dicatum fuisse iusto iure posuit Meinekius *Anal. alex.* pg. 16. vid. etiam Rubensohni *Crinagorae Mytil. epigr.* (Berol. 1888) pg. 4 prox. de tempore quo carmen confectum esse videatur cf. Hillscheri *Hom. litt. graec. ante Tib. mort. in urb. Rom. comm. hist. crit.* (= *Annal. philol. suppl.* XVIII [1892]) pg. 397 et 421. elegiam fuisse versus servatus enuntiat.

9 (pg. 266 *Mein.*)

ἀμφοτέροις ἐπιβὰς Ἄρπυς ἐληΐσατο.

Etymol. genuin. s. v. Ἄρπυς· ὁ Ἔρως· ἡ χρῆσις παρὰ Παρθενίῳ ἐν Κριναγόρᾳ· ἀμφοτέροις — ἐληΐσατο· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἀρπάζειν τὰς φρένας. οὕτως Διονύσιος ὁ τοῦ Φιλοξένου (= Dionys. ὁ λεπτὸς sec. Ed. Schwartzium).

de nomine Ἄρπυς cf. Hesych. gloss. Ἄρπυν· Ἔρωτα. Αἰολεῖς (Hoffmann, *D. griech. Dial.* II [1893] pg. 231). exprimunt opinor hunc versum Prop. I 1, 4 et Ovid. *Rem. am.* 530.

ΛΕΥΚΑΔΙΑΙ.

elegiam fuisse frustum conservatum docet. ceterum Meinekius apud Steph. Byz. (cf. infra) pro *Λευκαδίας* (sic RV; *λευκαδίας* P) scribendum censet *Λευκαδία*.

10 (pg. 267 *Mein.*)

Ἰβηρίτῃ πλεύσει ἐν αἰγιαλῶ.

Steph. Byz. pg. 324, 19 *M.* (Herod. ed. *Lentz*. I 76, 29): λέγεται δὲ καὶ Ἰβηρίτης. Παρθένιος ἐν *Λευκαδίας*: Ἰβηρίτῃ — αἰγιαλῶ.

πλεύσει ἐν *Meinekius* in ed. Steph. πλεύση ἐν *Bekkerus*: πλεύσειεν *RPV* hoc frustum ad dei alicuius vaticinationem pertinere speciose conicit *G. Knaackius*.

II.

Carmina forma incerta.

ANΘΙΠΠΗ.

duae memorantur Anthippae: altera fuit Thespii filia (cf. *Apoll. Biblioth.* II 162 *W.*), altera virgo Chaonia, cuius amorem et letum rettulit Parthenius *Narr. amat.* cap. XXXII. de illa huius poetae Ἀνθίππην fuisse ideo suspicatus est *Meinekius* pg. 268, quod in fabula de virgine Chaonia nec *Cranidum* (frg. 11) nec *Lampeae* (frg. 12) ulla esset mentio. sed recte negat *Knaackius* quidquam colligi licere ex istis frustu-

lis geographicis, ut quae ad res per digressionem vel in transitu tractatas pertinere potuerint. per se autem haud dissimile veri est Parthenium ipsius poemate usum esse in componendo *Narr. amat.* cap. XXXII, cum et in cap. XI suam ipsius respiciat poesin.

11 (pg. 267 *Mein.*)

Κρανίδες.

Steph. Byz. pg. 381, 16 *M.* (Herod. ed. *Lentz.* I 95, 3): *Κρανίδες· συνοικία πρὸς τῷ Πόντῳ. Παρθένιος ἐν Ἀνθίππῃ.*

12 (pg. 268 *Mein.*)

Λάμπεια.

Steph. Byz. pg. 409, 15 *M.* (Herod. ed. *Lentz.* I 279, 2 et II 542, 13): *Λάμπεια· ὄρος Ἀρκαδίας. Παρθένιος Ἀνθίππῃ.*

λάμπεια R¹ (post nescio quis litteram μ expunxit) *λάμεια* VP

ΕΠΙΚΗΛΕΙΟΝ ΕΙΣ ΑΤΞΙΘΕΜΙΝ.

13 (pg. 260 *Mein.*)

Γαλλήσιον.

Steph. Byz. pg. 197, 19 *M.* (Herod. ed. *Lentz.* I 367, 12): *Γαλλήσιον· πόλις (ὄρος Meinekius cl. Strab. XIV 642 et Niceph. Hist. Byz. IV 8; praestat fortasse ὄρος πλησίον) Ἐφέσου. Παρθένιος ἐν ἐπικηδείῳ τῷ εἰς Ἀύξιθεμιν.*

ΕΙΔΩΛΟΦΑΝΗΣ.

14 (pg. 268 *Mein.*)

ὕμέες Αἰόλιον περιχεύετε.

Apollon. *De pronom.* pg. 92, 20 *Schneid.*: αἱ πληθυντικά [καί] κοινολεκτοῦνται κατ' εὐθείαν πρὸς τε Ἰώνων καὶ Ἀττικῶν, ἡμεῖς, ὑμεῖς, σφεῖς. ἔστι πιστώσασθαι καὶ τὸ ἀδιαίρετον τῆς εὐθείας παρ' Ἰωσιν ἐκ τῶν περὶ Δημόκριτον, Φερεκύδην, Ἐκαταῖον. τὸ γὰρ ἐν Εἰδωλοφανεῖ ὕμέες — περιχεύετε παρὰ Παρθενίῳ ὑπὸ ποιητικῆς ἀδείας παραληφθὲν οὐ καταφεύσεται διαλέκτου πιστουμένης ἐλλογίμοις συγγραφεῦσιν.

Aeolius quis inter Hippodamiae procos memoratur Eoearum frg. 158 (*Kinkeli Epic. gr. frg.* I pg. 141) et schol. *Pind. Olymp.* 1, 127. verum incertum num in frusto suprascripto Αἰόλιον viri nomen sit.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ad elegias referendus erat *Hercules* Parthenianus, si recte coniecit *Meinek*ius 1) fragmentum 31 ex hoc carmine petatum esse ac 2) formam istius fragmenti elegiacam esse. sed ut illud probabile est ita hoc reiculum videtur esse. praeterea *Meinek*ius ad *Herculem* revocavit frg. 28 (vers. her.). — de ratione inter Parthenii *Herculem* et Ovidii *Metam.* VI 122 sqq. intercedente disceptavit E. Maassius *Hermae* vol. XXIV (1889) pg. 646 not.

15 (pg. 275 *Mein.*)

Ἴσσας (Λέσβος).

Steph. Byz. pg. 339, 14 *M.*: Ἴσσα· πόλις ἐν Λέσβῳ, κληθεῖσα Ἰμέρα, εἶτα Πελασγία καὶ Ἴσσα ἀπὸ Ἰσσης τῆς Μάκαρος. — ἔστι καὶ θηλυκὸν Ἴσσας ἐπὶ τῆς Λέσβου παρὰ Παρθενίῳ ἐν Ἡρακλεῖ.

ισὰς R ἰσσεὺς VP; Ἰσσηῖς Salmasius.

16 (pg. 276 *Mein.*)

Οἰνωναῖοι.

Steph. Byz. pg. 486, 13 *M.* (Herod. ed. *Lentz*. II 875, 31): Οἰνώνη· νῆσος <μία *Meinekius*> τῶν Κυκλάδων (sic *Meinekius* cl. Steph. s. v. *Αἴγυιαι*: αἰακίδων R αἰακιδῶν VP). οἱ οἰκήτορες Οἰνωναῖοι, ὡς Παρθένιος Ἡρακλεῖ.

17 (pg. 273 *Mein.*)

ἀύροσχάδα [βότρυν] Ἰκαριωνείης.

Etym. genuin. s. v. ἀύροσχάς· ἡ ἄμπελος· μέμνηται Παρθένιος ἐν Ἡρακλεῖ· ἀύροσχάδα [βότρυν] Ἰκαριωνείης. Ἐρατοσθένης δὲ ἐν Ἐπιθαλαμίῳ τὸ κατὰ βότρυν κλήμα.

ἀύροσχάλα A; B legi nequit. — excitavit hic locus pluri-
mas atque eas infelicissimas virorum doctorum coniecturas.
recte quidem *Bergkii Comment. crit.* II pg. 5 et *Anal. alex.*
I pg. 16 observavit verbis ἀύροσχάδα βότρυν Ἰκαριωνείης ne-
quaquam probari id quod grammaticus probare in animo habe-
bat: scilicet ἀύροσχάδα appellari vitem. sed quod idem vir
doctus ad tollendam offensionem excogitavit, vereor ne id
adrideat nemini. suavit enim ut aut legeretur: ἀύρο-

σχάδος <αίνυτο> βότρυν || Ἰκαριωνείης aut transpositione adhibita etymologici articulus sic constitueretur: ἀύροσχάς· ἡ ἄμπελος. μέμνηται Παρθένιος ἐν Ἡρακλεῖ. Ἐρατοσθένης δὲ ἐν Ἐπιθαλαμίῳ τὸ κατὰ βότρυν κλῆμα· ἀύροσχάδα βότρυν || Ἰκαριώνης. suo iure Bergkio oblocutus est Hillerus *Eratosth. carm. tell.* (Lips. 1872) pg. 102 sqq., qui tamen infeliciter etiam locum nostrum hac ratione scribendum esse suspicatus est: ἀύροσχάς· ἡ ἄμπελος. μέμνηται Παρθένιος ἐν Ἡρακλεῖ. ἀύροσχάδα βότρυν Ἰκαριωνείης Ἐρατοσθένης * * * * * δὲ ἐν Ἐπιθαλαμίῳ τὸ κατὰ βότρυν κλῆμα. excidisse putat Hillerus verba ἐν Ἡριγόνῃ et nomen auctoris epithalamii (forsitan Sapphus). quam coniecturam redargui necesse non esse recte pronuntiavit Reitzensteinus *Hermae* vol. XXXV (1900) pg. 96 not. 1. nos lenissimam commendamus medicinam, qua adhibita omnes simul offendendi causae (nam praeter Bergkianam sunt etiam aliae) removeantur: expellendum censemus prius βότρυν haud dubie ex altero quod subinde insequitur procreatum: iam omnia bene habent. ceteroquin verba ἀύροσχάδα Ἰκαριωνείης temere nullaque metri habita ratione a grammatico ex carmine Partheniano excerpta esse vix est quod moneam (hexametri initium habes inverso verborum ordine). — Ἰκαριωνείης (suppl. κούρης) Bergkiius *Comment. crit.* II pg. 5 probante Hillero l. l. pg. 104, Ἰκαριώνης idem Bergkiius *Anal. alex.* I pg. 16 Meinekiius Maassiius *Anal. Eratosth.* (Berol. 1883) pg. 92 not. 35, Ἰκαριωνίνης Hauptiius *Opusc.* III pg. 518: ἰκαριωνίης A B. — de Erigona vitifera cf. Maassium l. l. pg. 93 prox.

18 (pg. 275 *Mein.*)

ἐρισχῆλοις κορυνήταις.

Etymolog. genuin. s. v. ἐρίσχηλος· ὁ λοιδορος, ἀπὸ τοῦ ἐρίζειν διὰ τῶν χειλέων· <ῆ> ἐρίλεσχός τις ὢν, παρὰ τὴν ἔριν καὶ τὴν λέσχην, ὁ ἐξ ἔριδος λεσχαίνων. quibus verbis unum Magnum q. v. etymologicum subiungit hanc chresin pg. 374, 52: Παρθένιος ἐν Ἡρακλεῖ· ἐρισχῆλοις κορυνήταις.

κορυνήταις G. Hermannus *Zeitschr. f. d. Alterthumswiss.* 1836 pg. 531: κορυνίταις codd. verba ss. de agricolis qui Icarium interfecere intellegenda esse opinatur Meinekiius.

ΙΦΙΚΛΟΣ.

quis de quattuor a scriptoribus historiae fabularis Graecorum commemoratis Iphiclis (cf. Roscheri *Lex. myth.* s. v. Iphiklos) hoc poemate celebratus fuerit discerni nequit. notissimus sane fuit Iphiclus, Phylaci et Clymenae filius, qui a quibusdam in Argonautis numerabatur.

19 (pg. 269 *Mein.*)

καὶ εἰναλίην Ἀράφειαν.

Steph. Byz. pg. 109, 21 *M.* (Herod. ed. *Lentz.* I 276, 34):
Ἀράφεια νῆσος Καρίας. Παρθένιος ἐν Ἰφίκλω καὶ
— Ἀράφειαν.

ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΙΣ.

Transformationum poema condidisse Parthenium Nicænum praeter schol. Dionys. Perieg. v. 420 (cf. infra) attestatur Suidas s. v. Νέστωρ Λαρανδεύς. idem in ipsa Parthenii nostri vita *Metamorphoses* memorare omisit, attulit vero manifesto errore sub finem vitae Parthenii Chii. de metro *Metamorphoseon* constaret, si fides habenda esset coniecturae Rohdii (*Griech. Rom.*² pg. 100) qui frg. 22 elegiaco metro conscriptum, quod transformationem contineret, ad *Metamorphoses* pertinere auguratus est. quae contra tendant breviter indicabo in notula frg. 22 subiecta. equidem reputata et Nicandrei et Ovidiani carminis forma eo inclino, ut Parthenium quoque in narrandis transformationibus

heroico versu usum esse credam. procul tamen a *Metamorphosibus* arcendum est frg. 29 quod hexametris versibus constat deque Byblidis morte est; rectissime enim Meinekio pg. 285 ex clausula *Narr. amat.* capitis XI conclusit in carmine quod de Byblide fecit Parthenius nil traditum fuisse de infelicis puellae in cognominem fontem mutatione: ergo nil est quod istud frustum ad *Metamorphoses* revocemus. neque vero quidquam obstat quominus frg. 34 et 36 ex illis deprompta esse cum Knaackio (cf. Sussemihli *Hist. litt. alex.* I 194 not. 115) statuamus.

de fabulis in Parthenii *Metamorphosibus* narratis vid. Skutschium in Paulyi-Wissowae *Real-Enc.* s. v. *Cornelius* pg. 1349, 2 sqq.

Parthenii *Metamorphoses* fundamentum fuisse Ovidii poematis comprobare conatus est Petersenus *Quaest. Ovid.* (Kiliae 1877) satis refutatus cum ab aliis tum a Nickio *Philol. Anz.* IX (1878) pg. 551 sqq.

20 (pg. 270 *Mein.*)

Schol. Dionys. Perieg. v. 420 (Muelleri *Geogr. gr. min.* II 447 b, 15 sqq.): *περὶ δὲ τὰ Ἰσθμια νῶτα, ἦτοι τὰ στενά, δύο θάλασσαι ἠχοῦσιν, ἥτε Κορινθία καὶ ἡ Σαρωνική. — καὶ ταύτην [τὴν Κορινθίαν] Σαρωνίδα καλοῦσιν, ὡς μὲν Εὐφορίων φησὶν, ἐπειδὴ Σάρων τις κνηγρὸς ἐπιδιώκων σὺν ἐκεῖθεν κατεκρημνίσθη εἰς θάλασσαν [καὶ διὰ τοῦτο Σαρωνικὸν κληθῆναι τὸ πέλαγος:] ὡς δὲ Παρθένιος ἐν ταῖς Μεταμορφώσεσι λέγει, ἐπειδὴ Μίνως λαβὼν τὰ Μέγαρα διὰ <Σκύλλης add. Eustath.> τῆς Νίσου θυγατρὸς, ἐρασθείσης αὐτοῦ καὶ ἀποτεμούσης τῆς κεφαλῆς τοῦ πατρὸς*

τὸν μόρσιμον πλόκαμον καὶ οὕτως αὐτὸν προδοῦσης, ἐννοηθεῖς ὡς ἡ πατέρα προδοῦσα οὐδενὸς ἂν ποτε ῥαδίως (Eustath.: ῥᾶστα codd. schol. Dion. P.) φείσαιτο, προσδήσας αὐτήν <πηδαλίῳ νεὼς ἀφῆκεν add. ex Eustath.> ἐπισύρεσθαι τῇ θαλάσῃ [ὄθεν Σαρωνικὸς οὗτος ὁ πόντος ἐκλήθη], ἔστ' (hoc dedi pro ὅτι quod libri schol. Dion. P.) εἰς ὄρνεον ἢ κόρη μετεβλήθη. scholion Dionysii — sed textu nondum mutilatum — exscripsit Eustathius ad Dion. Perieg. v. 420 solita nimirum usus neglegentia (cf. Meinekium pg. 271).

ex Parthenii de Scylla. narratione frustulum versus anonymum

πορφυρέην ἤμησε κρέκα (ἤμησεν ἄπο κρ. Mein.) quod apud Suidam s. v. κρέκα exstat, arcessitum esse suspicantur Bernhardyus et Meinekius (cf. l. commod. laud.) purpuream Nisi comam denotari existimantes cuius apud veteres scriptores frequens fit mentio (cf. Roscheri *Lex. myth.* s. v. Nisos pg. 426). sed alii vv. dd. maiore probabilitate illum versum Callimacho iniungunt (cf. Schneideri *Callimach.* II pg. 712 nr. 39 et Wilamowitzium *Nachr. d. Gött. Ges. d. Wiss.* 1893 pg. 732 et 739 not. 1).

de ratione quae Parthenium inter et ceteros poetas qui fabulam de Scylla tractaverunt intercedere videatur egerunt Rohdus *Griech. Rom.*² pg. 99 sqq., Kalkmannus *De Hippol. Eurip.* (Bonnae 1882) pg. 90 prox., Plaehnius *De Nicandro cet.* (Hal. 1882) pg. 49 sqq., Leuschkius *De metam. in schol. Verg. fab.* (Marp. 1895) pg. 55 sqq.

[ΜΥΤΤΩΤΟΣ.]

J. G. Vossius libri *De poetis graec.* pg. 70 in codice aliquo Ambrosiano personati Vergili *Moreto* adscriptum sese repperisse tradit hoc scholium: Parthenius *Moretum* scripsit in Graeco, quem Vergilius imitatus est (cf. etiam Ribbecki *App. Verg.* proll. pg. 14). hinc profectus J. Scaligerus Parthenium carmen cuius inscriptio ΜΥΤΤΩΤΟΣ (an ΜΥΣΩΤΟΣ? cf. Callim. frg. 282 cum adnotatione Schneideri) fuisset panxisse statuit. verum enim vero vv. dd. novicii notulae illi omnem fidem derogant nihil eam nisi humanistae alicuius Itali *αὐτοσχέδιασμα* esse asseverantes (cf. Susemihli *Hist. litt. alex.* I 192 not. 101). cui tamen opinationi duae res refragantur: 1) constat Parthenium doctis Italis saec. XIV et XV paene ignotum fuisse (convertit enim hic poeta in se eruditorum oculos demum publicata *Narrationum amatoriarum congerie* a. 1531); 2) ipsum scholium ita comparatum est — adcuratam nempe notitiam exhibet — ut doctum grammaticum citius quam falsarium vana ementientem redoleat. quae cum ita sint, ego saltem illam notulam brevi manu reicere nolim. quod vero Buechelerus *Mus. Rhen.* vol. XLV (1890) pg. 323 *Moretum* de Graeco conversum esse negat, plane me adsentientem habet. neque vero quidquam impedit, ne auctorem *Moreti* exemplar graecum imitatum, i. e. a graeco poeta principalem carminis sententiam non nullaque descriptionis momenta mutuatum esse existimemus, ut ne ab hac quidem parte quidquam contra scholii Vossiani probitatem dici queat. — Sueium quoque, et ipsum Vergilianae

aetatis poetam, carmine Partheniano ad Moretum suum condendum (cf. Macrob. *Sat.* III 18, 10) invitatum esse proclivis est coniectura.

ΠΡΟΠΕΜΠΤΙΚΟΝ.

Parthenii *Propempticon* exemplum fuisse C. Helvii Cinnae *Propemptici Pollionis* coniectavit A. Kiesslingius *Comment. in hon. Th. Mommseni* (1877) p. 352.

21 (pg. 272 *Mein.*)

Κώρυκος.

Steph. Byz. pg. 401, 18 *M.* (Herod. ed. *Lentz.* I 153, 9): Κώρυκος· πόλις Κιλικίας. Παρθένιος Προπεμπτικῶ.

---

cf. frg. 24.

III.

Incertae sedis fragmenta.

22 (pg. 277 *Mein.*)

παρθένος ἢ Κιλικῶν εἶχεν ἀνακτορῆν·
 ἀρχίγαμος δ' ἔπειλεν, καθαρῶ δ' ἐπεμαίνετο Κύδνῳ
 Κύπριδος ἐξ ἀδύτων πυρσὸν ἀναψαμένη,
 εἰσόκε μιν Κύπρις πηγὴν θέτο, μῖξε δ' ἔρωτι
 5 Κύδνου καὶ νύμφης ὕδατόεντα γάμον.

Steph. Byz. apud Eustath. ad Hom. B 712 pg. 327, 32:
 [τὰς δὲ Γλαφύρας βαρύνουσιν οἱ ἀκριβέστεροι — ὡς ὁ

αὐτὸς ἐθνικογράφος ἱστορεῖ, παρ' ᾧ φέρεται ὅτι] καὶ
 κώμη Κιλικίας ἐστὶ Γλαφύραι καλουμένη, ἀπέχουσα
 Ταρσοῦ τριάκοντα σταδίους πρὸς δύσιν, ἐν ἣ πηγῇ
 ἀπὸ ῥωγάδος καταρρέουσα καὶ συνιοῦσα τῷ εἰς Ταρσὸν
 εἰσβάλλοντι ποταμῷ· περὶ ἧς Παρθένιος γράφων ἄλλα
 τε λέγει καὶ ὅτι παρθένος Κιλικῶν ἀνακτορίην
 ἔχουσα ἀρχίγαμος <ἔ>πελεν, καθαρῷ δ' ἐπεμαί-
 νετο — γάμον. (in Hermolai epitoma omissa sunt
 verba ἐν ἣ πηγῇ — γάμον).

1 et 2 restituit G. Hermannus *Zeitschr. f. d. Alterthumswiss.*
 1836 pg. 531; Steph. Byz. nimirum constructionis enuntiati
 gratia prima fragmenti nostri verba paullulum immutaverat
 παρθένος] virginis nomen Κομαιθώ ex Nonni *Dionys.* III 143
 et XL 141 feliciter expiscatus est Rohdus *Griech. Rom.*²
 pg. 100 not. 1 εἶχεν ἀνακτορίην] consimiliter in fine versus
 pentametri posita inveniuntur haec verba apud Callimachum
 frg. 218 Schn. 2 ἀρχέγαμος Meinek. ed. Steph. Byz.
 pg. 209, 10 ante oculos obversatum esse hunc versum Gre-
 gorio Naz. κατὰ γυν. καλλ. 157 vidit Knaeckius *Annal. philol.*
 XXXIII (1887) pg. 620 3 dubitat Meinek. an post hunc ver-
 sum unum distichon interciderit 5 ὑδατόνετα γάμον] suble-
 git hanc formulam Nonnus *Dionys.* XXVI 357. cf. Ludwichii
Beiträge z. Krit. des Nonn. (Regim. 1873) pg. 94.

Rohdus *Griech. Rom.*² pg. 100 hoc fragmentum, quod in
 eo transformatio narretur, ad Parthenii Μεταμορφώσεις perti-
 nere arbitrat. cui tamen sententiae tota fragmenti indoles
 repugnare videtur, utpote quod non prolixam argumenti tra-
 ctationem sed sanequam concisam adumbrationem praebeat, ita
 ut quae de Comaethonis transformatione narrantur potius
 per digressionem carmini alicui maioris ambitus inserta fuisse
 censendum sit. hoc autem descriptionem fontis Glaphyrensis
 fuisse efficiendum videtur ex Stephani verbis: περὶ ἧς (scil.
 πηγῆς) Π. γράφων ἄλλα τε λέγει καὶ ὅτι παρθένος et q. s.

23 (pg. 279 Mein.)

Ἄωος.

24 (ibid.)

Κωρυκίων σεύμενος ἐξ ὀρέων.

Etym. genuin. s. v. Ἀῶος· ποταμὸς τῆς Κύπρου. Ἀῶος γὰρ ὁ Ἄδωνις ὀνομάζετο καὶ οἱ Κύπριοι ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος (sic Reitzensteinus: καὶ ἀπ' αὐτοῦ οἱ Κύπριοι βασιλεύσαντος AB). Ζώιλος δὲ ὁ Κεδρασεὺς καὶ αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ μητρὸς κληθῆναι. τὴν γὰρ Θείαντος θυγατέρα οὐ Σμύρναν ἀλλὰ Ἀῶαν καλεῖσθαι. Φιλίας δὲ πρῶτον βασιλεῦσαι Ἀῶον Ἡοῦς ὄντα καὶ Κεφάλου (verba a Ζώιλος usque ad Κεφάλου om. B), ἀφ' οὗ καὶ ὄρος τι ὀνομάσθη Ἀῶιον, ἐξ οὗ β̄ ποταμῶν φερομένων, Σεράχου (malim Σετράχου cl. Tzetz. ad Lycophr. Alex. 448) καὶ Ἀπλιέως (sic A, πλιέως B ut videtur), τὸν ἕνα τούτων ὁ Παρθένιος Ἀῶον κέκληκεν. || ἢ διὰ τὸ πρὸς τὴν ἡῶ τετραμμένην ἔχειν τὴν φύσιν, καθά φησιν ὁ Παρθένιος· Κωρυκίων — ὀρέων ἀνατολικῶν ὄντων.

23 τὸν ἕνα τούτων ὁ Π. Ἀῶον κέκληκεν] nempe Setrachum vel Satrachum qui fluvius Smyrnae Thiantisque (cf. Hauptii *Opusc.* I 73 sqq.) nec non Adonis Venerisque amoribus (cf. Nonni *Dionys.* XIII 458 sqq.) nobilis factus est. ad Adonem spectat etiam frg. 37.

24 κορικίων A. quae in extremo articulo adferuntur Parthenii verba non iam ad Aoum Cyprium sed ad cognominem fluvium Cilicium (cf. Hesych. s. v. Ἀῶιοι) referenda esse intellexit Meinekius. de Coryco, Ciliciae urbe, Parthenius in *Propemptico* locutus est (vid. frg. 21).

25 (pg. 283 *Mein.*)

οὐδὲ πόροι ρίζης δρύπελα Ποντιάδος.

26

(σελίνου) δρύπελον.

Etym. genuin. s. v. δρύπελ[λ]ον· τὸ λέμμα, ὁ φλοιός.

Παρθένιος οἶον οὐδὲ — Ποντιάδος (Παρθ.— Ποντ. desunt in B). παρὰ τὸ δρύψαι, ὃ ἐστὶ λεπίσαι· δρύψελ[λ]ον γὰρ ὁ ἀποδρυπτόμενος φλοιός. καταχρηστικῶς δὲ καὶ φύλλον δρύψελον (sic h. l. AB) ἐπὶ τοῦ σελλίνου ὁ Παρθένιος.

25 *δρύψελλα* A (B mancus). mire erravit Meinekius in versu Partheniano *δρύψελον* de apio intellegendum esse a grammatico praecipere arbitratus. immo vir bonus Parthenii versum attulit, ut *δρύψελον* eodem sensu quo *λέμμα* vel *φλοιός* usurpari comprobaret. quod vero Parthenium abusive vocabulo *δρύψελον* de apii folio usum esse ait, hoc non iam ad versum supra prolatum, sed ad alium Parthenii locum spectat. — *δρύψελλα δίξις Ποντιάδος* de venenis Colchicis accipienda esse in proptulo est.

27 (pg. 283 *Mein.*)

ἐκ ποταμῶν χλωρὰ χελιδόνια.

Pollianus in *Anth. Pal.* XI 130:

*Τοὺς κυκλίους τούτους τοὺς αὐτὰρ ἔπειτα λέγοντας
μισῶ, λωποδύτας ἀλλοτρίων ἐπέων,*

καὶ διὰ τοῦτ' ἐλέγοις ἐπέχω πλέον· οὐδὲν ἔχω γὰρ

Παρθενίου κλέπτειν ἢ πάλι Καλλιμάχου.

θηρὶ μὲν οὐατόεντι γενολίμην, εἴποτε γράψω, 5

εἵκελος, ἐκ ποταμῶν χλωρὰ χελιδόνια.

οἱ δ' οὕτως τὸν Ὀμηρον ἀναιδῶς λωποδυτοῦσιν,

ὥστε γράφειν ἤδη μῆνιν ἄειδε θεά.

6 *χελιδόνια* H. Stephanus: *χελιδόνεα* P quem ad modum verba *θηρὶ οὐατόεντι* ex Callimacho (frg. 320 *Schn.*), sic vocabula *ἐκ ποταμῶν χλωρὰ χελιδόνια* ex Parthenio a Polliano accessita esse perspexit Brunckius *Anal.* II 3 pg. 268.

28 (pg. 276 *Mein.*)

ἀλλ' ὅτ' ἀφ' ἐσπερίης Ἑρκυνίδος ὤρετο γαίης.

Etym. genuin. s. v. Ἑρκύνιος δρυμός· ὁ τῆς Ἰταλίας

ἐνδοτάτω· Ἀπολλώνιος ἐν δ' Ἀργοναυτικῶν — καὶ Παρ-
θέμιος· ἀλλ' — γαίης. (sic B; A tantum verba Ἐρ-
κύνιος δορμὸς Ἰταλίας exhibet).

Meinekus ad Parthenii *Herculem* versum rettulit peti-
tum esse ratum ex ea carminis parte qua Herculis ex Hispania
in Italiam iter describatur. — ad rem cf. Muellenhoffii *Deutsche*
Altertumskunde I² (1890) pg. 432 not.

29 (pg. 285 *Mein.*)

ἡ δ' ὅτε δὴ <ρ'> ὄλοοιο κασιγνήτου νόον ἔγνω
κλαῖεν ἀηδονίδων θαμινώτερον, αἴτ' ἐνὶ βήσσης
Σιθονίῳ κούρω πέρι μυρίον ἀλάζουσιν.
καὶ ῥα κατὰ στυφελοῖο σαρωνίδος ἀντίκα μίτρον
5 ἀψαμένῃ δειρὴν ἐνεθήκατο· ταὶ δ' ἐπ' ἐκείνῃ
βεύδεα παρθενικαὶ Μιλησίδες ἐρρήξαντο.

Parthenius *Narr. amat.* cap. XI 4 relato Byblidis
infelici in Caunum amore: λέγεται δὲ καὶ παρ' ἡμῶν
οὕτως· ἡ δ' ὅτε — ἐρρήξαντο.

1 <ρ'> Legrandius κασιγνήτου P¹ 2 κλαῖεν ἀηδονί-
δων D. Heinsius, ἔκλαι' ἀδονίδων vel κλαῖεν ἄρ' ἀδονίδων Mei-
nekus: κλαῖεν ἀονίδων P¹ 3 πέρι Legrandius: περι P
4 μίτρον, ἰ in ras P¹ 5 post ἐνεθήκατο non nulla excidisse
opinatur Rohdus *Griech. Rom.*² pg. 102 not. 6 ad βεύδεα
cf. Hesych. s. v. βεύδος· στέμμα τι καὶ ἱμάτιον γυναικεῖον (vide
et Schneideri *Callim.* II 422). ad rem cf. quae pg. 62, 14 sqq.
adnotavimus. versus ss. non ad Μεταμορφώσεις Parthenii
referendos esse monui pg. 22.

30 (pg. 285 *Mein.*)

Γλαύκῳ καὶ Νηρῶνι καὶ εἰναλίῳ Μελικέρτῃ.
Gellius *Noct. Att.* XIII 27, 1 (vol. II pg. 179 ed. mai. H.):

‘Parthenii poetae versus est: *Γλαύκω — Μελικέρτη*. eum versum Vergilius aemulatus est, itaque fecit duobus vocabulis venuste immutatis parem: *Glauco et Panopeae et Inoo Melicertae*’ (Georg. I 437). — Macrobius *Saturn.* V 17, 18: ‘versus est Parthenii, quo grammatico in Graecis Vergilius usus est, *Γλαύκω — Μελικέρτη*. hic ait: *Glauco et Panopeae et Inoo Melicertae.*’

a Parthenii versu orsus est Lucillius *Anthol. Pal.* I. VI ep. 164 (vol. I pg. 308 St.).

ΓΛΑΙΚΩΚΑΙΝΗΓΕΚΑΙΕΤΝΑΔΤΩΙΜΕΔΤΚΕΡΤΗ X Glaico-
kenereikeeinaiioimelikerte Π ΓΛΑΥΚΩ ΚΑΙ ΝΗΡΕΙ ΝΑΛΙΩΙ
(litt. ΚΑΙ ΕΙ post ΕΙ om.) ΝΕΛΙΚΕΡΤΗ Ζ ΓΛΑΥΚΩΚΑΙΝΗΡΕΙ
ΚΑΙΕΙΝΔΑΙΩΙΜΕΛΙΚΕΡΤΗ ΟΝ TaliKwKaiNHPreiKaiNwω Me-
λιKePIN Np TΔΛIKΩKAI NHPEEIKAIINΩΩMEΛIKEPIN P γλαύκωι
καὶ νηρεῖ καὶ ἰνοῖ καὶ μελικέρτη *Pal.* 23 (γλαύκωι καὶ νηρεῖ
καὶ ἰνοῖ καὶ μελικέρτη Planudes) pro *Nηρεῖ* scribendum esse
Nηρηῖ pervidit Jos. Scaligerus.

a Gellio dependet Macrobius, apud quem quod versus Parthenianus paullo aliam formam habet, discrimen inde ortum videtur, quod sive Macrobius ipse sive incitus quis librarius graeca Parthenii ad Vergilii latina reformanda esse putavit.

31 (pg. 278 *Mein.*)

μάρτυρα δ' ἄμιν

τῆς ἐπὶ Γαδείρῃ <στηλῶν ζεῦγος> λίπεθ' οἶμου
ἀρχαίου Βριαρεῶο ἀπ' οὔνομα τὸ πρὶν ἀράξας.

Schol. Dionys. *Perieg.* v. 456 (Muelleri *Geogr. gr. min.* II 448, 25): ἐνταῦθα (apud Gades) εἰσιν αἱ στήλαι τοῦ Ἡρακλέους. — ὁ δὲ Παρθένιος Βριαρέω τὰς στήλας φησὶν εἶναι· μάρτυρα — ἀράξας.

sermonem esse de Hercule, qui columnas Gaditanas antiquo nomine privarit a suoque nomine Herculeas appellarit (cf. Aristot. apud Ael. *Var. hist.* V 3 et schol. Dionys. *Perieg.* v. 64), viri docti consentiunt. 1 ἀμφίς Muellerus l. l. 2 τῆν

ἐπὶ γάδειρα λίπε θυμὸν codd. Muelleri: in λίπε θυμὸν delitescere verba λίπεθ' οἶμον sagaciter pervidit Bernhardyus *Geogr. gr. min.* I 1002. neque vero accusativus vocis οἶμος hoc loco quadrat sed genetivus, qui nimirum a vocabulo μάστιγα suspensus est. proinde exarandum τῆς — οἶμον. porro pro Γάδειρα reponendum esse Γαδείρη agnovit Meinekius (de Γάδειρα nomine θηλυκῶς posito cf. Bergerum *D. geogr. Frg. d. Eratosth.* Lips. 1880 pg. 366). στηλῶν ζεύγος ego supplevi. sententia igitur loci haec est: Hercules testem itineris sui Gaditani nobis (i. e. posteris) reliquit columnarum par. verba λίπεθ' οἶμον (∪ ∪ - -), sive ante ea sive post ea lacunam esse statuas, versum mutilatum hexametrum dactylicum esse affatim docent. plerique autem viri docti hunc versum pro pentametro habuerunt, iniuria spreto Bernhardyi invento: τὴν ἐπὶ Γαδείρα λεῖπε θεημοσύνην ci. G. Hermannus *Zeitschr. für die Alterthumswiss.* 1836 pg. 531, τὴν ἐπὶ Γαδείρα κάλλιπε θεημοσύνην Bergkius *cod. diar.* 1837 pg. 456, τὴν ἐπὶ Γαδείρη (vel Γαδείροις vel Γαδείρω quae forma vitiosa est) ἔλλιπε θεημοσύνην (cl. *Etym. magn.* s. v. εὐθημοσύνη) vel τῆς ἐπὶ Γαδείρη ἔλλιπε ναυτιλῆς Meinekius, τῆς ἐπὶ Γαδείροις ἔλλιπ' ἀλημοσύνης Lobeckius *Pathol. elem.* pg. 346 not. 32. contra Muellerus coniunctis versus primi et secundi reliquiis hos consarcinavit hexametros ne magistello quidem Byzantino dignos: μάστιγα δ' ἀμφὶς τῆδ' ἐπὶ Γαδείρη λίπε θυμὸν vel μάστιγα δ' Ἀβιννὴν ἐπὶ Γαδείρη λίπεσ ἔμμιν vel μάστιγα δ' ἀμφὶς τῆς ἐπὶ Γαδείρη λίπεσ οἶμον 3 Βριαρεῶο G. Hermannus l. c., Βριάροη (cl. *Etym. magn.* pg. 213, 23) Bergkius l. l., Βριαρῆος (cl. *Etym. magn.* pg. 213, 26) vel Βριαρεῶος (cl. *Etym. magn.* pg. 102, 39) Meinekius: βριάρεω codd. Muelleri ἀράξας G. Hermannus l. c.: ἄρξας codd. Muelleri.

Meinekius versus ss. e Parthenii *Hercule* aditos esse arbitratur (cf. p. 19).

32 (pg. 286 *Mein.*)

Ἰλαος ὦ Ὑμέναιε.

Choerob. *schol. in Theodos. canon.* pg. 252, 21 *Hilgard.* (Herod. ed. *Lentz.* II 625, 25): τὸ Ἰλαος συννεσταλμένον ἔχον τὸ ᾧ, οἶον ὡς παρὰ Παρθενίω: Ἰλαος ὦ Ὑμέναιε.

frustum epithalamii est. cf. Reitzensteinum *Hermae* vol. XXXV (1900) pg. 96 not. 1.

33 (pg. 286 *Mein.*)

Τήλεφος ἀργεϊφόντης.

Etym. Gud. s. v. ἀργεϊφόντης· ὁ Ἐρμῆς παρ' Ὀμήρω καὶ παρὰ πολλοῖς· παρὰ δὲ Σοφοκλεῖ καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ παρὰ Παρθενίῳ καὶ ἐπὶ τοῦ Τηλέφου.

34 (pg. 287 *Mein.*)

ὦ ἐμὲ τὴν τὰ περισσά.

Apoll. Dysc. *De adverb.* pg. 127, 5 *Schneid.*: τὸ πλήρες τῆς φωνῆς ἀκούουσιν ὦ ἐμοί, ὡς ἔχει καὶ παρὰ Παρθενίῳ· ὦ — περισσά.

Meinekus versum sic redintegrat: ὦ ἐμὲ τὴν τὰ περισσά καὶ οὐκ ἔτι τλητά (vel καὶ ἄλγεα δεινά) παθοῦσαν. ad Scyllae delusae lamentationem (frg. 20) hoc frustum revocat G. Knaeckius.

35 (pg. 289 *Mein.*)

Τυφρήστιον αἶπος.

Steph. Byz. pg. 643, 22 *M.* (Herod. ed. *Lentz.* I 121, 36 et II 881, 37): Τυφρηστός· πόλις τῆς Τραχίνος ὀνομασθεῖσα ἀπὸ τῆς τέφρας Ἡρακλέους ἢ ἀπὸ Τυφρηστοῦ υἱοῦ Σπερχειοῦ. τὸ ἐθνικὸν Τυφρήστιος. καὶ τὸ οὐδέτερον Παρθένιος (σπαρθένιος P παρ^θ R πάρθιος V)· Τυφρηστήστιον αἶπος.

αἶπος Salmasius: ἔπος RVP

36 (pg. 284 *Mein.*)

δείκελον Ἰφιγόνης.

Etym. genuin. s. v. δείκελον (Herod. ed. *Lentz.* II 354, 1 et 489, 34): λέγεται δὲ καὶ δείκηλον. σημαίνει

δὲ ἄγαλμα ἢ ὁμοίωμα . . . . . εὔρηται γὰρ διὰ τοῦ
 ἠ <καὶ διὰ τοῦ ε̄ add. Reitzensteinus> ὡς παρὰ Παρ-
 θενίῳ δείκελον Ἰφ. (sic A; εὔρηται δὲ καὶ δείκελον
 παρὰ Παρθενίῳ δείκελον Ἰφ. B).

Ἰφιγόνης Meinekius (cf. Eurip. *Electrae* v. 1023): ἰφιγένης AB
 hoc fragmentum ad Parthenii *Metamorphoses* rettulit
 Knaackius apud Susemihl. *Hist. litt. alex.* I 194 not. 115. quae
 coniectura si vera est, lacinia conservata versus heroici prin-
 cipium fuerit.

37 (pg. 287 *Mein.*)

Κανωπίτης (Ἄδωνις).

Steph. Byz. pg. 176, 19 *M.* (Herod. ed. *Lentz.* II 866, 37):
 ἀπὸ γὰρ τῆς εἰς ὄς εὐθείας ἢ διὰ τοῦ ἰτῆς παραγωγῆ
 πλεονάζει μιᾷ συλλαβῇ, ὡς τόπος τοπίτης, Κανωπίτης
 ὁ Ἄδωνις παρὰ Παρθενίῳ.

κανοπίτης R

cf. quae ad frg. 23 adnotavimus.

38 (pg. 287 *Mein.*)

Γενειάδες.

Steph. Byz. pg. 202, 7 *M.*: *Γενέα· κώμη Κορίνθου,*
ὁ οἰκῆτωρ Γενεάτης . . . . . τινὲς τὰς ἀπὸ ταύτης
καλοῦσι Γενειάδας, ὡς Παρθένιος. τινὲς δὲ Τενέα
γράφουσιν.

formam a littera T incipientem usurpasse Parthenium
 existimat Meinekius.

39 (pg. 288 *Mein.*)

Ἐλεφαντίς.

Steph. Byz. pg. 266, 13 *M.* (Herod. ed. *Lentz.* I 333, 32):
 <Ἐλεφαντίνη· πόλις Αἰγύπτου. add. Vossius> Παρθέν-
 νιος δὲ Ἐλεφαντίδα αὐτήν φησιν.

ἐλεφαντίδα R

40 (pg. 288 *Mein.*)*Ἐπιδάμνιος.*

Steph. Byz. pg. 273, 3 *M.* (Herod. ed. *Lentz.* II 509, 1 et 879, 27): *Ἐπίδαμος*· πόλις Ἰλλυρίας . . . . . τὸ ἔθνικόν *Ἐπιδάμνιος*. εὐρεται παρὰ *Παρθενίῳ* καὶ διὰ *διφθόγγου*.

41 (pg. 288 *Mein.*)*Μαγνησίς.*

Steph. Byz. pg. 424, 19 *M.* (Herod. ed. *Lentz.* I 102, 16): *Μαγνησία*· πόλις παρὰ τῷ *Μαιάνδρῳ* καὶ χώρα . . . ὁ πολίτης *Μάγνης* . . . τὸ θηλυκὸν *Μάγνησσα* παρὰ *Καλλιμάχῳ* (frg. 333 *Schn.*) καὶ *Μαγνησίς* παρὰ *Παρθενίῳ* καὶ *Μαγνηῆτις* παρὰ *Σοφοκλεῖ* (frg. 963 *N.*).

Μαγνησίς scripsi (cf. *Nonni Dionys.* X 322), hoc an *Μαγνησίς* exarandum sit dubitat *Meinekios*: *μάγνησις* R *μάγνησις* VP

42 (pg. 288 *Mein.*)*Μυρκινία.*

Steph. Byz. pg. 463, 14 *M.* (Herod. ed. *Lentz.* II 552, 18): *Μύρκινος*· τόπος καὶ πόλις κτισθεῖσα παρὰ τῷ *Στυρμόνι ποταμῷ*. τὸ ἔθνικόν *Μυρκίνιος* καὶ *Μυρκινία*. *Παρθέμιος* δὲ *Μυρκιννίαν* αὐτὴν φησιν.

Meinekio forma *Μυρκιννία* corrupta videtur.

43 (pg. 288 *Mein.*)*Μυτωνίδες.*

Steph. Byz. pg. 465, 7 *M.* (Herod. ed. *Lentz.* I 96, 10 et 332, 31): οἱ δὲ (*Mytilenen nominatam* perhibent)

ἀπὸ Μύτωνος τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Μυτιλήνης. ὄθεν Μυτωνίδα καλεῖ τὴν Λέσβον Καλλιμαχος ἐν τῷ τετάρτῳ (frg. 33 Schn.). Παρθένιος δὲ Μυτωνίδας τὰς Λεσβικὰς (Λεσβίας Meinekios; an Λεσβίδας?) φησιν.

Μυτωνίδας Xylander: μυτωνίδου RVP

44 (pg. 290 *Mein.*)

δροίτη.

Etym. genuin. s. v. δροίτη (Herod. ed. *Lentz.* II 494, 19): ἡ πύελος· ὁ δὲ Αἰτωλὸς <Ἀλέξανδρος suppl. Meinekios> φησι τὴν σκάφην ἐν ἧ̃ τιθνηεῖται τὰ βρέφη (frg. VI M.). Παρθένιος δὲ τὴν σορόν (sic B; σωρόν A), καὶ Αἰσχύλος (*Agam.* v. 1521). cf. *Zonar. lex.* pg. 571 ed. *Tittm.*

45 (pg. 290 *Mein.*)

Ταυχέριος (Ταυχερίων).

Choerob. *De orthogr.* Cramerii *Anecd. Oxon.* II 266, 10 (Herod. ed. *Lentz.* II 588, 15): Ταύχειρα· εἰ, ἐπειδὴ καὶ εὔρηται καὶ χωρὶς τοῦ ἰ παρὰ Παρθενίῳ· ἐκεῖνος γὰρ εἶπεν Ταυχέριος τὸ ἐθνικόν.

Cyrrill. *lex.* Cramerii *Anecd. Paris.* IV 191, 31: Ταύχειρα· πόλις Λιβύης· <ὁ πολλῆς Ταυχερίος καὶ Ταυχέριος> Ταυχερίων γοῦν ὁ Παρθένιος.

Ταυχέριος apud Choerob. rest. Meinekios: ταυχερίος cod. Barocc. L. item Cyr. *lex.* cod. praeb. ταυχερίων, quod sine dubio duce Choerob. in Ταυχερίων corrigendum. Cyrilli articulum quem ad modum apud Cramerum legitur mancum esse liquet. supplēvi ex Steph. Byz. pg. 609, 1 *Mein.* quod autem Cramerus n. l. adnotat: 'Ταυχερίον ἄστυ *Anecd. Oxon.* II, e cod. Barocc. 50', quo haec verba spectent ne ego quidem extricare potui.

46

ἡλαίνουσα.

Etym. genuin. s. v. ἡλαίνω· τὸ μωραίνω καὶ ἡλαίνουσα παρὰ Παρθενίῳ (sic A et B).

cf. Callim. *hymn. in Dian.* v. 251 cum scholio.

47 (pg. 289 *Mein.*)

Steph. Byz. 472, 4 *M.*: Νέμανσος· πόλις Γαλλίας (sic Xylander; Ἰταλίας RVP) ἀπὸ Νεμανύσου Ἡρακλείδου, ὡς Παρθένιος.

haec ad Parthenium Phocaeensem spectare putat Meinekius.

[48 (p. 290 *Mein.*)]

Ps.-Apuleius *De Orthogr.* § 64 pg. 13 *Os.*: *at Phaedra indignata filium patri incusavit quod se appellasset (attentasset Meinekius): qui diras in filium iactavit, quae ratae fuerunt: a suis enim equis in rabiem versis innocens discerptus est. sic illam de se et sorore ultionem scripsit Lupus Anilius. idem scribit in Helene tragodia. Parthenius aliter.*

haec Parthenii memoria quin ementita sit non dubitabit quicumque Caelii Rhodigini (cf. O. Crusium *Philol.* XLVII 434) fraudes deliberaverit.

III

PARTHENII NICAENI

NARRATIONES AMATORIAE

Siglorum index.

- P** = codex Palatinus graecus nr. 398 (sc. IX aut X)
P¹ = ipsius librarii manus } in locis correctis
P² = manus altera }
- Bast* = Bast (*Epist. crit. super Ant. Lib., Parth. et Aristaen. Lipsiae 1809*)
Cob = Cobet (*apud Hir. cf. s. v.*)
Corn = Cornarius (ed. princ. 1531)
Ell = Ellis (*Corr. of the text of Parth. publ. in Americ. Journ. of Philol. VII [1886] 2 pg. 224—227*)
Gal = Gale (ed. 1675)
Her = Hercher (ed. 1858)
Hey = Heyne (*qui cum Legrandio Parth. ed. 1798*)
Hir = Hirschig (ed. 1856)
Jac = Jacobs (*vers. germ. 1837*)
Legr = Legrand (cf. *Hey*)
May = Mayer-G'schrey (*Parth. Nic. quale in fab. amat. brev. dic. genus sec. sit Heidelbergae 1898*)
Mein = Meineke (ed. 1843)
Pass = Passow (ed. 1824)
Ro = Rohde (*cuius exemplar Myth. Westerm. nuper emi*)
Sak = Sakolowski (ed. 1896)
West = Westermann (ed. 1843)
Zang = Zangoiannes (*Κριτικά παρατηρήσεις εις Παρθένιον* evolg. in *AΘΗΝΑΙ XII [1900] pg. 459—475*)
uncis quadratis [ ] delenda, fractis < > addenda circum-
saepa sunt.
quaecumque erectis litteris describenda curavi, a Parthenio
aliena sunt.

Vetus tabula argumenti.

In fronte fol. 173^v codicis P exstat haec inscriptio:

ΠΑΡΘΕΝΙΟΥ ΠΕΡΙ ἘΡΩΤΙΚῶΝ ΠΑΘΗΜΑΤΩΝ

sequitur hic capitum laterculus item litteratura q. v.
maiuscula exaratus:

Ταῦτα ἐν τῷδε τῷ συγγράμματι περιέχεται.

ᾱ	περὶ Λύρκου	ιθ̄	περὶ Παγκρατοῦς
β̄	περὶ Πολυμήλης	κ̄	περὶ Αἰροῦς
γ̄	περὶ Εὐίππης	κᾱ	περὶ Πεισιδίκης
δ̄	περὶ Οἰώνης	κβ̄	περὶ Νανίδος
ε̄	περὶ Λευκίππου	κγ̄	περὶ Ἴωνίδος
ζ̄	περὶ Παλλήνης	κδ̄	περὶ Ἴππαρίνου
ζ̄	περὶ Ἴππαρίνου	κε̄	περὶ Φαῦλλου
η̄	περὶ Ἠρίππης	κς̄	περὶ Ἀπριάτης
θ̄	περὶ Πολυκρίτης	κζ̄	περὶ Ἀλκινόης
ῑ	περὶ Λευκῶνης	κη̄	περὶ Κλείτης
ιᾱ	περὶ Βυβλίδος	κθ̄	περὶ Δάφνιδος
ιβ̄	περὶ Κάλχου	λ̄	περὶ Κελτίνης
ιγ̄	περὶ Ἀρπαλύκης	λᾱ	περὶ Διμοίτου
ιδ̄	περὶ Ἀνθέως	λβ̄	περὶ Ἀνθίππης
ιε̄	περὶ Δάφνης	λγ̄	περὶ Ἀκκάνου
ις̄	περὶ Λαοδίκης	λδ̄	περὶ Κορύθου
ιζ̄	περὶ τῆς Περειάνδρου μητρὸς	λε̄	περὶ Εὐλιμένης
ιη̄	περὶ Νεαίρας	λς̄	περὶ Ἀργανθῶνης

Δ̄ ΠΕΡΙ ΟΙΝΩΝΗΣ *post inseruit* P¹   Κ̄ ΠΕΡΙ ΑΙΡΟΥΣ P
cap. XXIII inscribitur fol. 185r ΠΕΡΙ ΧΕΙΛΩΝΙΔΟΣ, sed EI ex
E effinxit P¹.

ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ ΚΟΡΝΗΛΙΩΙ ΓΑΛΛΩΙ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Μάλιστα σοὶ δοκῶν ἀρμόττειν, Κορνήλιε Γάλλε,
τὴν ἄθροισιν τῶν ἐρωτικῶν παθημάτων ἀναλεξάμενος
5 ὡς ὅτι πλεῖστα ἐν βραχυτάτοις ἀπέσταλκα. τὰ γὰρ
παρὰ τισι τῶν ποιητῶν κείμενα τούτων, μὴ αὐτοτελῶς
λελεγμένα, κατανοήσεις ἐκ τῶνδε τὰ πλεῖστα· (2) αὐτῶ
τέ σοι παρέσται εἰς ἔπη καὶ ἐλεγείας ἀνάγειν τὰ μάλιστα
ἐξ αὐτῶν ἀρμόδια. <μηδὲ> διὰ τὸ μὴ παρεῖναι τὸ
10 περιττὸν αὐτοῖς, ὃ δὴ σὺ μετέρχῃ, χεῖρον περὶ αὐτῶν
ἐννοηθῆς· οἶονεὶ γὰρ ὑπομνηματίων τρόπον αὐτὰ συνε-
λεξάμεθα, καὶ σοὶ νυνὶ τὴν χρῆσιν ὁμοίαν, ὡς εἶοικε,
παρέξεται.

I. Περὶ Λύρκου.

15 Ἡ ἱστορία παρὰ Νικαινέτῳ ἐν τῷ Λύρκῳ καὶ
Ἀπολλωνίῳ Ῥοδίῳ Καύνῳ.

Ἀρπασθείσης Ἰουῆς τῆς Ἀργείας ὑπὸ ληστῶν ὁ
πατήρ αὐτῆς Ἰναχος μαστῆράς τε καὶ ἐρευνητὰς ἄλλους

EPIST. DEDIC. Cf. *Graefenhain De more libr. dedicandi*
ap. script. gr. et rom. obv. (Marp. 1892) pg. 24.

4 ἀναλεξάμενος P²: ἀναλεξόμενος P¹ 5 πλεῖστα Zang:
μάλιστα P 6 κείμενα τούτων (scil. τῶν ἐρ. παθ.), μὴ αὐτ.
λελεγμένα *Lehrsius Herod. scr. tria (1848) pg. 431* κείμενα,
τούτοις μὴ αὐτ. λελεγμένα Zang: κείμενα, τούτων μὴ αὐτ. λε-
λεγμένων P 7 οὕτω δέ σοι Zang 9 <μηδὲ> διὰ *Lehr-*
sius l. l. 11 ἐννοηθῆς *Lehrsius ibid.: ἐνενοήθησ P*
16 Ἀπολλωνίῳ Ῥοδίῳ] Cf. *Michaelis De Apoll. Rh. fragm. (Hal.*
1875) pg. 8 sqq. 18 ἄλλους <τε> *Schneiderus prob. Zang*

καθῆκεν· ἐν δὲ αὐτοῖς Λύρκον τὸν Φο|ρωνέως, ὃς μάλα fol. 174^r
 πολλὴν γῆν ἐπιδραμῶν καὶ πολλὴν θάλασσαν περαι-
 ωθεῖς τέλος, ὡς οὐχ εὔρισκεν, ἀπέιπε τῷ καμιάτῳ· καὶ
 εἰς μὲν Ἄργος δεδοικῶς τὸν Ἴναχον οὐ μάλα τι κατήει,
 ἀφικόμενος δὲ εἰς Καῦνον πρὸς Αἰγιαλὸν γαμει αὐτοῦ 5
 τὴν θυγατέρα Εἰλεβίην. (2) φασὶ γὰρ τὴν κόρην ἰδοῦ-
 σαν τὸν Λύρκον εἰς ἔρωτα ἐλθεῖν καὶ πολλὰ τοῦ
 πατρὸς δεηθῆναι κατασχεῖν αὐτόν. ὁ δὲ τῆς τε βασι-
 λείας μοῖραν οὐκ ἐλαχίστην ἀποδασάμενος καὶ τῶν
 λοιπῶν ὑπαργμάτων γαμβρὸν εἶχεν. χρόνου δὲ πολλοῦ 10
 προιόντος, ὡς τῷ Λύρκῳ παῖδες οὐκ ἐγένοντο, ἦλθεν
 εἰς Διδυμέως χρησόμενος περὶ γονῆς τέκνων· καὶ αὐτῷ
 θεσπίζει ὁ θεὸς παῖδας φύσειν, ἧ ἂν ἐκ τοῦ ναοῦ
 χωρισθεῖς πρώτη συγγένηται. (3) ὁ δὲ μάλα γεγηθῶς
 ἠπείγετο πρὸς τὴν γυναῖκα πειθόμενος κατὰ νοῦν ἂν 15
 αὐτῷ χωρήσειν τὸ μαντεῖον. ἐπεὶ δὲ πλέων ἀφίκετο
 ἐς Βυβαστὸν πρὸς Στάφυλον τὸν Διονύσου, μάλα
 φιλοφρόνως ἐκείνος αὐτὸν ὑποδεχόμενος εἰς πολὺν
 οἶνον προειρέψατο καὶ ἐπειδὴ πολλῇ μέθῃ παρεῖτο,
 συγκατέκλινεν αὐτῷ Ἑμιθέαν τὴν θυγατέρα. (4) ταῦτα 20
 δὲ ἐπολεῖ προπεπυσμένος τὸ τοῦ χρηστηρίου καὶ βου-
 λόμενος ἐκ ταύτης αὐτῷ παῖδας γενέσθαι. δι' ἔριδος

πολλοὺς *Courierus ad Luc. Asin. pg. 234* <πολλοὺς μὲν> ἄλ-
 λους *Mein* <πολλοὺς τε> ἄλλους *Her*

1 ἐν τε αὐτοῖς *Meursius ad. Hes. Mil. pg. 219* (sed cf.
VIII 2) ἐν δὲ αὐτοῖς <καὶ> *Mein Zang* 3 τὸν κάματον
Her 4 οὐ μάλ' ἔτι *Zang* 5 Αἰγιαλὸν *Hey ex Con. Narr.*
cap. II (cf. *Knaackii Callimacheorum [Stett. 1887] pg. 15*)
 Αἰβιαλὸν *Legr:* αἰβιαλόν, sed βι in ras., P 6 Αἰγιαλείαν
 (pro Εἰλεβίην) *dubitanter Hey* φασὶ *Ro:* ἔφασαν P 15 νοῦν
 [ἂν] *Cob* (sed cf. *May pg. 48*) 17 Βυβαστὸν *G. Knaackius*
 (cl. *Steph. Byz. s. v. Βυβασσός*) Βύβαστον *edd. rec.:* βόβαστον P¹
qui tamen postea ut videtur super prius o posuit pusillum v
 (= v) 21 τὰ τ. *gr. Hir*

μέντοι ἐγένοντο Ῥοιώ τε καὶ Ἡμιθέα αἱ τοῦ Σταφύ-
 λου, τὶς αὐτῶν μιχθείη τῷ ξένῳ· τοσοῦτος ἀμφοτέρας
 κατέσχε πόθος. (5) Λύρκος δὲ ἐπιγνοὺς τῇ ὕστεραία, οἷα
 ἐδεδράκει, καὶ τὴν Ἡμιθέαν ὄρων συγκατακεκλιμένην
 5 ἐδυσφόρει τε καὶ πολλὰ κατεμέμφετο τὸν Στάφυλον
 ὡς ἀπατεῶνα γενόμενον αὐτοῦ. ὕστερον δὲ μηδὲν
 fol. 174^v ἔχων ὅ τι ποιῆ, περιελόμενος τὴν ζώνην δίδωσι τῇ |
 κόρη κελεύων ἠβήσαντι τῷ παιδί φυλάττειν, ὅπως ἔξη
 γνώρισμα, ὁπότ' ἂν ἀφίκοιτο πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ
 10 εἰς Καῦνον, καὶ ἐξέπλευσεν. (6) Αἰγιαλὸς δὲ ὡς
 ἦσθετο τὰ τε κατὰ τὸ χρηστήριον καὶ τὴν Ἡμιθέαν,
 ἤλαυνε τῆς γῆς αὐτόν. ἔνθα δὴ μάχη συνεχῆς ἦν τοῖς
 τε τῷ Λύρκῳ προσκειμένοις καὶ τοῖς τὰ Αἰγιαλοῦ
 φρονοῦσιν. μάλιστα δὲ συνεργὸς ἐγένετο Εἰλεβίη· οὐ
 15 γὰρ ἀπέειπεν τὸν Λύρκον. μετὰ δὲ ταῦτα ἀνδρωθεὶς
 ὁ ἐξ Ἡμιθέας καὶ Λύρκου (Βασίλος αὐτῷ ὄνομα) ἦλθεν
 εἰς τὴν Καννίαν, καὶ αὐτὸν γνωρίσας ὁ Λύρκος ἤδη
 γηραιὸς ὢν ἠγεμόνα καθίστησι τῶν σφετέρων λαῶν.

II. Περὶ Πολυμήλης.

20

Ἱστορεῖ Φιλητὰς Ἑρμῆ.

Ὀδυσσεὺς <δὲ> ἀλώμενος περὶ Σικελίαν καὶ τὴν Τυρ-
 ρηνῶν καὶ τὴν Σικελῶν θάλασσαν ἀφίκετο πρὸς Αἴολον

2 μίγλη *manolt Her* 3 οἷα (*sed α in membr. perfo-*
rata) P: ποῖα *Gal (sed cf. May pg. 43/44)* 4 [καὶ] *Cob*
 9 αὐτοῦ *vitiōse Pass* 10 Αἰγιαλὸς *Hey: αἰβιάλοσ P*
 12 <ἐκ> τῆς γῆς *Hir (sed cf. May pg. 17)* τοῖς τε τῷ
 Λύρκῳ προσκειμένοις *Ro* τοῖς τε τὰ Λύρκον [*προσιεμένοις*]
Hir τοῖς τε τῷ Λύρκῳ προσθεμένοις *Her: τοῖς τε τὰ λύρκου*
προσιεμένοισ P 13 Αἰγιαλοῦ *Hey: αἰβιάλον P* 16 Βασίλος
Pass: βάσιλοσ P 20 ΦΙΛΙΤΑC P] Cf. *Philetæ Coi rell. dispos.*
Bachius (1829) pg. 32 et Mein Anal. Alex. pg. 348 prox.
 21 <δὲ> *Mein Philol. vol. XIV (1855) pg. 7* 22 αἰόλον *constanter P*

καὶ Μελιγουνίδα νῆσον. ὅς αὐτὸν κατὰ κλέος σοφίας
 τεθηπὼς ἐν πολλῇ φροντίδι εἶχε τὰ <τε> περὶ Τροίης
 ἄλωσιν καὶ ὃν τρόπον αὐτοῖς ἐσκεδάσθησαν αἱ νῆες
 κομιζομένοις ἀπὸ τῆς Ἰλλου διεπυρνθάνετο ξενίζων τε
 αὐτὸν πολὺν χρόνον διῆγεν. (2) τῷ δ' ἄρα καὶ αὐτῷ 5
 ἦν ἡ μονὴ ἠδομένῳ· Πολυμήλη γὰρ τῶν Αἰολίδων
 τις ἐρασθεῖσα αὐτοῦ κρύφα συνῆν. ὡς δὲ τοὺς ἀνέ-
 μους ἐγκεκλεισμένους παραλαβὼν ἀπέπλευσεν, ἡ κόρη
 φωρᾶται τινα τῶν Τρωϊκῶν λαφύρων ἔχουσα καὶ τού-
 τοις μετὰ πολλῶν δακρύων ἀλινδουμένη. (3) ἐνθα 10
 <δῆ> ὁ Αἰολος τὸν μὲν Ὀδυσσεά κάπερ οὐ παρόντα
 ἐκάκισεν, τὴν δὲ Πολυμήλην ἐν νῷ ἔσχε τίσασθαι.
 ἔτυχε δὲ αὐτῆς ἠρασμένος ὁ ἀδελφὸς Διῶρης, ὅς
 αὐτὴν παραιτεῖται τε καὶ πείθει τὸν πατέρα αὐτῷ
 συνοικίσει. 15

III. Περὶ Εὐίππης.

Ἱστορεῖ Κοφοκλῆς Εὐρυάλῳ.

Οὐ μόνον δὲ Ὀδυσσεὺς περὶ Αἰόλον ἐξήμαρτεν,
 ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἄλλην, ὡς τοὺς μνηστῆρας ἐφόνευσεν,

FAB. III. Cf. Porphy. apud Eustath. ad Odys. II 118
 pg. 1796, 52 Rom. de fab. diss. Maassius Comment. mythogr.
 II (1894) pg. XI sq.

1 pro καὶ lég. prop. εἰς Bast κατὰ Hey Μελιγουνίδα
 νῆσον hexametri fragmentum putat O. Schneiderus Nicandr.
 pg. 47 not. 2 2 τὰ <τε> Legr <καὶ> τὰ Zang: τὰ P
 6 μόνη P ἠδομένῳ Leopardus Emendat. IV 24: ἠδομένη P
 9 κἂν τούτοις (et in sequ. ἀλινδουμένη) C. Ph. Kayserus
 10 δακρύων ἀλινδουμένη P¹ ex v primo fecit κ et super ω minu-
 tum v conlocavit P²: δ. ἐναλινδουμένη Bast δ. ἐπαλινδουμένη
 Sak (sed videsis May pg. 17) ἐνθα <δῆ> Her 17 Σοφοκλῆς]
 Cf. Nauckii Trag. Gr. Frg.² pg. 177 proxx.

fol. 175^r εἰς Ἡπειρον ἐλθὼν χρηστηρίων τινῶν ἕνεκα τὴν
 Τυρίμυα θυγατέρα ἐφθειρεν Εὐλίπην, ὃς αὐτὸν οἰκείως
 τε ὑπεδέξατο καὶ μετὰ πάσης προθυμίας ἐξένιξεν. παῖς
 δὲ αὐτῷ γίνεται ἐκ ταύτης Εὐρύαλος. (2) τοῦτον ἢ
 5 μήτηρ, ἐπεὶ εἰς ἤβην ἤλθεν, ἀποπέμπεται εἰς Ἰθάκην
 συμβόλαιά τινα δοῦσα ἐν δέλτῳ κατεσφραγισμένα. τοῦ
 δὲ Ὀδυσσεῶς κατὰ τύχην τότε μὴ παρόντος Πηνελόπη
 καταμαθοῦσα ταῦτα καὶ ἄλλως δὲ προπεπυσμένη τὸν
 τῆς Εὐλίπης ἔρωτα πείθει τὸν Ὀδυσσεῖα παραγενόμενον,
 10 πρὶν ἢ γινῶναι τι τούτων ὡς ἔχει, κατακτείνει τὸν
 Εὐρύαλον ὡς ἐπιβουλεύοντα αὐτῷ. (3) καὶ Ὀδυσσεὺς
 μὲν διὰ τὸ μὴ ἐγκρατῆς φῦναι μηδὲ ἄλλως ἐπεικῆς
 αὐτόχειρ τοῦ παιδὸς ἐγένετο. καὶ οὐ μετὰ πολὺν
 χρόνον ἢ τόδε ἀπειργάσθαι πρὸς τῆς αὐτὸς αὐτοῦ
 15 γενεᾶς τρωθεὶς ἀκάνθη θαλασσίας τρυγόνος ἐτελεύτησεν.

IV. Περὶ Οἰνώνης.

Ἱστορεῖ Νικάνδρος ἐν τῷ περὶ ποιητῶν καὶ Κεφάλων
 ὁ Γεργίθιος ἐν Τρωϊκοῖς.

Ἄλέξανδρος <δὲ> ὁ Πριάμους βουκολῶν κατὰ τὴν Ἰδην
 20 ἠράσθη τῆς Κεβροῆνος θυγατρὸς Οἰνώνης. λέγεται δὲ

FAB. IV. cf. *Lycophr. Alex. v. 57 sqq. (cum comment.)*, *Conon. Narr. cap. XXIII*, *Apollodori Biblioth. III 12, 6 (pg. 151, 1 sqq. W.)*, *Commenta Lucani IX 973 cum nota Useneri pg. 313, 26*, *Quinti Smyrn. X 259 sqq.*, *Dictys III 26 et IV 21 (Malal. pg. 140, Cedren. pg. 130)* de fab. disp. *Hoefler Konon pg. 45 sqq.*

3 ἐξένισε *Scaligerus* 12 [μὲν] *Zang* 14 ἀπειργάσθαι
Legr ἀπεργάσασθαι *Gal:* ἀπεργάσθαι P 15 in ultimis *Par-*
thenii verbis senarium Sophocleum — τρωθεὶς ἀκάνθη τρυγόνος
 θαλασσίας — *agnoscere sibi est visus Meinekus. at vide Maass.*
l. l. pg. XI et Spironem WfklPh 1896 nr. 27 pg. 731 17 Νί-
 κανδρος καὶ Κεφάλων] Cf. *Schneideri Nicandrea pg. 27 sq. et*
Muelleri Frag. Hist. Gr. III pg. 69 ΠΕΡΙΠΟΙΗΤΩΙ P 19<δὲ>Mein

ταύτην ἐκ του θεῶν κατεχομένην θεσπίζειν περὶ τῶν
 μελλόντων καὶ ἄλλως δὲ ἐπὶ συνέσει φρενῶν ἐπὶ μέγα
 διαβεβοῆσθαι. (2) ὁ οὖν Ἀλέξανδρος αὐτὴν ἀγαγόμενος
 παρὰ τοῦ πατρὸς εἰς τὴν Ἰδην, ὅπου αὐτῷ οἱ σταθμοὶ
 ἦσαν, εἶχε γυναῖκα καὶ αὐτῇ φιλοφρονούμενος * * * 5
 μηδαμὰ προλείψειν ἐν περισσοτέρῳ τε τιμῇ ἄξειν· (3) ἢ
 δὲ συνιέναι μὲν ἔφασκεν εἰς τὸ παρὸν ὡς δὴ πάνυ
 αὐτῆς ἐρώῃ· χρόνον μέντοι τινὰ γενήσεσθαι, ἐν ᾧ
 ἀπαλλάξας αὐτῆς εἰς τὴν Εὐρώπην περαιωθήσεται
 κάκει πτοηθεὶς ἐπὶ γυναικὶ ξένην πόλεμον ἐπάξεται τοῖς 10
 οἰκέλοις. (4) ἐξηγεῖτο δὲ ὡς δεῖ αὐτὸν ἐν τῷ πολέμῳ
 τρωθῆναι καὶ ὅτι οὐδεὶς αὐτὸν οἴος τε ἔσται ὑγιῆ
 ποιῆσαι ἢ αὐτῇ. ἐκάστοτε δὲ ἐπιλεγομένης αὐτῆς fol. 175v
 <ταῦτα> ἐκείνος οὐκ εἶα μεμνησθαι. χρόνου δὲ προϊόν-
 τος ἐπειδὴ Ἑλένην ἔγρημεν, ἢ μὲν Οἰνώνη μεμφομένη 15
 τῶν πραχθέντων τὸν Ἀλέξανδρον εἰς Κεβρῆνα, ὅθεν-
 περ ἦν γένος, ἀπεχώρησεν, ὁ δὲ παρήκοντος ἤδη τοῦ
 πολέμου διατοξευόμενος Φιλοκτῆτη τιτρώσκειται. (5) ἐν
 νῷ δὲ λαβὼν τὸ τῆς Οἰνώνης ἔπος, ὅτε ἔφατο αὐτὸν
 πρὸς αὐτῆς μόνης οἶόν τε εἶναι λαθῆναι, κήρυκα πέμπει 20
 δεησόμενον, ὅπως ἐπειχθεῖσα ἀκέσῃται τε αὐτὸν καὶ
 τῶν παροικομένων λήθην ποιήσῃται, ἅτε δὴ κατὰ θεῶν
 βούλησιν [τε] ἀφικομένων. (6) ἢ δὲ αὐθαδέστερον ἀπε-

1 ἐκ του θεῶν P¹ acc. sup. ἐ posuit P² 5 pro αὐτῇ
 ci. ἀχέει Bast post φιλ. excidisse verbum promittendi viderunt
 hom. dd.: <ὑπέσχετο> vel <ὑπέστη> Legr <ῶμοσε> Cob; sed
 rectius imperfecti forma reponetur ut ἠγγύα Jac vel ῶμυνε Zang
 6 μηδαμὰ Pass: μηδαμῶι P περ. δὲ malim περ. τε <αἰ> Ro
 ἔξειν Cob (verum cf. Schweighauseri Lex. Herod. s. v. ἀγειν nr. 5)
 9 αὐτῆς Ro: αὐτῆν P 12 αὐτὸν del. exist. G. Knaackius 13 αὐτῆς
 <ταῦτα> Zang, inseri volt <τὰ λοιπὰ> vel <τὰ ἐξῆς> verbo
 ἐπιλ. de conatu accepto Ro: αὐτῆς P 19 an ὅτι? 23 [τε]
 ἀφικομένων Meim γε ἀφικομένων Legr [τε] ἐξικομένων Hey

κρίνατο, ὡς χορὴ παρ' Ἑλένην αὐτὸν ἰέναι κάκεινης
 δεῖσθαι· αὐτὴ δὲ μάλιστα ἠπείλετο, ἔνθα διεπέπυστο
 κείσθαι αὐτόν. τοῦ δὲ κήρυκος τὰ λεχθέντα παρὰ τῆς
 Οἰνώνης θάττον ἀπαγγείλαντος ἀθυμῆσας ὁ Ἀλέξανδρος
 5 ἐξέπνευσεν. (7) Οἰνώνη δὲ ἐπεὶ νέκυν ἤδη κατὰ γῆς
 κείμενον ἔλθοῦσα εἶδεν, ἀνώμωξέ τε καὶ πολλὰ κατο-
 λοφουραμένη διεχρήσατο ἑαυτήν.

V. Περὶ Λευκίππου.

Ἱστορεῖ Ἑρμησιάναξ Λεοντίω.

10 Λεύκιππος δέ, Ξανθίου παῖς, γένος τῶν ἀπὸ Βελ-
 λεροφόντου, διαφέρων ἰσχύϊ μάλιστα τῶν καθ' ἑαυτὸν
 ἦσκει τὰ πολεμικά. διὸ πολὺς ἦν λόγος περὶ αὐτοῦ
 παρὰ τε Λυκίοις καὶ τοῖς προσεχέσι τούτοις, ἅτε δὴ
 ἀγομένοις καὶ πᾶν ὄτιοῦν δυσχερὲς πάσχουσιν. (2) οὗτος
 15 κατὰ μῆριν Ἀφροδίτης εἰς ἔρωτα ἀφικόμενος τῆς ἀδελ-
 φῆς, τέως μὲν ἑκαρτέρει οἰόμενος ῥᾶστα ἀπαλλάξασθαι

FAB. V. cf. Conon. Narr. cap. XIX et schol. ad Apoll.
 Rhod. I 584; quibus adiungas inscriptionem de Magnesia con-
 dita publicatam ab O. Kernio in comm. Die Gründungsgesch. v.
 Magn. am Maiandr. (Berol. 1894) pg. 7 sqq. et in collect. in-
 script. Magn. (Berol. 1900) pg. 14 sqq. de fab. expos. Kernius
 l. pr. l. pg. 19 sqq. et Wilamowitzius Hermae vol. XXX (1895)
 pg. 182 sqq.

ad Apollod. pg. 336 εἰς τοῦτό γ' ἀφικόμενον Scaligerus: τε ἀφι-
 κόμενον P αὐθαδ. <μὲν> Ro et Zang

2 ἔνθα διεπέπυστο Ricc. Schulze (cf. pg. 45, 4) ἔνθα [δὴ]
 ἐπέπυστο Sak (cf. May pg. 53): ἔνθα δὴ ἐπέπυστο P 6 εἶδεν
 Pass: ἶδεν P (de quo fucato ionismo cf. praef. ad Ant. Lib.
 pg. LXIX sq.) 9 Ἑρμησιάναξ] Cf. Hermesian. rell. conl.

Bachius (1829) pg. 180 sqq. Λεοντίω Gal: ΛΕΟΝΤΙ P 14 ἀγο-
 μένοις <καὶ φερομένοις> Cob 16 ῥᾶστα ἀπαλλάξασθαι Corn
 ῥᾶστ' ἂν ἀπαλλάξασθαι Zang ῥᾶστα ἂν ἀπαλλάξασθαι Ro (sed
 cf. Blum De Ant. Lib. [1892] pg. 13)

τῆς νόσου. ἐπεὶ μέντοι χρόνου διαγενομένου οὐδὲ ἐπ' ὀλίγον ἐλώφα τὸ πάθος, ἀνακοινοῦται τῇ μητρὶ καὶ πολλὰ καθικέτευε, μὴ περιιδεῖν αὐτὸν ἀπολλύμενον· εἰ | γὰρ αὐτῷ μὴ συνεργήσειεν, ἀποσφάζειν αὐτὸν fol. 176^r ἤπελλει. τῆς δὲ παραχρῆμα τὴν ἐπιθυμίαν φαμένης 5 τελευτ(ήσ)ειν ῥάων ἤδη γέρονεν. (3) ἀνακαλεσαμένη δὲ τὴν κόρην συγκатаκλίνει τὰδελφῶ. κάκ τούτου συνῆσαν οὐ μάλα τινὰ δεδοϊκότες, ἕως τις ἐξαγγέλλει τῷ κατεγγυημένῳ τὴν κόρην μνηστῆρι. ὁ δὲ τὸν τε αὐτοῦ πατέρα παραλαβὼν καὶ τινὰς τῶν προσηκόντων 10 πρόσεισι τῷ Ξανθίῳ καὶ τὴν πρᾶξιν καταμηνύει μὴ δηλῶν τοῦνομα τοῦ Λευκίππου. (4) Ξάνθιος δὲ δυσφορῶν ἐπὶ τοῖς προσηγγελεμένοις πολλὴν σπουδὴν ἐτίθειτο φωρᾶσαι τὸν φθορέα καὶ διεκελεύσατο τῷ μνηστῆρι, ὁπότε ἴδοι συνόντας, αὐτῷ δηλῶσαι. τοῦ δὲ ἐτοίμως 15 ὑπακούσαντος καὶ αὐτίκα τὸν πρεσβύτην ἐπαγομένου τῷ θαλάμῳ, ἡ παῖς αἰφνιδίου ψόφου γεννηθέντος ἴετο διὰ θυρῶν οἰομένη λήσεσθαι τὸν ἐπιόντα. καὶ αὐτὴν ὁ πατὴρ ὑπολαβὼν εἶναι τὸν φθορέα πατάξας μαχαίρᾳ καταβάλλει. (5) τῆς δὲ περιωδύνου γενομένης καὶ 20 ἀνακραγούσης ὁ Λευκίππος ἐπαμύνων αὐτῇ καὶ διὰ τὸ ἐκπεπληχθαι μὴ προιδόμενος, ὅστις ἦν, κατακτείνει τὸν πατέρα. δι' ἣν αἰτίαν ἀπολιπὼν τὴν οἰκίαν Θετταλοῖς [ἐπὶ] τοῖς συμβεβηκόσιν εἰς Κρήτην ἠγήσατο. κά-

6 τελευ(τή)σειν scripsi τελέσειν *Legr*: τελεύτειν P ἐγεγόνει *Zang* 8 συνῆσαν <ἀλλήλοις> Ro 9 κατηγγυημένῳ *Legr* (*sed cf. Lob. ad Phryn. pg. 155*) 10 αὐτοῦ *Pass*: αὐτοῦ P 15 εἰδείη *Jac* 16 ἐπαγ(α)ομένου *Her* 17 γε///νηθέντος (*v. eras.*) P 18 <τῶν> θυρῶν *Legr* (*sed cf. Herod. I 9; II 121, 5*) 22 προιδόμενος *Pass*: προειδόμενος P 23 οἰκίαν Ro et *Wilamowitzius l. s. l. pg. 183 not.*: οἰκίαν P 24 [ἐπὶ] τοῖς συμβ. Ro (*cf. fab. IX § 1*); hic locus quanto opere a viris doctis vexatus sit dici vix potest.

κείθεν ἐξελαθεῖς ὑπὸ τῶν προσολίκων εἰς τὴν Ἐφεσίαν ἀφίκετο, ἔνθα χωρίον ᾤκησε τὸ Κρητιναῖον ἐπικληθῆν. (6) τοῦ δὲ Λευκίππου τούτου λέγεται τὴν Μανδρολύτου θυγατέρα Λευκοφρόνην ἐρασθεῖσαν προδοῦναι τὴν πόλιν 5 τοῖς πολεμίοις, ὧν ἐτύγχανεν ἡγούμενος ὁ Λεύκιππος, ἐλομένων αὐτὸν κατὰ θεοπρόπιον τῶν δεκατευθέντων ἐκ Φερῶν ὑπ' Ἀδμήτου.

VI. Περὶ Παλλήνης.

Ἱστορεῖ Θεαγένης καὶ Ἡγήσιππος ἐν Παλληνιακοῖς.

10 λέγεται <δὲ> καὶ Σίθωνα, τὸν Ὀδομάντων βασιλέα,
fol. 176^v γεννήσαι θυγατέρα | Παλλήνην, καλήν τε καὶ ἐπύχαριν,
καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ πλείστον χωρῆσαι κλέος αὐτῆς
φοιτᾶν τε μνηστῆρας οὐ μόνον ἀπ' αὐτῆς Θράκης,
ἀλλὰ καὶ ἔτι πρόσωθῆν τινας, ἀπὸ τε Ἰλλυρίδος <καὶ>
15 τῶν ἐπὶ Τανάϊδος ποταμοῦ κατοικημένων. (2) τὸν δὲ
Σίθωνα πρῶτον μὲν κελεύειν τοὺς ἀφικνουμένους

FAB. VI. Cf. Conon. Narr. cap. X, *Hegesippum et Theagenem ap. Steph. s. v. Παλλήνη, Tzetz. ad Lycophr. v. 583 et 1161, Nonni Dionys. XLVIII v. 90 sqq. de narr. disp. Hoefler. Konon. pg. 53 prox.*

2 ᾤκησε Gal 4 Λευκοφρόνην Hey et Kernius D. Gruend.
r. Magn. pg. 22 (verum vide Wilamowitzium l. l. pg. 184)
7 Φηρῶν Kernius l. l. pg. 20 9 Θεαγένης rest. Gal ex Steph.
Byz. l. l.: ΔΙΟΓΕΝΗΣ P Θεαγ. καὶ Ἡγῆσ.] cf. Muellerei Frag. Hist.
Gr. IV 423 et 510 10 λέγεται <δὲ> Mein Σίθωνα hic et
infra Mein (cf. Herod. techn. rell. ed. Lentz. II 732, 12): σίθωνα,
o ex ω sec. P¹ 11 τε Legr: δὲ P 12 <τὸ> κλέος Her
13 αὐτῆς <τῆς> Cob 14 <καὶ> τῶν Corn 15 κατοικημένων,
η in ras. P¹ 16 σίθωνα P

μνηστῆρας πρὸς μάχην ἰέναι τὴν κόρην ἔχοντα, εἰ δὲ
 ἦτιων φανεῖη, τεθνάναι. τούτῳ τε τῷ τρόπῳ πάνν
 συχνοὺς ἀνηγῆκει. (3) μετὰ δέ, ὡς αὐτόν τε ἢ πλείων
 ἰσχύς ἐπιλελοίπει ἔγνωστό τε αὐτῷ τὴν κόρην ἀρμό- 5
 σαθαι, δύο μνηστῆρας ἀφιγμένους, Δρύαντά τε καὶ
 Κλείτον, ἐκέλευεν ἄθλου προκειμένου τῆς κόρης ἀλ-
 λήλοις διαμάχεσθαι· καὶ τὸν μὲν τεθνάναι, τὸν δὲ
 περιγενόμενον τὴν τε βασιλείαν καὶ τὴν παιδα ἔχειν.
 (4) τῆς δὲ ἀφωρισμένης ἡμέρας παρούσης ἢ Παλλήνη
 (ἔτυχε γὰρ ἐρῶσα τοῦ Κλείτου) πάνν ὁρῶδει περὶ 10
 αὐτοῦ. καὶ σημῆναι μὲν οὐκ ἐτόλμα τινὶ τῶν ἀμφ'
 αὐτῆν, δάκρυα δὲ πολλὰ ἔχειτο τῶν παρειῶν αὐτῆς,
 ἕως ὅτε <ὁ> τροφεὺς αὐτῆς πρεσβύτης ἀναπυνθανό-
 μενος καὶ ἐπιγνοὺς τὸ πάθος τῇ μὲν θαρρεῖν παρεκε-
 λεύσατο, ὡς ἢ βούλεται ταύτῃ τοῦ πράγματος χωρή- 15
 στοντος, αὐτὸς δὲ κρύφα ὑπέρχεται τὸν ἡνίοχον
 τοῦ Δρύαντος καὶ αὐτῷ χρυσὸν πολὺν ὁμολογήσας
 πελθεὶ διὰ τῶν ἀρματηγῶν τροχῶν μὴ διεῖναι τὰς
 περόνας. (5) ἔνθα δὴ ὡς ἐς μάχην ἐξήεσαν καὶ ἤλανεν
 ὁ Δρύας ἐπὶ τὸν Κλείτον, [καὶ] οἱ τροχοὶ περιερρῶθησαν 20
 αὐτῷ τῶν ἀρμάτων καὶ οὕτως πεσόντα αὐτὸν ἐπιδρα-
 μῶν ὁ Κλείτος ἀναίρει. (6) αἰσθόμενος δὲ ὁ Σίθων

1 post verba πρ. μάχ. ἰέναι plerique viri dd. lacunam esse censuere; locum intactum esse docuit Ritschelius Opusc. philol. vol. I pg. 798 not.

3 [τε] Mein (sed vide May pg. 56)

4 ἐπέλελοίπει Legr (sed cf. May pg. 27) <γάμοις> ἀρμόσασθαι

Mein 10 ὁρῶδει Legr (at vid. v. 4) 12 αὐτῆν Legr:

αὐτόν P κατεχεῖτο Cob (verum cf. May pg. 33) 13 ἕως

[ὅτε] Hir ἕως οὐ Her (sed v. May pg. 50) <ὁ> τρ. Hir:

τρ. P [πρεσβύτης] Zang 15 χωρήσοντος, ο prius ex a

fec. P¹ 18 [διὰ] τ. ἀρμ. τρ. Legr πρὸ τ. ἀρματηγῶν τρ.

Schneiderus διὰ τ. ἀρματηγῶν τρ. Mein διὰ τ. ἀρματιῶν τρ.

Ro (cf. Apoll. Soph. pg. 59, 16 B.) διείραι Schneiderus

19 εἰς Her 20 [καὶ] Mein

τόν τε ἔρωτα καὶ τὴν ἐπιβουλήν τῆς θυγατρὸς, μάλα
 μεγάλην πυρὰν νήσας, καὶ ἐπιθεὶς τὸν Δρύαντα οἶός
 fol. 177^r τε ἦν ἐπισφάζειν καὶ τὴν Παλλήνην. | φαντάσματος δὲ
 θείου γενομένου καὶ ἑξαπιναίως ὕδατος ἐξ οὐρανοῦ
 5 πολλοῦ καταρραγέντος μετέγνω τε καὶ γάμοις ἀρεσά-
 μενος τὸν παρόντα Θρακῶν ὄμιλον ἐφήσει τῷ Κλείτῳ
 τὴν κόρην ἄγεσθαι.

VII. Περὶ Ἰππαρίνου.

Ἱστορεῖ Φανίας ὁ Ἐρέσιος.

- 10 Ἐν δὲ τῇ Ἰταλῇ Ἡρακλεία παιδὸς διαφόρου τὴν
 ὄψιν (Ἰππαρίνος [ἦν] αὐτῷ ὄνομα τῶν πάντων δοκίμων)
 Ἀντιλέων ἠράσθη· ὅς πολλὰ μηχανώμενος οὐδαμῇ
 δυνατὸς ἦν αὐτὸν ἀρμόσασθαι, περὶ δὲ γυμνάσια δια-
 τρίβοντι πολλὰ τῷ παιδί προσρυσὶς ἔφη τοσοῦτον αὐτοῦ
 15 πόθον ἔχειν, ὥστε πάντα πόνον <ἄν> ἀνατλήναι, καὶ ὅ
 τι ἄν κελύοι, μηδενὸς αὐτὸν ἀμαρτήσεσθαι. (2) ὁ δὲ
 ἄρα κατειρωνευόμενος προσέταξεν αὐτῷ ἀπὸ τινος
 ἐρυμνοῦ χωρίου, ὃ μάλιστα ἐφρουρεῖτο ὑπὸ τοῦ τῶν

FAB. VII. Cf. *Plut. Amat. XVI 26 sqq. et Aelian. frg. 154 H.*
 ([*Arist.*] *Eth. Eudem. III 1 pg. 1229 a 21 sqq.*).

2 οἶός τε ἦν ἐπισφάζειν *dedi* οἶός ἦν ἐπικατασφάζειν *Her*
 οἶός τε ἦν ἐπισφάζειν *Ro* (cf. *May pg. 15 inf.*) οἶός τ' ἦν
 συνεπισφάζειν *Zang*: οἰστεοσιν ἐπισφάζειν *P¹* ἄετο συνεπισφάζειν
corr. P² (qua de *corr. v. Hercheri praef. pg. VII*) 3 δὲ *in*
ras. P² 9 Φανίας] Cf. *Muelleri Frag. Hist. Gr. II 298 sqq.*
 10 Ἰταλικῇ *Hey* 11 [ἦν] *Mein* 14 [πολλὰ] *Her* τὰ πολλὰ *Zang*
 ποτε *Ro* *possis* πολλὰ<κίς> *προσρυσὶς* *Legr* (*sed iure*
codicis P lectionem defendit G. Knaackius cl. Plut. Brut. XVI 1,
Long. Past. IV 9, Luc. Amor. 8) 15 <ἄν> ἀνατλήναι *Ro*
et Zang ἄν τλήναι *Mein*: ἀνατλήναι *P* 16 κελύη *Mein* (*sed*
v. May pg. 50) 18 ὑπὸ τοῦ τῶν Ἡ. τ. *Gal*; *an* ὑπὸ τῶν

Ἡρακλεωτῶν τυράννου, τὸν κώδωνα κατακομίσαι, πειθόμενος μὴ ἂν ποτε τελέσειν αὐτὸν τόνδε τὸν ἄθλον. (2) Ἀντιλέων δὲ κρύφα τὸ φρούριον ὑπελθὼν καὶ λοχήσας τὸν φύλακα τοῦ κώδωνος κατακαίνει. καὶ ἐπειδὴ ἀφίκετο πρὸς τὸ μειράκιον ἐπιτελέσας τὴν 5 ὑπόσχεσιν, ἐν πολλῇ αὐτῷ εὐνοίᾳ ἐγένετο καὶ ἐκ τοῦδε μάλιστα ἀλλήλους ἐφίλουν. (3) ἐπεὶ δὲ ὁ τύραννος τῆς ὥρας ἐγλίχεται τοῦ παιδὸς καὶ οἶός τε ἦν αὐτὸν βία ἄγεσθαι, δυσανασχετήσας ὁ Ἀντιλέων ἐκείνῳ μὲν παρεκελεύσατο μὴ ἀντιλέγειν κινδυνεύειν, αὐτὸς 10 δὲ οἰκοθεν ἐξιόντα τὸν τύραννον προσδραμῶν ἀνεΐλεν. (4) καὶ τοῦτο δράσας δρόμῳ ἴετο καὶ διέφυγεν ἂν, εἰ μὴ προβάτοις συνδεδεμένοις ἀμφιπεσῶν ἐχειρώθη· διὸ τῆς πόλεως εἰς τάρχαϊον ἀποκαταστάσης ἀμφοτέροις παρὰ τοῖς Ἡρακλεώταις ἐτέθησαν εἰκόνες χαλκαῖ καὶ 15 νόμος ἐγράφη μηδένα ἐλαύνειν τοῦ λοιποῦ πρόβατα συνδεδεμένα.

VIII. Περὶ Ἡρίππης.

Ἱστορεῖ Ἀριστόδημος ὁ Νυσαεὺς ἐν ᾧ Ἱστοριῶν περὶ τούτων, πλὴν ὅτι τὰ ὀνόματα ὑπαλλάττει ἀντὶ Ἡρίππης 20 καλῶν Εὐθυμίαν, τὸν δὲ βάρβαρον Καυάραν.

Ὅτε δὲ οἱ | Γαλάται κατέδραμον τὴν Ἰωνίαν καὶ fol.177^v τὰς πόλεις ἐπόρθουν, ἐν Μιλήτῳ Θεσμοφορίων ὄντων

τοῦ Ἡ. τ. ? cet. adscripsit in marg. τοῦ ἀρχελαῶν P¹, quod Mein in textum recipere non est gravatus

1 κατακομίσαι P¹ (fuit videlicet κατακομίσασθαι) 2 ἂν π. τελέσαι Schneiderus [ἂν] π. τελέσειν Cob (sed cf. cap. I § 3)
3 ὑπεισελθὼν Legr 8 οἶός [τε] Cob (sed cf. May pg. 50) 9 βία προσάγεσθαι Her βιάζεσθαι Cob 10 ἀντιλέγοντα κινδυνεύειν Scaligerus 19 Ἀριστόδημος] Cf. Muelleri Frag. Hist. Gr.

καὶ συνηθροισμένων <τῶν> γυναικῶν ἐν τῷ ἱερῷ, ὃ
 βραχὺ τῆς πόλεως ἀπέχει, ἀποσπασθέν τι μέρος τοῦ
 βαρβαρικοῦ διῆλθεν εἰς τὴν Μιλησίαν καὶ ἑξαπινάως
 ἐπίδραμὸν ἀνεΐλεν τὰς γυναῖκας. (2) ἔνθα δὴ τὰς
 5 μὲν ἐρρύσαντο πολὺ ἀργύριόν τε καὶ χρυσίον ἀντι-
 δόντες, τινὲς δὲ τῶν βαρβάρων αὐταῖς οἰκειωθέντων
 ἀπήχθησαν, ἐν δὲ αὐταῖς καὶ Ἡρόππη, γυνὴ ἡ Ξάνθου,
 ἀνδρὸς ἐν Μιλήτῳ πάνυ δοκίμου γένους τε τοῦ πρώ-
 του, παιδίον ἀπολιποῦσα διετές. (3) ταύτης πολὺν
 10 πόθον ἔχων ὁ Ξάνθος ἐξηργυρίσατο μέρος τῶν ὑπαργ-
 μάτων καὶ κατασκευασάμενος χρυσοῦς <δισ>χιλίους τὸ
 μὲν πρῶτον εἰς Ἰταλίαν ἐπεραιώθη, ἐντεῦθεν δὲ ὑπὸ
 ἰδιοξένων τινῶν κομιζόμενος εἰς Μασσαλίαν ἀφικνεῖται
 κάκειθεν εἰς τὴν Κελτικὴν. (4) καὶ προσελθὼν τῇ
 15 οἰκίᾳ, ἔνθα αὐτοῦ συνῆν ἡ γυνὴ ἀνδρὶ τῶν μάλιστα
 παρὰ Κελτοῖς δοξαζομένων, ὑποδοχῆς ἐδεῖτο τυχεῖν.
 τῶν δὲ διὰ φιλοξενίαν ἐτοίμως αὐτὸν ὑποδεξαμένων
 εἰσελθὼν ὄρᾳ τὴν γυναῖκα, καὶ αὐτὸν ἐκείνη τῷ χεῖρε
 ἀμφιβαλοῦσα μάλα φιλοφρόνως προσηγάγετο. (5) παρα-
 20 χρῆμα δὲ τοῦ Κελτοῦ παραγενομένου διεξῆλθεν αὐτῷ
 τὴν τε ἄλλην τάνδρὸς ἡ Ἡρόππη καὶ ὡς αὐτῆς ἔνεκα
 [καὶ] ἦκοι λύτρα καταθησόμενος. ὁ δὲ ἠγάσθη τῆς
 ψυχῆς τὸν Ξάνθου καὶ αὐτίκα συνουσίαν ποιησάμενος
 τῶν μάλιστα προσηγόντων ἐξένιζεν αὐτόν. παρατεί-
 25 νουτος δὲ τοῦ πότου τὴν γυναῖκα συγκυατακλίνει αὐτῷ

III 307 p. 53, 21 Εὐθύμιαν L. Dindorfius in Steph. thes. s. v.

Γυνθ.: ΓΥΘΥΜΙΑΝ P

1 <τῶν> γυναικῶν Schneiderus 4 εἶλε Legr συνεῖλε
 Ro et Zang (sed nil mutandum: cf. Astii lex. Plat. s. v.
 ἀναίρειν et nostr. cap. XXV § 2) 5 ἐρρύσαντο Her: ἐρύ-
 σαντο, εἰ in ras. P¹ 7 γυνὴ ἦν Ξ. Legr γυνὴ [ἡ] Ξ. West

καὶ δι' ἑρμηνέως ἐπυνθάνετο, πηλίκην οὐσίαν εἶη κεκτη| fol. 178^r
 μένος τὴν σύμπασαν· τοῦ δὲ εἰς ἀριθμὸν χιλίων
 χρυσῶν φήσαντος ὁ βάρβαρος εἰς τέσσαρα μέρη κατα-
 νέμειν αὐτὸν ἐκέλευε καὶ τὰ μὲν τρία ὑπεξαίρεισθαι
 αὐτῷ, γυναικί, παιδίῳ, τὸ δὲ τέταρτον ἀπολείπειν 5
 ἄποινα τῆς γυναικός. (6) ὡς δὲ ἐς κοῖτον τότε ἀπειρά-
 ποντο, πολλὰ κατεμέμφετο τὸν Ξάνθον ἢ γυνὴ διὰ
 τὸ μὴ ἔχοντα τοσοῦτο χρυσίον ὑποσχέσθαι τῷ βαρ-
 βάρῳ· κινδυνεύσειν τε αὐτόν, εἰ μὴ ἐμπεδώσειε τὴν
 ἐπαγγελίαν. (7) τοῦ δὲ φήσαντος, ἐν ταῖς κρηπίσι τῶν 10
 παίδων καὶ ἄλλους τινὰς χιλίους χρυσοῦς κεκρούφθαι
 διὰ τὸ μὴ ἐλπίζειν ἐπιεικῆ τινα βάρβαρον καταλήψεσθαι,
 δεήσειν δὲ πολλῶν λύτρων, ἢ γυνὴ τῇ ὑστεραῖα τῷ
 Κελτῷ καταμηνύει τὸ πλῆθος τοῦ χρυσοῦ καὶ παρεκε-
 λεύετο κτεῖναι τὸν Ξάνθον φάσκουσα πολὺ μᾶλλον 15
 αἰρεῖσθαι αὐτὸν τῆς τε πατρίδος καὶ τοῦ παιδίου· τὸν
 μὲν γὰρ Ξάνθον παντάπασιν ἀποστρυγεῖν. (8) τῷ δὲ ἄρα
 οὐ πρὸς ἡδονῆς ἦν τὰ λεχθέντα· ἐν νῷ δὲ εἶχεν αὐτὴν
 τίσασθαι. ἐπειδὴ δὲ ὁ Ξάνθος ἐσπούδαζεν ἀπιέναι,
 μάλα φιλοφρόνως προῦπεμπεν ὁ Κελτὸς ἐπαγόμενος 20
 καὶ τὴν Ἡρίππην. ὡς δὲ ἐπὶ τοὺς ὄρους τῆς Κελτῶν
 χώρας ἀφίκοντο, θυσίαν ὁ βάρβαρος ἔφη τελέσαι βού-
 λεσθαι, πρὶν αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων χωρισθῆναι. (9) καὶ
 κομισθέντος ἱεροῦ τὴν Ἡρίππην ἐκέλευεν ἀντιλα-
 βέσθαι· τῆς δὲ κατασχούσης, ὡς καὶ ἄλλοτε σύνηθες 25
 αὐτῇ, ἐπανατεινόμενος τὸ ξίφος καθικνεῖται καὶ τὴν

p. 54, 11 <δισ>χιλίους Pass: χιλίους P 20 διεξήλθεν, ιε in
 ras P² 22 [καὶ] Bast 24 προηκόντων dubito an recte Zang
 5 αὐτῷ Corn: αὐταῖ P 6 εἰς Corn τότε Mein:
 ποτε P ἀπειράποντο Her: ἀπειράπετο P 9 ἐμπεδώσει Cob
 12 <οὕτως> ἐπιεικῆ Ro pro τινα ci. τὸν Her 18 ἡδονὴν
 Her (cf. tamen May pg. 37) 22 ἀφίκοντο Hir: ἀφίκετο P

κεφαλὴν αὐτῆς ἀφαιρεῖ τῷ τε Ξάνθῳ παρεκελεύετο
μὴ δυσφορεῖν ἐξαγγελίας τὴν ἐπιβουλήν αὐτῆς ἐπέτριπέ
τε τὸ χρυσίον ἔπαι κομίζεῖν αὐτῷ.

fol. 178^v

IX. Περί Πολυκρίτης.

5 Ἡ ἱστορία αὕτη ἐλήφθη ἐκ τῆς ᾧ Ἀνδρῖσκου Ναξιακῶν
γράφει περὶ αὐτῆς καὶ Θεόφρατος ἐν τῷ δ̄ <τῶν>
πρὸς τοὺς καιρούς.

Καθ' ὃν δὲ χρόνον ἐπὶ Ναξίους Μιλήσιοι συνέ-
βησαν σὺν ἐπικούροις καὶ τεῖχος πρὸ τῆς πόλεως
10 ἐποικοδομησάμενοι τὴν τε χώραν ἔτεμνον καὶ καθείρ-
ξαντες τοὺς Ναξίους ἐφρούρουν, τότε παρθένος ἀπο-
λειφθεῖσα κατὰ τινα δαίμονα ἐν Δηλίῳ ἱερῷ, ὃ πλησίον
τῆς πόλεως κεῖται (Πολυκρίτη ὄνομα αὐτῇ) τὸν τῶν
Ἑρυσθαίων ἡγεμόνα Διόγνητον εἶλεν, ὃς οἰκείαν δύνα-
15 μιν ἔχων συνεμάχει τοῖς Μιλησίοις. (2) πολλῷ δὲ
ἐνεχόμενος πόθῳ διεπέμπετο πρὸς αὐτήν· οὐ γὰρ δὴ
γε θεμιτὸν ἦν ἰκέτιν οὖσαν ἐν τῷ ἱερῷ βιάζεσθαι.
ἡ δὲ ἕως μὲν τινος οὐ προσέτετο τοὺς παραγινομένους·
ἐπεὶ μέντοι πολὺς ἐνέκειτο, οὐκ ἔφη πεισθήσεσθαι
20 αὐτῷ, εἰ μὴ ὁμόσειεν ὑπηρετήσειεν αὐτῇ, ὃ τι ἂν

FAB. IX. Cf. *Plut. De mul. virt. XVII* (pg. 254 F), *Polyaen. Strat. VIII* 36, *Gellii Noct. Att. III* 15, 1. *de fab. discept. Duemmlerus Mus. Rhen. vol. XLII* (1887) pg. 180 sqq. *adcuratius rem se brevi tractaturum promittit G. Knaackius.*

p. 55, 25 σύνηδες <ῆν> *Legr* 26 an pronomen αὐτῆς (pg. 56, 1) post καθικνεῖται transponendum?

1 δὲ Sak 3 αὐτῷ *Mein*: αὐτῷ P 5 Ἀνδρῖσκον] Cf. *Muelleri Frag. Hist. Gr. IV* 302 sqq. 6 Θεόφρατος] Cf. *Schneideri ed. op. Theophr. V* 210 sqq. <τῶν> *Legr* 8 μετέβησαν vel κατέβησαν *Legr* ἐπέξησαν *Hey* ἔβησαν *Her*
10 ἐποικοδομησάμενοι *Legr*: ἐνοικοδομησάμενοι P 11 ἀπολειφθεῖσα *Mein* 16 ἐνεχόμενος *Cob* 20 ὑπηρετήσειεν *Gal*: ὑπηρετήσειεν P

βουληθῆ. (3) ὁ δὲ Διόγνητος οὐδὲν ὑποτοπήσας τοιόνδε μάλα προθύμως ὤμοσεν Ἄρτεμιν χαριεῖσθαι αὐτῇ, ὅ τι ἂν προαιρηῆται. κατομοσαμένου δὲ ἐκείνου καὶ λαβομένη τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἡ Πολυκρίτη μιμησκειται περὶ προδοσίας τοῦ χωρίου καὶ πολλὰ καθικε- 5 τεύει αὐτήν τε οἰκτελεῖν καὶ τὰς συμφορὰς τῆς πόλεως. (4) ὁ <δὲ> Διόγνητος ἀκούσας τοῦ λόγου ἐκτός τε ἐγένετο αὐτοῦ καὶ σπασάμενος τὴν μάχαιραν ὤρμησε διεργάσασθαι τὴν κόρην. ἐν νῶ μέντοι λαβὼν τὸ εὐγνωμον αὐτῆς καὶ ἅμα ὑπ' ἔρωτος κρατούμενος (ἔδει 10 γάρ, ὡς ἔοικε, [καὶ] Ναξίοις μεταβολὴν γενέσθαι τῶν παρόντων κακῶν) τότε μὲν οὐδὲν ἀπεκρίνατο βουλευόμενος τί ποιητέον εἴη· τῇ δ' ὑστεραία καθωμολογήσατο προδώσειν. (5) καὶ ἐν τῷ δὴ τοῖς Μιλησίοις ἐορτῇ μετὰ τρίτην ἡμέραν Θαργήλια ἐπήει, ἐν ἧ πολὺν τε 15 ἄκρατον εἰσφοροῦνται καὶ τὰ πλείστου ἄξια καταναλίσκουσι· τότε παρεσκευάζετο προδιδόναι τὸ χωρίον. fol. 179^r καὶ εὐθέως διὰ τῆς Πολυκρίτης ἐνθήμενος εἰς ἄρτον μολυβδίνην ἐπιστολὴν <ἐπιστέλλει> τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῆς (ἐτύγγανον δὲ ἄρα τῆς πόλεως ἡγεμόνες οὗτοι), ὅπως 20 εἰς ἐκείνην τὴν νύκτα παρασκευασάμενοι ἤκωσιν· σημεῖον δὲ αὐτοῖς ἀνασχῆσειν αὐτὸς ἔφη λαμπτήρα. (6) Καὶ ἡ Πολυκρίτη δὲ τῷ κομίζοντι τὸν ἄρτον φρά-

2 [τοιόνδε] *Her Hermae vol. XII (1877) pg. 146 (sed iure defenditur a May pg. 43 not. et Zang)* 4 [καὶ] λαβομένη *Bast ἐπιλαβομένη eastirpato καὶ Legr* 5 καθικετεύει *Legr: καθικετεύειν P* 7 <δὲ> *Mein* 11 [καὶ] *Her* 14 καὶ ἐν τούτῳ *Schneiderus* κὰν τῷδε *Her (sed cf. May pg. 40)* 15 <τὴν> τρίτην *Sak* 16 ἐμφοροῦνται *Lenner. ad Phal. pg. 27* 17 τότε <οὖν> *Schneiderus* τότε <δὴ> *Mein* τότε <ἄρα> *mihī magis placet propter inseq. παρ-* 19 <ἐπιστέλλει> *vel <σημαίνει> Legr* 20 ἡγεμόνες <δντες> *Hir* 21 *an παρεσκευασμένοι?*

ζειν ἐκέλευε τοῖς ἀδελφοῖς μὴ ἐνδοιασθ(ῆν)αι ὡς τῆς
 πράξεως ἐπὶ τέλος ἀχθησομένης, εἰ μὴ ἐκεῖνοι ἐνδοια-
 σθειεν. τοῦ δὲ ἀγγέλου ταχέως εἰς τὴν πόλιν ἐλθόν-
 τος Πολυκλήης, ὁ τῆς Πολυκρίτης ἀδελφός, ἐν πολλῇ
 5 φροντίδι ἐγένετο, εἴτε πεισθειῆ τοῖς ἐπεσταλμένοις εἴτε
 μῆ. (7) τέλος δέ, ὡς ἐδόκει πᾶσι πελθεσθαι καὶ νύξ
 ἐπῆλθεν, ἐν ἣ προσετέτακτο πᾶσι παραγίνεσθαι, πολλὰ
 κατευξάμενοι τοῖς θεοῖς, δεχομένων αὐτοὺς τῶν ἀμφὶ
 Διόγνητον, ἐσπίπτουσιν εἰς τὸ τεῖχος τῶν Μιλησίων
 10 οἱ μὲν τινες κατὰ τὴν ἀνερωμένην πυλῖδα, οἱ δὲ καὶ
 τὸ τεῖχος ὑπερελθόντες ἀθρόοι τε ἐντὸς γενόμενοι
 κατέκαινον τοὺς Μιλησίους. (8) ἔνθα δὴ κατ' ἄγνοιαν
 ἀποθνήσκει καὶ Διόγνητος. τῇ δ' ἐπιούσῃ οἱ Νάξιοι
 πάντες πολὺν πόθον εἶχον ἰλάσασθαι τὴν κόρην. καὶ
 15 οἱ μὲν τινες αὐτὴν μίτραις ἀνέδουν, οἱ δὲ ζώναις·
 αἷς βαρηθεισα ἡ παῖς διὰ πλῆθος τῶν ἐπιρριπτομένων
 ἀπεπνίγη. καὶ αὐτὴν δημοσίᾳ θάπτουσιν ἐν τῷ πεδίῳ
 †πάντα ἑκατὸν ἐναγίσαντες αὐτῇ. φασὶ δὲ τινες καὶ
 Διόγνητον ἐν τῷ αὐτῷ καῆναι, ἐν ᾧ καὶ ἡ παῖς,
 20 σπουδασάντων Ναξίων.

1 ἐνδοιασθ(ῆν)αι Pass ἐνδοιάσασθαι Legr: ἐνδοιάσθαι,
 οι in ras. P¹ 7 [πᾶσι] Her 8 <εἰς>δεχομένων Cob
 10 κατὰ [τὴν] Corn κατὰ τιν' Zang 14 ἰλάσασθαι Mein
 et O. Rossbachius Annal. philol. vol. CXLIII (1891) pg. 94
 θεάσασθαι Gal ἀσπάσασθαι Legr ταινιάσασθαι vel ταινιάσαι
 Kayserus: βιάσασθαι P 15 τινες Her: τισιν P pro
 ζώναις (non pro μίτραις) ser. volt ταινίαις Jac 16 διὰ <τὸ>
 πλῆθος Her [διὰ — ἐπιρριπτομένων] Ro 17 ἀπεπνίγη — —,
 η — — in ras P¹ margini libr. adscr. ση 18 πάντα procul
 dubio corruptum; numerus ἑκατὸν neutiquam infestandus;
 delitescit in illo vocabulo nomen bestiarum in honorem Poly-
 critae mactatarum. probabiliter ci. πρόβατα Ro 20 <τῶν>
 Ναξ. Cob

X. Περὶ Λευκώνης.

Οὐ.

Ἐν δὲ Θεσσαλίᾳ Κυάνιππος, υἱὸς Φάρακος, μάλα καλῆς παιδὸς εἰς ἐπιθυμίαν Λευκώνης | ἐλθὼν παρὰ fol. 179' τῶν πατέρων αἰτησάμενος αὐτὴν ἠγάγετο γυναῖκα. ἦν 5 δὲ φιλοκύννηγος· μεθ' ἡμέραν μὲν ἐπὶ τε λέοντας καὶ κάπρους ἐφέρετο, νύκτωρ δὲ κατῆει πάνυ κεκυηκῶς πρὸς τὴν κόρην, ὥστε μηδὲ διὰ λόγων ἔσθ' ὅτε γενόμενος αὐτῇ ἐς βαθὺν ὕπνον καταφέρεσθαι. (2) ἢ δ' ἄρα ὑπὸ τε ἀνίας καὶ ἀλγηδόνων συνεχομένη ἐν πολλῇ 10 ἀμηχανίᾳ ἦν σπουδῆν τε ἐποιεῖτο κατοπτεῦσαι τὸν Κυάνιππον, ὃ τι ποιῶν ἤδοιτο τῇ κατ' ὄρος διαίτη. ἀντίκα δὲ εἰς γόνυ ζωσαμένη κρύφα τῶν θεραπευνίδων εἰς τὴν ὕλην καταδύνει. (3) αἱ δὲ τοῦ Κυανίππου κύνες ἐδῶκον μὲν ἔλαφον· οὔσαι δὲ οὐ πάνυ κτίλοι, 15

FAB. X. Cf. [Plut.] *Parall. min. XXI* (vol. II pg. 368, 23 sqq. B.): Κυάνιππος, τῷ γένει Θετταλός, ἐπὶ θήραν συνεχῶς ἐξῆει· ἢ δὲ νεόννημος αὐτοῦ ὑπολαβοῦσα διὰ τὸ πολλάκις ἐν ὕλαις μένειν συνήθειαν ἔχειν μεθ' ἑτέρας κατ' ἴχνος ἠκολούθησε τῷ Κυανίππῳ· καὶ ἐν τινι κατακρυβεῖσα συνδένδρῳ τὸ μέλλον ἀπεκαρᾶδοκει. τῶν δὲ κλάδων σεισθέντων οἱ κύνες θηρίον εἶναι δόξαντες ὤρμησαν καὶ τὴν φίλανδρον ἀλόγου δίκην ζῶον διεσπάραξαν. ὁ δὲ Κυάνιππος <τῆς add. Her> ἀνεπίστου πράξεως αὐτόπτης γενόμενος ἑαυτὸν ἀπέσφαξεν· ὡς Παρθένιος ὁ ποιητής. *hanc narrationem isdem ferme verbis expressam sed pleniorē sub nomine Sostrati (ἐν β̄ Κυνηγετικῶν) expromit Stob. Florileg. LXIV 34 (quo de dissensu cf. Hercheri praef. ad [Plut.] De flux. pg. 18). vide etiam Anonym. ap. West. Myth. pg. 348, 11—15 (qui ipse quoque pleniorē textu usus est).*

4 Λευκ. εἰς ἐπ. ἐλθ. Hir   6 <καὶ> μεθ' ἡμ. Mein (sed cf. May pg. 54)   8 γενόμενος dedi γιγνόμενος Stegmannus *Annual. philol.* vol. CXXXI (1885) pg. 187 not. 2 γενόμενον May pg. 33: γινόμεν^{ον} P¹   9 εἰς Her

ἄτε δὴ ἐκ πολλοῦ ἠγριωμένοι, ὡς ὠσφρήσαντο τῆς
 κόρης, ἐπηνέχθησαν αὐτῇ καὶ μηδεὸς παρόντος πᾶσαν
 διεσπάραξαν. καὶ ἡ μὲν διὰ πόθον ἀνδρὸς κουριδίου
 ταύτη τέλος ἔσχευ. (4) Κυάνιππος δέ, ὡς ἐπελθὼν
 5 κατέλαβετο λελωβημένην τὴν Λευκώνην, μεγάλῳ τε
 ἄχει ἐπληρώθη καὶ ἀνακαλεσάμενος τοὺς ἀμφ' αὐτὸν
 ἐκείνην μὲν πυρὰν νηήσας ἐπέθετο· αὐτὸς δὲ πρῶτον
 μὲν τὰς κύνας ἐπικατέσφαξε τῇ πυρᾷ, ἔπειτα δὲ πολλὰ
 ἀποδυρόμενος τὴν παῖδα διεχρήσατο ἑαυτόν.

10

XI. Περὶ Βυβλίδος.

Ἱστορεῖ Ἀριστόκριτος περὶ Μιλῆτου καὶ Ἀπολλώνιος
 ὁ Ῥόδιος Καῦνου κτίσει.

Περὶ δὲ Καῦνου καὶ Βυβλίδος, τῶν Μιλῆτου παι-
 δων, διαφόρως ἱστορεῖται. Νικάνετος μὲν γὰρ φησι
 15 τὸν Καῦνον ἐρασθέντα τῆς ἀδελφῆς, ὡς οὐκ ἔληγε

FAB. XI. *Ad v. 13*—pg. 62, 3 cf. *Cononis Narrat. cap. II, Nonni Dionys. XIII 548—561, schol. Theocrit. VII 115, schol. Dionys. Perieg. v. 825; ad pg. 62, 4 sqq. cf. Nicandr. ap. Anton. Liber. cap. XXX [pg. 55 Schneid. Nicandr.], Ovidii Metamorph. IX 441—665, Steph. Byz. s. v. Καῦνος. de variis fabulae conformationibus disputavere Rohdeus Griech. Rom.² pg. 101 not. 1, Kalkmannus De Hippolyt. Eurip. quaest. nov. [Bonnae 1882] pg. 61 sqq., Knaackius Anal. Alex.-Rom. [Gryphiae 1880] pg. 62 prox. et Callimacheorum [Stett. 1887] pg. 14 sqq., Ehwaldus ad Ovid. Met. l. l.*

1 ἐκ πολλοῦ <τοῦ θηρᾶν> Zang 5 κατέλαβε Cob
 μεγάλου τε ἄχους Her 7 νήσας Schneiderus ἐπέθετο
 Hir (cf. fab. VI § 6): ἐπέθετο P 9 ἀποδυρόμενος Cob (verum
 cf. fab. XXVI § 4) 10 ΒΙΒΛΙΔΟΣ P 11 Ἀριστόκριτος]
 Cf. Muelleri Frag. Hist. Gr. IV 334 sqq. Ἀπολλώνιος ὁ
 Ῥόδιος] Cf. Michaelis De Apollon. Rhod. fragm. (Halis 1875)
 pg. 8 sqq. 13 βιβλίδος P

τοῦ πάθους, ἀπολιπεῖν τὴν οἰκίαν καὶ ὀδεύσαντα
πόρρω τῆς οἰκείας χώρας πόλιν τε κτίσαι καὶ τοὺς
ἀπεσκευασμένους τότε Ἴωνας ἐνοικίσαι. (2) λέγει δὲ
ἐπεσι τοῖσδε:

αὐτὰρ ὃ γε προτέρωσε κίων Οἰκούσιον ἄστν 5
κτίσσατο, Τραγασίην δὲ †κα|λαινέες ἤγετο παῖδα fol. 180^r
ἢ οἱ Καῦνον ἔτικτεν ἀεὶ φιλέοντα θέμιστας.
γέλνατο δὲ ῥαδαλῆς ἐναλλγκιον ἀρκευθοῖσι
Βυβλίδα. τῆς ἦτοι ἀέκων ἠράσσατο Καῦνος. [5]

* * * * *

10

βῆ †δεφερενδιος φεύγων ὀφιώδεα †κύπρον,
καὶ †κάπρος †ύλιγενὲς καὶ Κάρια ἱρὰ λοετρά.

* * * * *

1 τὸ πάθος Sak (sed vide May pg. 33) οἰκίαν Ko (sed
cf. subinde sequentia) 3 λέγω^{Et} P¹ 5 οἰκουσιον P (resp.
Steph. Byz. s. v. Οἰκοῦς verba Οἰκούσιον ἄστν) 6 κτίσσατο,
prius σ in ras. P¹ Τραγασίην δὲ — ἤγετο παῖδα Heckerus
Philol. V (1846) pg. 415: τραγασίη δὲ — εἶγετο παιδί P vitiosam
cod. P lectionem καλαινέες mutant in Κελαινέος Pass et Ell
pg. 225 Κελαινοῦς Is. Vossius ad Pomp. Mel. I 16 probante
Heckero Κελαινοῦς G. Knaackius (cf. Strab. pg. 579 C) Καλαι-
νοῦς Hey probante Meinekio 8 δὲ ῥαδαλῆς Vossius l. l.: δ' ἐρα-
δαλῆς P 9 βιβλίδα P post v. 5 lacunam esse statuit Mein
11 sqq. haud dubie memorantur loca quae Caunus iter per
Cariam confinesque regiones faciens attigit. pro depravato illo
βῆ δεφερενδιος codicis P scrib. censuit βῆ δ' ἐπ' ἔραν Δίας (urbs
Cariae) Vossius l. l. βῆ δὲ πέρην Δίας Pass; contra βῆ δ' ὄγ'
ἄφαρ δέννους Jac ad Anth. Pal. VII pg. 233 βῆ δ' ἄφαρ ἔνδιος
Kayserus βῆ δὲ Πυρινθῆας Ell l. l. in lectione cod. P ὀφιώδεα
κύπρον manifesto mendo laborat posterius vocabulum: contra
adi. ὀφιώδεα nil habet suspecti: ergo utique conservandum. quo
edocemur in voce κύπρον non fluvii, sed saltus vel montis nomen
latere: inde legerim ὄφ. Κάδμον (quo de monte cf. Strab.
pg. 578 C). improbandae correctiones: ὄφ. Κάπρον (de quo flum.
vid. Strab. l. l.) Hey φριώδεα Κύπρον Jac ὀφρυώδεα Κύδνον
vel Κύδναν (cl. Ptol. Geogr. V 3, 5) Ell l. l. 12 κάπρος
corrupte P: pro quo ne simpliciter restituatur Κάπρον (cf. Strab.
l. c.) metrum remittitur (sed. fort. Κάπρον δ' scr. pro καὶ K.);

ἐνθ' ἦτοι πολλεθρον ἐδείματο πρῶτος Ἰώνων.
αὐτῇ δὲ γνωτῇ ὀλολυγόνος οἶτον ἔχουσα

Βυβλις ἀποπρὸ πυλῶν Καῦνου ὠδύρατο νόστον. [10]

(3) οἱ δὲ πλελους τὴν Βυβλίδα φασὶν ἐρασθεῖσαν
5 τοῦ Καῦνου λόγους αὐτῷ προσφέρειν καὶ δεῖσθαι μὴ
περιυδεῖν αὐτὴν εἰς πᾶν κακὸν προελθοῦσαν· ἀποστρυγ-
σαντα δὲ οὕτως τὸν Καῦνον περαιωθῆναι εἰς τὴν τότε
ὑπὸ Λελέγων κατεχομένην γῆν, ἔνθα κρήνη Ἐχενηῖς,
πόλιν τε κτίσαι τὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν Καῦνον.
10 τὴν δὲ ἄρα ὑπὸ τοῦ πάθους μὴ ἀνιεμένην, πρὸς δὲ
καὶ δοκοῦσαν αἰτίαν γερονέαι Καῦνον τῆς ἀπαλλαγῆς,
ἀναψαμένην ἀπὸ τινος δρυὸς τὴν μίτραν ἐνθεῖναι τὸν
τράχηλον. (4) λέγεται δὲ καὶ παρ' ἡμῖν οὕτως·

ἢ δ' ὅτε δὴ <ῶ'> ὀλοοῖο κασιγνήτου νόον ἔγνω,
15 κλαῖεν ἀηδονίδων θαμινώτερον, αἶ τ' ἐνὶ βήσσης
Σιθονίῳ κούρῳ πέρι μυρλον ἀλάζουσιν.

καὶ ῥα κατὰ στυφελοῖο σαρωνίδος ἀντίκα μίτραν
ἀψαμένην δειρὴν ἐνεθήκατο· ταὶ δ' ἐπ' ἐκέλευη [5]
βεύδεα παρθευικαὶ Μιλησίδες ἐροήξαντο.

Κράγος (vol. nim. Κράγον) Vossius l.l. aperte corruptum est ad-
iectivum ὑλιγενές, quod in P legitur: ἡλιτενές (subaudito monte neutr.
gen.) Mein ὕψιτενῆ (scil. Κράγον) Heckerus Καρῶν Hey aut
pro ἰρὰ leg. ἴκτο aut post λοιτρά aliquid excidisse autumat Mein.
hoc mihi probabilis videtur.

2 ἀτοκασιγνήτη Legr prob. G. Knaackio qui addit <δ'>
(sed vide ex. gr. Hom. P 35) οἶτον ἔχουσα] cf. Hom. I 563
3 ἀποπρὸ πυλῶν quod P praebet mihi suspectum; ἀπὸ προπύλων
Brunckius Anal. I pg. 417 4 βιβλίδα, poster. ι in ras. P¹
6 πᾶν κακοῦ Cob 7 pro οὕτως scribi volit τοῦπος Legr (sed cf.
cap. VI § 5, XVIII § 2, XXI § 1, XXVIII § 1) 10 ἀνέ-
μένην P¹ 14 cf. Parth. frg. 29 <ῶ'> Legr κασιγνήτου P¹
15 κλαῖεν ἀηδονίδων D. Heinsius ἔκλαι' ἀδονίδων vel κλαῖεν
ἄρ' ἀδονίδων Mein: κλαῖεν ἀδονίδων P¹ (cf. Call. Lav. Pall. v. 94)

φασὶ δὲ τινες καὶ ἀπὸ τῶν δακρῶν κρήνην
 ῥυθῆναι ἀίδιον τὴν καλουμένην Βυβλίδα.

XII. Περὶ Κάλχου.

Λέγεται δὲ καὶ Κίρκης, πρὸς ἣν Ὀδυσσεὺς ἦλθε,
 Δαυνίον τινα Κάλχον ἐρασθέντα τὴν τε βασιλείαν 5
 ἐπιτρέπειν τὴν Δαυνίων αὐτῇ καὶ ἄλλα πολλὰ μελλίγ-
 ματα παρέχεσθαι· τὴν δὲ ὑποκαιομένην Ὀδυσσεὺς | fol. 180^v
 (τότε γὰρ ἐτύγγανε παρῶν) ἀποστυγεῖν τε αὐτὸν καὶ
 κωλύειν ἐπιβαίνειν τῆς νήσου. (2) ἐπεὶ μέντοι οὐκ
 ἀνλεῖ φοιτῶν καὶ διὰ στόμα ἔχων τὴν Κίρκην, μάλα 10
 ἀχθεσθεῖσα ὑπέρχεται αὐτὸν καὶ αὐτίκα εἰσκαλεσαμένη
 τράπεζαν αὐτῷ παντοδαπῆς θοίνης πλήσασα παρα-
 τλήθῃσιν. ἦν δ' ἄρα φαρμάκων ἀνάπλεω τὰ ἐδέσματα·
 φαγῶν τε ὁ Κάλχος εὐθέως παραπλήξῃται καὶ αὐτὸν
 ἤλασεν ἐς συφεοῦς. (3) ἐπεὶ μέντοι μετὰ χρόνον 15
 Δαύνιος στρατὸς ἐπήει τῇ νήσῳ ζήτησιν ποιούμενος
 τοῦ Κάλχου, μεθίθῃσιν αὐτὸν πρότερον ὀρκίοις κατα-
 δησαμένη μὴ ἀφιξέσθαι ποτε εἰς τὴν νήσον μήτε
 μνηστείας μήτε ἄλλου του χάριν.

FAB. XII. Cf. *Maassium Hermae* vol. XXIII (1888) pg. 620 et
Geffckenii Tim. Geogr. des West. (Berol. 1892) pg. 15 cum not. 3.

p. 62, 16 Σιδονίῳ *perperam Kayserus* (Σιδόνιος κούρος = *Itys*)
 περὶ *Legr*: περι P 18 *Ovidium Art. amat. I 283 hunc locum*
respezisse animadvertit Ehwaldus ad Ovid. Met. IX 441 post
*ἐνεθήκατο aliquam multa excidisse putat Ro Griech. Rom.*² pg. 102
 not. 19 ad βεῦδεα cf. *Hesych. s. v. βεῦδος*: στέμμα τι καὶ ἱμάτιον
 γυναικεῖον (vid. etiam *Callim. frg. 155 cum adnot. Schneideri*)

2 ἀίδιον *Zang* (cl. *Ovid. Met. IX 657*): ἰδίαι P βυβλίδα P²:
 βιβλίδα P¹ 9 τῆς ἐόνῃς *Naberus Mnemos. N. S. XX* (1892)
 pg. 337 12 παντοδαπῆς θοίνης P¹, post *erasit nescio quis*
utrumque σ 14 ἔται *Mein* γίνεται *Her* ἦστο *Legr*: ἔται P
 15 verba ἤλασεν ἐς συφεοῦς *metro adstricta esse agnovit May*
 pg. 2 not. 2

XIII. Περὶ Ἀρπαλύκης.

Ἱστορεῖ Εὐφορίων Θρακὶ καὶ Δεκτάδα.

Κλύμενος δὲ ὁ Τελέως ἐν Ἄργει γήμας Ἐπικάστην
 γεννᾶ παῖδας, ἄρρενας μὲν Ἴδαν καὶ Θήραρον, θυγα-
 5 τέρα δὲ Ἀρπαλύκην πολὺ τι τῶν ἡλικῶν θηλειῶν κάλ-
 λει διαφέρουσαν. ταύτης εἰς ἔρωτα ἐλθῶν χρόνον
 μὲν τινα ἐκαρτέρει καὶ περιῆν τοῦ παθήματος, ὡς
 δὲ πολὺ μᾶλλον αὐτὸν ὑπέρρει τὸ νόσημα, τότε διὰ
 τῆς τροφοῦ κατεργασάμενος τὴν κόρην λαθραίως αὐτῇ
 10 συνῆλθεν. (2) ἐπεὶ μέντοι γάμου καιρὸς ἦν καὶ παρῆν
 Ἀλάστωρ, εἰς τῶν Νειλιδῶν, ἀξόμενος αὐτήν, ᾧ
 καθωμολόγητο, παραχορῆμα μὲν ἐνεχείρισε πάνυ λαμ-
 προὺς γάμους δάσας. (3) μεταγνοὺς δὲ οὐ πολὺ
 ὕστερον διὰ τὸ ἔκφρων εἶναι μεταθεῖ τὸν Ἀλάστορα
 15 καὶ περὶ μέσσην ὁδὸν αὐτῶν ἤδη ὄντων ἀφαιρεῖται
 τὴν κόρην ἀγ(αγ)όμενός τε εἰς Ἄργος ἀναφανδὸν
 αὐτῇ ἐμίσγητο. ἡ δὲ δεινὰ καὶ ἔκνομα πρὸς τοῦ πατρὸς
 ἀξιούσα πεπονθέναι τὸν νεώτερον ἀδελφὸν κατακόπτει

FAB. XIII. Cf. Nonni Dionys. XII 71—75, schol. Vict. et Eustath. ad Hom. Ξ 291 ~ Hygini fab. 206, 238, 239, 242, 246, 253, 255; Lact. Plac. ad Stat. Theb. V 120. de fabula vide Rohdii Griech. Rom.² pg. 38 not. 5.

2 Εὐφορίων] Cf. Meinekii Anal. Alex. pg. 55 prox. nomen ΔΕΚΤΑΔΑΣ secundum leges gr. linguae formatum utique conservandum est (cf. Crusium apud Roscher. Lex. myth. vol. I pg. 1837 not. XX): Δωσιάδας Eug. Dittichius et Ro Διευχίδας Gal Ἀθανάδας Bast Ἀρητάδας Cob Var. lect.² pg. 203 Δεινίας Heckerus Philol. V (1846) 416 6 ἐλθῶν <Κλύμενος> Gal 10 συνῆει Zang 11 Νειλιδῶν Mein: νηλείδων P verba ᾧ καθωμολόγητο pro spuris habet Her; eadem ante ἀξόμενος αὐτήν transponere volt Sak (sed vide May pg. 59) 14 μεταθεῖ Schneiderus: καταθεῖ P 16 ἀγ(αγ)όμενός Her

καὶ τινος ἑορτῆς καὶ | θυσίας παρ' Ἀργείοις τελου- fol. 181^r
 μένης, ἐν ἣ δημοσίᾳ πάντες εὐωχοῦνται, [καὶ] τότε
 σκενάσασα τὰ κρέα τοῦ παιδὸς παρατίθησι τῷ πατρὶ.
 (4) καὶ ταῦτα δράσασα αὐτῇ μὲν εὐξαμένη θεοῖς ἐξ
 ἀνθρώπων ἀπαλλαγῆναι μεταβάλλει τὴν ὄψιν εἰς χαλ- 5
 κίδα ὄρνιν. Κλύμενος δέ, ὡς ἔννοϊαν ἔλαβε τῶν
 συμφορῶν, διαχορῆται ἑαυτόν.

XIV. Περὶ Ἀνθέως.

Ἱστορεῖ Ἀριστοτέλης καὶ οἱ τὰ Μιλησιακά.

Ἐκ δὲ Ἀλικαρνασσοῦ παῖς Ἀνθεὺς ἐκ βασιλείου 10
 γένους ὠμήρευσε παρὰ Φοβίῳ, ἐνὶ τῶν Νειλειδῶν,
 τότε κρατοῦντι Μιλησίων. τούτου Κλεόβοια, ἣν τινες
 Φιλαλχμην ἐκάλεσαν, τοῦ Φοβίου γυνή, ἐρασθεῖσα
 πολλὰ ἐμηχανᾶτο εἰς τὸ προσαγαγέσθαι τὸν παῖδα.
 (2) ὡς δὲ ἐκείνος ἀπεωθεῖτο ποτὲ μὲν φάσκων ὄρω- 15
 δεῖν, μὴ κατάδηλος γένοιτο, ποτὲ δὲ Δία Ξένιον καὶ
 κοινὴν τράπεξαν προῖσχύμενος, ἡ Κλεόβοια κακῶς
 φερομένη ἐν νῷ εἶχε τίσασθαι αὐτόν, ἀνγηλεῖ τε καὶ

2 [καὶ] *Legr* 4 δράσα P¹, alterum σα adiecit P²
 5 χαλκίδα *Schneiderus*: καλκίδα P 9 Ἀριστοτέλης] Cf.
*Rosii syllog. frag. Arist.*³ pg. 342 et *Muelleri Frag. Hist. Gr.*
IV 335, ubi apud Parth. pro Aristotelis nomine Aristocriti
restituendum esse conicitur οἱ τὰ Μιλησιακά] Cf. *Muel-*
leri Frag. Hist. Gr. IV 424 10 <Ἀσσησοῦ> παῖς *Naberus*
Mnemos. N. S. XX (1892) pg. 337 11 ἐνὶ *Gal*: ἐπὶ P *νειλει-*
δων P; *Νηλειδῶν Corn* 17 προῖσχύμενος *Legr*: προσισχύμενος P
verba κακῶς φερομένη *vix sana (sententia loci exigit βαρέως*
φέρουσα vel s. q.); κακῶς φέρουσα *Her, qui tamen Hermae vol.*
XI (1876) pg. 227 κακῶς φλεγόμενη *proposuit, διακακῶς φλεγόμενη*
Schmidtus Beitr. z. Krit. d. gr. Erot. pg. 1 τῷ κακῷ (= τῷ
σφοδρῷ ἔρωτι) φλεγόμενη Zang

ὑπέρανχον ἀποκαλουμένη. (3) ἔνθα δὴ χρόνου προϊόντος τοῦ μὲν ἔρωτος ἀπηλλάχθαι προσεποιήθη· πέρδικα δὲ τιθασσὸν εἰς βαθὺν φρέαρ κατασοβήσασα ἐδεῖτο τοῦ Ἀνθέως, ὅπως κατελθὼν ἀνέλοιτο αὐτόν. (4) τοῦ δὲ ἐτοίμως ὑπακούσαντος διὰ τὸ μηδὲν ὑφορᾶσθαι ἢ Κλεόβοια ἐπισελεῖ στιβαρὸν αὐτῷ πέτρον· καὶ ὁ μὲν παραχρῆμα ἐτεθνήκει, ἢ δὲ ἄρα ἐννοηθεῖσα, ὡς δεινὸν ἔργον δεδράκοι, καὶ ἄλλως δὲ καιομένη σφοδρῶ ἔρωτι τοῦ παιδὸς ἀναρτᾷ ἑαυτήν. (5) Φοβίος μέντοι διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ὡς ἐναγῆς παρεχώρησε Φουγίῳ τῆς ἀρχῆς. ἔφασαν δὲ τινες οὐ πέρδικα, σκευὸς δὲ χρυσοῦν εἰς τὸ φρέαρ βεβλήσθαι, ὡς καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς μέμνηται ἐν τοῖσδε ἐν Ἀπόλλωνι·

14 παῖς Ἰπποκλῆος Φοβίος Νειληϊάδαο
fol. 181^v ἔσται ἰθαίγενέων γνήσιος ἐκ πατέρων.
(cf. sim- τῷ δ' ἄλογος μνηστὴ δόμον ἵξεται, ἧς ἔτι νύμφης
mulacr. ἠλάκατ' ἐν θαλάμοις καλὸν ἐλισσομένης,
cod. P) Ἀσσησοῦ βασιλῆος ἐλεύσεται ἔκγονος Ἀνθεύς [5]
ὄρκι' ὀμηρεῖης πίστ' ἐπιβωσάμενος,

1 ἀποκαλοῦσα Her Hermae l. suprascr. 3 τίθασσον, so in ras. P¹ τιθασσὸν Mein 8 καιομένη P¹, postea nescio quis erasit i adscriptum 9 Φοβίος Mein (cf. Lehrs. De Arist. stud. Hom.² pg. 269): φόβιος P 12 ὄν Her 13 [ἐν Ἀπόλλωνι] Her 14 carmen hoc docta interpretatione illustraverunt Jacobsius ad Brunckii Anal. I 2 pg. 239, N. Bachius Zeitschr. f. d. Altert.-Wiss. 1837 nr. 41 pg. 339 sqq., Meinekianus Anal. Alex. pg. 220 prox., M. Hauptius Opusc. II pg. 96 sqq. Φοβίος Mein: φόβιος P¹, post n. q. ex σ radendo fec. ο Νειληϊάδαο Mein: νηληϊάδαο P 16 ἵξεται Pass: ἦξεται P¹ (forsitan librarius pusillum i litteram i esse voluerit) 17 ἐλισσομένης Gal: ἐλισσομένη P 18 de Asseso vide Leutsch. Philol. XI (1852) pg. 53 19 ἐπιβωσάμενος vereor ut recte legatur: certe Hauptii interpretatio utique reiicienda est; (πιστὰ) κρωσάμενος Ro; ἀποδωσόμενος Legr ἐπιδωσόμενος G. Knaackius (mihi quovis futurum necessarium videtur)

πρωθήβης, ἕσρος θαλερώτερος· (οὐδὲ Μελίσσω
 Πειρήνης τοιόνδ' ἀλφεισβόιον ὕδωρ
 θηλήσει †μέγαν υἷον· ἀφ' οὗ μέγα χάσμα Κορίνθω
 ἔσται καὶ βριαροῖς ἄλγεα Βακχιάδαις) [10]
 Ἀνθεὺς Ἐρμελῆ ταχινῶ φίλος, ᾧ ἔπι νύμφη 5
 μαινάς ἄφαρ στήσει τὸν λιθόλευστον ἔρον·
 καὶ ἐκαθαφαμένη γούνων ἀθέμιστα τελέσσαι
 πείσει· ὁ δὲ Ζῆνα Ξείλιον αἰδόμενος
 σπονδάς τ' ἐν Φοβλίω καὶ ἄλα ξυνεῶνα θαλείης [15]
 κρήναις καὶ ποταμοῖς νίψεται ἀεικὲς ἔπος. 10
 ἢ δ' ὅταν ἀρνηῖται μελεὸν γάμον ἀγλαὸς Ἀνθεὺς,
 δὴ τότε οἱ τεύξει μητιόεντα δόλον
 μύθοις ἐξαπαφοῦσα, λόγος δέ οἱ ἔσσεται οὗτος·
 γαυλὸς μοι χρύσεος φρελάτος ἐκ μυχάτου [20]
 νῦν ὅτ' ἀνελκόμενος διὰ μὲν κακὸν ἤρικεν οὔσον, 15
 αὐτὸς δ' ἐς νύμφας ᾧχετ' ἐφυδριάδας.
 πρὸς σὲ θεῶν ἄλλ' εἴ μοι, ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἀκούω
 ῥηϊδίην οἶμον τοῦδ' ἔμεναι στομίω,
 ἰθύσας ἀνέλοιο, τότ' ἂν μέγα φίλτατος εἴης. [25]
 ὧδε μὲν ἢ Φοβλίω Νειλεῖδαο δάμαρ 20

2 Πειρήνης Valesius ad Diod. Sic. II pg. 548: πετηρή-
 νης P 3 θηλήσει Pass: θελήσει P μέγαν h. l. ineptum
 sequentique μέγα procreatum esse pervidit Hauptius l. l. p. 98,
 qui Pleuronium poetam τέρεν' scripsisse speciose coniecit
 5 ἔπι Corn: ἐπι P 6 ἔρον Gal (cf. Apoll. Rhod. Argon.
 I 613 cum scholl.): ἔρον P quod probat Mein 7 καθαφα-
 μένη Legr: καθαφαμένης P ἀθέμιστα τελέσσαι Hey (cf.
 Haupt. l. l. pg. 98): ἀτέλεστα κομίσσαι P 9 ἐκ Φοβ. Gal
 ξυνῶνα dubito an recte Mein θαλείης Hauptius l. l. pg. 99
 τραπέζης Legr: θαλάσσης P 13 ἐξαπάφουσα P 15 νῦν
 ὅτ' Mein: νῦν ὄγ P διὰ μὲν κακὸν (Villoisonus) ἤρικεν
 οὔσον (Piersonus): δια μὲν καλὸν ἤρικεν οὔσον P 17 παισὶν
 Piersonus 18 οἶμον editores 19 τότ' Piersonus: τοι P
 μέγα idem: μέτα P 20 Νειλεῖδαο Mein Νηλιάδαο Pass
 Νηλεῖδαο Brunckius: νειλιάδαο P

φθέγγεθ'· ὁ δ' οὐ φρασθεὶς ἀπὸ μὲν Λελεγίηον εἶμα,
 μητρὸς ἔης ἔργον, θήσεται Ἑλλαμένης,
 αὐτὸς δὲ σπεύδων κοῖλον καταβήσεται ἄγκος
 φρελάτος· ἢ δ' ἐπὶ οἱ λιρὰ νοεῦσα γυνή
 5 ἀμφοτέραις χεῖρεσσι μυλακρίδα λᾶαν ἐνήσει.
 καὶ τόθ' ὁ μὲν ξείνων πολλὸν ἀποτιμώτατος
 ἠρίον ὀγκώσει τὸ μεμορμένον, ἢ δ' ὑπὸ δειρῆν
 ἀψαμένη σὺν τῷ βήσεται εἰς Ἀίδην.

XV. Περὶ Δάφνης.

10 Ἡ ἱστορία παρὰ Διοδώρῳ τῷ Ἑλαίτῃ ἐν ἐλεγείαις
 καὶ Φυλάρχῳ ἐν ἱε.

Περὶ δὲ τῆς Ἀμύκλα θυγατρὸς τάδε λέγεται Δάφνης.
 fol. 182^r αὕτη τὸ μὲν ἄπαν εἰς πόλιν οὐ κατῆει οὐδ' ἀνε-

FAB. XV. Cf. *Prob. ad Verg. Ecl. III 62, pg. 9, 4 sqq. K* (*Leuschke De metamorph. in scholl. Verg. fab. [Marp. 1895] pg. 58*): *Laurum ei gratam accipere debemus, quod Daphnen, ut volt Parthenius in volumine, quod ei de amantibus compositum est, Amyclesi (corrigendum: Amyclae) filiam, dilexit, quam ne per vim stupraret, Iuppiter in arborem laurum convertit. Cf. praeterea Plut. Agid. IX 2 (hic expressis verbis provocat ad Phylarchum, qui unus aequae ac Parthenius patrem Daphnes facit Amyclam); Pausan. VIII 20; Ovid. Metam. I 452 sqq., Hygin. fab. CCIII; [Palaeph.] cap. L, Tzetz. ad Lycophr. v. 6. de fabula expos. Helbigius Mus. Rhen. vol. XXIV (1869) pg. 251 sqq.*

1 φθέγγεθ' Corn: φθέγγεατ' P   2 Ἑλλαμένης Pass
 Ἑλλαμένης Mein Ἑλλαμένης Leutsch. l. l. pg. 53 (de accentu
 cf. Herod. techn. rell. ed. Lentz. I 329, 19 sqq.)   7 οἱ γώσει
 Legr οἰκήσει Brunckius ὀκῆσει Bergk. Philol. XVI (1857)
 pg. 587 (traditae lectioni strenue patrociniatus est Hauptius l. l.
 pg. 99)   8 pro σὺν τῷ legendum censet σοῖνον Her (nec vero
 istis verbis quidquam sanius)   10 Δούριδι τῷ Ἑλ. Heckerus
 Philol. V (1846) pg. 416   11 Φυλάρχῳ Cf. Muell. Frag.
 Hist. Gr. I 342   12 δάφνη P¹, σ add. P²   Δάφνης post
 θυγατρὸς transpos. Hir   13 malim παραπάν

μίσγετο ταῖς λοιπαῖς παρθένους· παρασκευασαμένη δὲ
 πολλοὺς κύνας ἐθήρευεν καὶ ἐν τῇ Λακωνικῇ καὶ
 ἔστιν ὅτε ἐπιφοιτῶσα εἰς τὰ λοιπὰ τῆς Πελοποννήσου
 ὄρη. δι' ἣν αἰτίαν μάλα καταθύμιος ἦν Ἀρτέμιδι,
 καὶ αὐτὴν εὖστοχα βάλλειν ἐπολεῖ. (2) ταύτης περὶ τὴν 5
 Ἡλιδίαν ἀλωμένης Λεύκιππος, Οἰνομάου παῖς, εἰς
 ἐπιθυμίαν ἦλθε καὶ τὸ μὲν ἄλλως πῶς αὐτῆς πει-
 ρᾶσθαι ἀπέγνω, ἀμφιστάμενος δὲ γυναικείαις ἀμπε-
 χόναϊς καὶ ὁμοιωθεὶς κόρη συνεθήρα αὐτῇ. ἔτυχε δέ
 πῶς αὐτῇ κατὰ νοῦν γενόμενος οὐ μεθίλει τε αὐτὸν ἀμφι- 10
 πεσοῦσά τε καὶ ἐξηρημένη πᾶσαν ὥραν. (3) Ἀπόλλων
 δὲ καὶ αὐτὸς τῆς παιδὸς πόθῳ καιόμενος ὀργῇ τε καὶ
 φθόνῳ εἶχετο τοῦ Λευκίππου συνόντος καὶ ἐπὶ
 νοῦν αὐτῇ βάλλει σὺν ταῖς λοιπαῖς παρθένους ἐπὶ
 κρήνην ἐλθούσαις λούεσθαι. ἔνθα δὴ ὡς ἀφικόμεναι 15
 ἀπεδιδύσκοντο καὶ ἐώρων τὸν Λεύκιππον μὴ βουλό-
 μενον, περιέρρηξαν αὐτόν. μαθοῦσαι δὲ τὴν ἀπάτην
 καὶ ὡς ἐπεβούλευεν αὐταῖς, πᾶσαι μεθίεσαν εἰς αὐτὸν
 τὰς αἰχμάς. (4) καὶ ὁ μὲν δὴ κατὰ θεῶν βούλησιν
 ἀφανῆς γίνεται, Ἀπόλλωνα δὲ Δάφνη ἐπ' αὐτὴν ἰόντα 20

1 παρασκευασμένη Pass περιθροισαμένη Sak 2 πολλοὺς
 κύνας Zang (cf. fab. XXXVI § 1) κύνας Legr ἄρκνας sive
 δίκτυα Hey κύνας <πολλοὺς> Sak πρόκας Houtsmā Wochenschr.
 f. kl. Philol. 1896 nr. 13 pg. 363 <ἄρκνος> πικνῆς W. Drexler
 eod. diar. 1896 nr. 10 pg. 278 πικνῆς Scaligerus et Pass:
 πικνῆς, v in ras. P¹ (recte statuit Zang in πικνῆς vocem κύνας
 delitescere, π autem nil aliud esse nisi male intellectum formae
 πολλοὺς compendium) 3 ἔστιν ὅτε, quod in P verbum ἐθήρευεν
 sequitur, ad vocabula ἐπιφοιτῶσα et q. s. pertinere intellexit Zang
 6 Ἡλιδίαν Mein (conl. Steph. Byz. s. v. Ἡλῖς): ἡλικίαν P (cf. cet.
 O. Schneideri Nicandr. pg. 47 not. 2) Λεύκιππος Frobenius:
 εὐπιππος P 8 γυναικείαις ἀμπεχόνας Legr (verum cf. May pg. 34)
 10 μεθίλει Gal: μεθίλει P 11 ἀμφιπέπονσά Peerlkampius Bibl. crit.
 nov. II pg. 218 ἀμφιπολοῦσα Cob ἀμφιπολεῖονσα Her (verum tra-
 dita lectio integra cf. ex. gr. Hom. Θ 523) 19 δὴ Legr: ἦ P

προϊδομένη μάλα ἐρωμένως ἔφευγεν. ὡς δὲ συνε-
διώκετο, παρὰ Διὸς αἰτεῖται ἐξ ἀνθρώπων ἀπαλλα-
γῆναι. καὶ αὐτὴν φασὶ γενέσθαι τὸ δένδρον τὸ
ἐπικληθὲν ἀπ' ἐκείνης δάφνην.

5

XVI. Περὶ Λαοδίκης.

Ἱστορεῖ Ἡγήσιππος Πάλληνιακῶν α̅.

Ἐλέχθη δὲ καὶ περὶ Λαοδίκης ὁδε λόγος, ὡς ἄρα
παραγενομένων ἐπὶ Ἑλένης ἀπαίτησιν Διομήδους καὶ
Ἀκάμαντος πολλὴν ἐπιθυμίαν ἔχειν μιγῆναι παντά-
10 πασι νέῳ ὄντι Ἀκάμαντι· καὶ μέχρι μὲν τινος ὑπ'
fol. 182^v αἰδοῦς κατέχεσθαι, ὕστερον δὲ | νικωμένην ὑπὸ τοῦ
πάθους ἀνακοινώσασθαι Περσέως γυναικὶ (Φυλοβίη
αὐτῇ ὄνομα) παρακαλεῖν τε αὐτὴν ὅσον οὐκ ἤδη
διοιχομένη ἀρήγειν αὐτῇ. (2) κατοικτεῖρουσα δὲ <αὐτῇ>
15 τὴν συμφορὰν τῆς κόρης δεῖται τοῦ Περσέως, ὅπως
συνεργὸς αὐτῇ γένηται ἐκέλευέ τε ξενίαν καὶ φιλότητα
τίθεσθαι πρὸς τὸν Ἀκάμαντα. Περσεὺς δὲ τὸ μὲν
καὶ τῇ γυναικὶ βουλόμενος ἀρμόδιος εἶναι, τὸ δὲ καὶ

FAB. XVI. Cf. *Lycophr. Alex. v. 494 sqq. (cum vet. scholl.)*,
Euphor. frg. 55 M. (Anal. Alex. pg. 97 sqq.); *Plut. Thes. cap. 34.*
de extrema fabulae parte vid. G. Knaackium Annal. philol. vol.
CXXXIV (1888) pg. 149.

1 προεῖδομένη P¹ 6 Ἡγήσιππος] Cf. *Muelleri Frag.*
Hist. Gr. IV 424 Πάλληνιακῶν *Heckerus Philol. V (1846) 417*:
ΜΙΛΗΣΙΑΚῶΝ P 7 ὅδ' ὁ λόγος *Hir (sed cf. May pg. 42)*
9 εἶχε *Legr (verum infin. iuxta ὡς nil habet offensionis: vide*
Kruegeri art. gr. 55, 4, 10) 12 Φυλοβίη *Wilamowitzius Philol.*
Unters. I pg. 138 not. 62: φιλοβίη P 13 pro ὅσον οὐκ ἤδη
leg. cens. μόνον οὐχὶ δὴ Legr; malim ὅσον [οὐκ] ἤδη 14 ἡ
δὲ κατ. *Legr κατ. δὲ <αὐτῇ> Ro et Zang*

τὴν Λαοδίκην οἰκτείρων πάσῃ μηχανῇ [ἐπι] τὸν Ἀκάμαντα εἰς Δάρδανον ἀφικέσθαι πείθει· καθίστατο γὰρ ὑπαρχος τοῦ χωρίου. (3) ἤλθε καὶ Λαοδίκη ὡς εἰς ἑορτὴν τινα σὺν ἄλλαις τῶν Τρωάδων ἔτι παρθένος οὔσα. ἔνθα δὴ παντοδαπὴν θοίνην ἐτοιμασάμενος 5 συγκατακλίνει καὶ τὴν Λαοδίκην αὐτῷ φάμενος μίαν εἶναι τῶν τοῦ βασιλέως παλλακίδων. (4) καὶ Λαοδίκη μὲν οὕτως ἐξέπλησε τὴν ἐπιθυμίαν, χρόνον δὲ προϊόντος γίνεται τῷ Ἀκάμαντι υἱὸς Μούνιτος, ὃν ὑπ' Αἰθρας τραφέντα μετὰ Τροίας ἄλωσιν διεκόμισεν ἐπ' οἴκου. 10 καὶ αὐτὸν θηρεύοντα ἐν Ὀλύμπῳ τῆς Θοράκης ὄφει ἀνεῖλεν.

XVII. Περὶ τῆς Περιάνδρου μητρὸς.

Λέγεται δὲ καὶ Περιάνδρον τὸν Κορίνθιον τὴν μὲν ἀρχὴν ἐπεικῆ τε καὶ πρᾶον εἶναι, ὕστερον δὲ 15 φονικώτερον γενέσθαι δι' αἰτίαν τήνδε. ἡ μήτηρ αὐτοῦ κομιδῇ νέου πολλῶ <πόθῳ> κατείχετο· καὶ τέως <μὲν> ἀνεπλήρωτο τῆς ἐπιθυμίας περιπλεκομένη τῷ παιδί. (2) προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου τὸ πάθος ἐπὶ μείζον

FAB. XVII. Cf. Ps. Aristippum ap. Laert. Diog. I 96 (de illo v. Wilamowitzii Antig. v. Kar. pg. 48 sqq.).

1 ἐπι τ. ἀκ. P¹ inde fecit ipse libr. ἐπι τ. ἀκ. sine dubio praepos. ἐπι ab oscitante aliquo vel scriba vel lectore invecta est ut cap. V § 5; ἐπειγών Ἀκ. Jac Ephem. Hal. 1806 nr. 282 ἐπῆει τὸν Ἀκ. <καὶ> idem Anthol. Pal. XII pg. 208 ἐπει- <θε> τὸν Ἀκ. deleto sequenti πείθει Duentzerus Philol. IV (1845) 384 ὑπελθὼν τὸν Ἀκ. Zang 3 ἤλθε <δὲ> Legr 6 [καὶ] Her 9 Αἰθρας Hir: αἰθραι, sed i poster. in ras. P¹ 16 φονικώτατον Her 17 πολλῶ <πόθῳ> κατ. Gal πονηρῶ κατ. <ἔρωτι> Schmidtius Beitr. z. d. gr. Erot. pg. 2 <μὲν> Mein

ἤϋξετο καὶ κατέχειν τὴν νόσον οὐκ ἔτι οἶα τε ἦν, ἕως
 ἀποτολήμασα προσφέρει λόγους τῷ παιδί, ὡς αὐτοῦ
 γυνή τις ἐρώη τῶν πάντων καλῶν, παρεκάλει τε αὐτὸν
 fol. 183^r μὴ περιορᾶν αὐτὴν | περαιτέρω καταξαινομένην. (3) ὁ
 5 δὲ τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἔφη φθερεῖν ἐξευγμένην γυναῖκα
 ὑπὸ τε νόμων καὶ ἐθῶν, λιπαρῶς δὲ προσκειμένης τῆς
 μητρὸς συγκατατίθεται. καὶ ἐπειδὴ νύξ ἐπῆλθεν, εἰς
 ἦν ἐτέτακτο τῷ παιδί, προεδήλωσεν αὐτῷ μήτε λύχνα
 φαίνειν ἐν τῷ θαλάμῳ μήτε ἀνάγκην αὐτῇ ἐπάγειν
 10 πρὸς τὸ διαλεχθῆναί τι· ἐπιπροσδεῖσθαι γὰρ αὐτὴν
 <τοῦτο> ὑπ' αἰδοῦς. (4) καθομολογησαμένου δὲ τοῦ
 Περιάνδρου πάντα ποιήσειν κατὰ τὴν ὑφήγησιν τῆς
 μητρὸς, ὡς ὅτι κράτιστα αὐτὴν ἀσκήσασα εἰσέρχεται
 παρὰ τὸν παῖδα καὶ πρὶν ἢ περιφαίνειν ἕω, λαθραῖως
 15 ἔξεισιν. τῇ δ' ὕστερα ἀναπνυθαινομένης αὐτῆς, εἰ
 κατὰ νοῦν αὐτῷ γένοιτο καὶ εἰ αὐτὶς λέγοι αὐτὴν
 παρ' αὐτὸν ἀφικέσθαι, ὁ Περιάνδρος σπουδάζειν τε
 ἔφη καὶ ἡσθῆναι οὐ μετρίως. (5) ὡς δὲ <ἐκ> τούτου
 οὐκ ἀνέει φοιτῶσα πρὸς τὸν παῖδα καὶ τις ἔρωσ ἐπήει
 20 τὸν Περιάνδρον, ἤδη σπουδὴν ἐτίθειτο γνωρίσαι τὴν
 ἄνθρωπον ἥτις ἦν. καὶ ἕως μὲν τινος ἐδείτο τῆς
 μητρὸς ἐξικετεύσαι ἐκείνην, ὅπως τε εἰς λόγους αὐτῷ
 ἀφίκοιτο, καὶ ἐπειδὴ εἰς πολὺν πόθον ἐπ<αγ>άγοιτο

7 εἰς ἦν <ἦκειν> Zang   8 λύχνα Gal: νόκτα P
 10 διαλεχθῆναί οἱ Ro   ἐπιπροσδεῖσθαι Corn in interpr. lat.
 ἐπιπροσκεισθαι Ell pg. 226: ἐπιπροσθεῖσθαι P   11 <τοῦτο>
 Ro   13 αὐτὴν Corn (?): αὐτὴν P   14 προφαίνειν vel
 ἐπιφαίνειν vel φανῆναι vel προφανῆναι Legr ἐπιφανῆναι
 Schneiderus ὀποφαίνειν Mein   <τὴν> ἕω Schneiderus
 16 λέγοι Hey θέλοι Bast: λέγει P   18 <ἐκ> Koenius ad
 Greg. Cor. pg. 127   19 <καὶ> ἔρωσ Her   ὀπήει Legr
 20 <καὶ> τὸν Π. Ro   23 ἐπ<αγ>άγοιτο Mein

αὐτόν, δήλη ποτὲ γένοιτο· νυκτὶ δὲ παντάπασι πρᾶγμα ἄγνωμον πάσχειν διὰ τὸ μὴ ἐφίεσθαι αὐτῷ καθορᾶν τὴν ἐκ πολλοῦ χρόνου συνοῦσαν αὐτῷ. (6) ἐπεὶ δὲ ἡ μήτηρ ἀπειργεν αἰτιωμένη τὴν αἰσχύνην τῆς γυναικός, κελεύει τινὰ τῶν ἀμφ' αὐτὸν οἰκετῶν λύχνα κατακρύψαι. τῆς δὲ κατὰ τὸ σύνηθες ἀφικομένης καὶ μελλούσης κατακλίνεσθαι ἀναδραμῶν ὁ Περίανδρος ἀναιρεῖ τὸ φῶς καὶ κατιδὼν τὴν μητέρα ὤρμησεν ἐπὶ τὸ διεργάσασθαι αὐτήν. (7) κατασχεθεὶς δὲ ὑπὸ τινος δαιμονίου φαντάσμα|τος ἀπετράπετο κάκ τούτου παρα- fol.183^v πλῆξ ἦν νοῦ τε καὶ φρενῶν κατέσκηψέ τε εἰς ὠμό- 11 τητα καὶ πολλοὺς ἀπέσφαξε τῶν πολιτῶν. ἡ δὲ μήτηρ πολλὰ κατολοφυραμένη τὸν ἑαυτῆς δαίμονα ἀνεΐλεν ἑαυτήν.

XVIII. Περί Νεαίρας.

15

Ἱστορεῖ Θεόφραστος ἐν ᾧ τῶν πρὸς τοὺς καιρούς.

Ἐψικρέων δὲ Μιλήσιος καὶ Προμέδων Νάξιος μά-
λιστα φίλω ἦσθην. ἀφικομένου οὖν ποτε Προμέδοντος
εἰς Μίλητον θάτερον λέγεται τὴν γυναῖκα Νέαιραν
ἐρασθῆναι αὐτοῦ. καὶ παρόντος μὲν τοῦ Ἐψικρέοντος 20
μὴ τολμᾶν αὐτὴν διαλέγεσθαι τῷ ξένῳ, μετὰ δὲ
χρόνου, ὡς ὁ μὲν Ἐψικρέων ἐτύγχανεν ἀποδημῶν, ὁ

FAB. XVIII. Cf. *Plut. De mul. virt. cap. XVII (pg. 254 B)*.

1 ποτὲ γένοιτο *verum videtur esse* (ποτὲ = *tandem aliquando*);
ποτὲ γέννηται *Hey* τότε γε γέννηται *Ell* pg. 226; τὸ τέλος γένοιτο
Jac ad Achill. Tat. pg. 620 τότε γε γένοιτο *Ro*: τότε γεγένη-
ται P 7 ἀναίρει *Legr* 16 Θεόφραστος] Cf. *Schneideri ed.*
op. Theophr. V pg. 210 19 μιλῆτον P νεαίραν (*et in seq.*
semper παροξυτόνων scr.) P

- δὲ αὐτὶς ἀφίκετο, νύκτωρ αὐτοῦ κοιμημένου ἐπεισέρχεται ἡ Νέαιρα. (2) καὶ πρῶτον μὲν οἶα τε ἦν πείθειν αὐτόν· ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνος οὐκ ἐνεδίδου Δία τε Ἐταιρήιον καὶ Ξένιον αἰδούμενος, προσέταξεν ἡ Νέαιρα
 5 ταῖς θεραπαλναῖς ἀποκλείσαι τὸν θάλαμον καὶ οὕτως πολλὰ ἐπαγωγὰ ποιούσης ἠναγκάσθη μιγῆναι αὐτῇ. (3) τῇ μέντοι ὕστεραλα δεινὸν ἠγγεσάμενος εἶναι τὸπραχθὲν ᾧχετο πλέων ἐπὶ τῆς Νάξου. ἔνθα <δὴ> καὶ ἡ Νέαιρα δείσασα τὸν Ὑψικρέοντα διέπλευσεν εἰς τὴν
 10 Νάξον· καὶ ἐπειδὴ αὐτὴν ἐξήτει ὁ Ὑψικρέων, ἰκέτις προσκαθίζετο ἐπὶ τῆς ἐστίας τῆς ἐν τῷ πρυτανείῳ. (4) οἱ δὲ Νάξιοι λιπαροῦντι τῷ Ὑψικρέοντι ἐκδώσειν μὲν οὐκ ἔφασαν, ἐκέλευον μέντοι πείσαντα αὐτὴν ἄγεσθαι. δόξας δὲ ὁ Ὑψικρέων ἀσεβεῖσθαι πείθει
 15 Μιλησίους πολεμεῖν τοῖς Ναξίοις.

XIX. Περί Παγκρατοῦς.

Ἱστορεῖ Ἀνδρικόκος ἐν Ναξιακῶν β̄.

Σκέλλισ δὲ καὶ Ἀγασσαμενὸς Ἐκήτορος οἱ Θραῖκες ὀρυμήσαντες ἀπὸ νήσου τῆς πρότερον μὲν Στρογγύλης,

FAB. XIX. Cf. *Diod. Biblioth. V 50 (ex alio fonte)*.

1 ὑπεισέρχεται *Legr* 2 πρῶτον *Legr* πρῶτα *Palairer*.
ap. Peerlkamp. ad Xen. Eph. I 15 pg. 189: πρώτη P de locutione οἶα τε ἦν c. inf. cf. May pg. 16 3 ἐνεδίδου *Hey: ἐδίδου P* Ἐταιρήιον *Pass* 10 ἰκέτις *Legr: ἰκέτης P*
 προσεκαθίζετο *Legr* 14 ἀδικεῖσθαι *Legr* 15 <τοῦς>
Μιλ. idem 17 Ἀνδρικόκος] Cf. *Muelleri Frag. Hist. Gr. IV 303 sqq.* 18 sqq. *initium fab. in P graviter corruptum. praebet enim: σκέλλισ (ι in ras. P¹) τε καὶ αἰασσαμενός (ult. σ in ras. P¹) κήτορος οἱ θραϊκῆς. Σκέλλισ nomen incolumē; nomen Σικελός apud Diod. l. ss. corruptum. in κήτορος latere Ἐκήτορος (cf. Diod. l. l.) pervidit Kramerus Strab. vol. II pg. 387.*

ὑστερον δὲ Νάξου κληθείσης, ἐληΐζοντο μὲν τὴν τε Πελοπόννησον καὶ τὰς πέριξ νήσους· προσσχόντες δὲ Θεσσαλίᾳ πολλὰς τε ἄλλας γυναῖκας κατέστυραν, ἐν fol. 184^r δὲ καὶ τὴν Ἀλωέως γυναῖκα Ἰφιμέδην καὶ θυγατέρα αὐτῆς Παγκρατώ. ἧς ἀμφοτέροι εἰς ἔρωτα ἀφικό- 5
μενοι ἀλλήλους κατέκτειναν.

XX. Περὶ Ἀεροῦς.

Λέγεται δὲ καὶ Οἰνοπίωνος καὶ νύμφης Ἑλλίκης <ἐν Χίῳ> Ἀερώ κόρην γενέσθαι. ταύτης δὲ Ὠρίωνα τὸν Ἰφιδέως ἐρασθέντα παρ' αὐτοῦ παραιτεῖσθαι τὴν κόρην 10
καὶ διὰ ταύτην τὴν τε νῆσον ἐξημερῶσαι τότε θηρίων

FAB. XX. Cf. *Hesiodum ap. Eratosth. Cat. XXXII* (p. 162 sqq. R.); *Apollod. Biblioth. I 4, 3 sqq.* (pg. 12, 17 sqq. W.); *Arati Phaen. v. 636 sqq. cum adn. Theonis* (pg. 461 M.)

quam formam secundum graecae linguae leges tantum genitivum esse posse recte statuit G. Knaackius. idem v. d. perspexit pro κασσαμενο[σ] ex Diodori l. l. revocandam esse formam Ἀγασσαμενός. denique cum Legr pro θράικης scrib. censeo Θράικες. ut totus locus legatur: Σκέλλης — καὶ Ἀγασσαμενός Ἐκήτορος οἱ Θράικες κτλ. (in articulo [οἱ] ante vocem Ἐκήτορος omisso non offendendum: vid. Kruegeri art. gr. 47, 5, 4). Knaackius ipse cum Gal pro οἱ θράικης legit ἐκ θράικης locumque sic constituit: Σκέλλης — καὶ Ἀγασσαμενός <οἱ> Ἐκήτορος ἐκ θράικης κτλ. futtilia vetera commenta, cum Diodorum non respiciant δὲ Her *Hermæ* vol. XII (1877) pg. 310 not. 2: τε P

2 προσχόντες P 4 Ἀλωέως Diod. l. l.: ἀλωέως P
<τὴν> θυγ. Her 7 Ἀερούς ex schol. Nic. Ther. 15 rest.
G. Knaackius Ἡροῦς Pass Μαιρούς Mein Philol. XIV (1855) pg. 8
Πηροῦς Her (cf. tam. not. v. 9) Μεροῦς Maassius Phil. Unters.

VI pg. 129 not. 109: Αἰποῦς P 8 <ἐν Χίῳ> G. Knaackius
(ut sit quo referrī possit τὴν νῆσον v. 11) 9 Ἀερώ G. Knaackius:
αἰρώ P pro Αἰρῶ κόρην scribi volt Μερόπην Her *Hermæ*
vol. XII (1877) pg. 147 Ὠρίωνα constanter P 10 παρὰ
τοῦ πατρὸς αἰτεῖσθαι Legr (verum cf. May pg. 59)

ἀνάπλεων οὔσαν λείαν τε πολλὴν περιελάνοντα τῶν
 προσχώρων ἔδνα διδόναι. (2) τοῦ μέντοι Οἰνοπίωνος
 ἐκάστοτε ὑπεριτιθεμένου τὸν γάμον διὰ τὸ ἀποστρυγεῖν
 αὐτῷ γαμβρὸν τοιοῦτον γενέσθαι, ὑπὸ μέθης ἔκφρονα
 5 γενόμενον τὸν Ὠρίωνα κατὰξαι τὸν θάλαμον, [καὶ]
 ἔνθα ἢ παῖς ἐκοιμᾶτο, καὶ βιαζόμενον ἐκκαῆναι τοὺς
 ὀφθαλμοὺς ὑπὸ τοῦ Οἰνοπίωνος.

XXI. Περὶ Πεισιδίκησ.

Λέγεται δὲ καὶ, ὅτε Ἀχιλλεὺς πλέων τὰς προσεχεῖς
 10 τῇ ἠπείρῳ νήσους ἐπόρθει, προσσχεῖν αὐτὸν Λέσβῳ.
 ἔνθα δὴ καθ' ἐκάστην τῶν πόλεων αὐτὸν ἐπιόντα
 κεραίξειν. (2) ὡς δὲ οἱ Μήθυμναν οἰκοῦντες μάλα
 κρατερῶς ἀντειχον καὶ ἐν πολλῇ ἀμηχανίᾳ ἦν διὰ τὸ
 μὴ δύνασθαι ἐλεῖν τὴν πόλιν, Πεισιδίκην τινὰ Μη-
 15 θυμναίαν, τοῦ βασιλέως θυγατέρα, θεασαμένην ἀπὸ
 τοῦ τείχους τὸν Ἀχιλλεῖα ἐρασθῆναι αὐτοῦ καὶ οὕτως
 τὴν τροφὸν διαπεμψαμένην ὑπισχνεῖσθαι ἐγχειρῶσειν
 αὐτῷ τὴν πόλιν, εἶγε μέλλοι αὐτὴν γυναῖκα ἔξειν.
 (3) ὁ δὲ τὸ μὲν παραντίκα καθωμολογήσατο. ἐπεὶ
 20 μέντοι ἐγκρατὴς <τῆς> πόλεως ἐγένετο, νεμεσήσας
 ἐπὶ τῷ δρασθέντι προὔτρεψατο τοὺς στρατιώτας κατα-
 λεῦσαι τὴν κόρην. μέμνηται τοῦ πάθους τοῦδε καὶ
 ὁ τὴν Λέσβου κτίσιν ποιήσας ἐν τοῖσδε·

FAB. XXI. Cf. Plehni *Lesbiacorum* (Berol. 1828) pg. 36,
Sittelium Philol. vol. XLIV (1885) pg. 212 not. 46, *Wilamowitzii*
Lect. epigr. II (Goett. 1885) pg. 14, *W. Schulzeum Goett. gel. Anz.*
 1897 pg. 909.

4 τοῦτον Zang 5 [καὶ] Hey 10 προσχεῖν P 13 κρατερῶς
Legr 14 Π. τὴν τοῦ Μηθυμναίων βασιλέως θ. *Legr* Π. τὴν
 [Μηθυμναίαν] τοῦ βασιλέως θ. *Mein* 17 ἐγχειρῶσειν *Hir*
 20 <τῆς> *Schneiderus* 22 μέμνηται <δὲ> *Her*

ἔνθα | δὲ Πηλεΐδης κατὰ μὲν κτάνε Λάμπητον ἦρω, fol. 184^v
 ἐκ δ' Ἰκετάουνα πέφνεν, ἰθαιγενέος Λεπετύμνου
 υἱέα Μηθύμνης τε, καὶ ἀλκνέστατον ἄλλων
 αὐτοκασίγνητον Ἐλικάουος ἔνδοθι πάτρης
 † τηλίκον Ἐψίπυλον· θαλερὴ δέ μιν ἄσσε Κύπρις. [5] 5
 ἢ γὰρ ἐπ' Αἰακίδῃ κούρη φρένας ἐποίησεν
 Πεισιδίκη, ὅτε τὸν γε μετὰ προμάχοισιν Ἀχαιῶν
 χάρη ἀγαλλόμενον θηέσκετο, πολλὰ δ' ἐς ὕρην
 ἠέρα χεῖρας ἔτεινεν ἐλδομένη φιλότητος.
 εἶτα μικρὸν ὑποβάς· 10

δέκτο μὲν ἀντίκα λαὸν Ἀχαιῶν ἔνδοθι πάτρης [10]
 παρθενικὴ κληΐδας ὑποχλίσσασα πυλάων·
 ἔτλη δ' οἴσιν ιδέσθαι ἐν ὀφθαλμοῖσι τοκῆας
 χαλκῷ ἐληλαμένους καὶ δούλια δεσμὰ γυναικῶν
 ἐλκομένων ἐπὶ νῆας ὑποσχεσίης Ἀχιλλῆος, 15
 ὄφρα νυὸς γλαυκῆς Θέτιδος πέλοι, ὄφρα οἱ εἶεν [15]
 πενθεροὶ Αἰακίδαι, Φθίῃ δ' ἐνὶ δώματα ναοὶ
 ἀνδρὸς ἀριστῆος πινυτὴ δάμαρ· οὐδ' ὄγ' ἔμελλεν
 τὰ ρέξειν, ὀλοῶ δ' ἐπαγασσάτο πατρίδος οἴτῳ.
 ἔνθ' ἦγ' αἰνότατον γάμον εἶσιδε Πηλεΐδα 20
 Ἀργείων ὑπὸ χερσὶ δυσάμμορος, οἷ μιν ἔπεφνον [20]
 πανσυδὴ θαμινῆσιν ἀράσσοιτες λιθάδεσσιν.

1 ἔνθα δὲ *Mein*: ἐνθάδε P λάμπητον P pro ἦρω rest. vol.
 Ἰου (cl. Steph. Byz. s. v. Λαμπέτιον) Gal 2 καὶ δ' Ἰκ. idem
 ἰθαιγενέος idem: ἰθαιγενέος P 5 τηλίκον Ἐψίπυλον P: in poste-
 riore vocabulo inesse nomen proprium Ἐψίπυλον cognovit Corn.
 τηλίκον corruptum; in eo delitescere epitheton ornans ad Ἐψ.
 pertinens probabilis est G. Knaackii coniectura; contra verbum
 finitum (e. gr. πρήνισεν) requirit Ro post n. Ἐψίπυλον lacunam
 esse putat G. Knaackius 6 ἦ P κούρης — (7) Πεισιδίης *Hey*
 8 θηέσκετο Gal: θνέσκετο P 11 μὲν *Legr*: μὰν P Ἀχαιῶν
Her 16 ἦεν P 17 ἐν *Mein*: ἐν P 18 μνηστὴ δάμαρ
Legr 19 δ' ἐπαγασσάτο Gal: δὲ παγασσέτο P

XXII. Περὶ Ναυίδος.

Ἡ ἱστορία παρὰ Λικυμνίῳ τῷ Χίῳ μελοποιῷ καὶ Ἐρμησιάνακτι.

Ἔφασαν δέ τινες καὶ τὴν Σαρδίῳ ἀκρόπολιν ὑπὸ
 5 Κύρου τοῦ Περσῶν βασιλέως ἀλῶναι προδοῦσης τῆς
 Κροίσου θυγατρὸς Ναυίδος. ἐπειδὴ γὰρ ἐπολιόρκει
 Σάρδεις Κύρος καὶ οὐδὲν αὐτῷ εἰς ἄλωσιν τῆς πόλεως
 προὔβαινε ἐν πολλῷ τε δέει ἦν, μὴ ἀθροισθὲν τὸ
 συμμαχικὸν ταύτης τῷ Κροίσῳ διαλύσειεν αὐτῷ τὴν
 10 στρατιάν, τότε τὴν παρθένον ταύτην ἔχει λόγος περὶ
 προδοσίας συνθεμένην τῷ Κύρῳ, εἰ κατὰ νόμους
 Περσῶν ἔξει γυναῖκα αὐτήν, κατὰ τὴν ἄκραν μηδενὸς
 fol. 185^r φυλάσσοντος δι' ὀχυρότητα τοῦ χωρίου | εἰσδέχεσθαι
 τοὺς πολεμίους συνεργῶν αὐτῇ καὶ ἄλλων τινῶν γενο-
 15 μένων. τὸν μέντοι Κύρον μὴ ἐμπεδῶσαι αὐτῇ τὴν
 ὑπόσχεσιν.

XXIII. Περὶ Χειλωνίδος.

Κλεώνυμος <δὲ> ὁ Λακεδαιμόνιος βασιλεῖον γένους
 ὦν καὶ πολλὰ κατορθωσάμενος Λακεδαιμονίοις ἔγραψε

FAB. XXII. *Aliter rem narrat Herod. I 84.*

FAB. XXIII. *Cf. Plut. Pyrrh. XXVI 13 prox.*

2 Λικυμνίῳ τῷ Χίῳ] *Cf. Bergk. Poet. lyr. Gr. III^a pg. 599*
 3 Ἐρμησιάνακτι] *Cf. Hermes. rell. conl. Bachius (1829) pg. 184*
et Muelleri Frag. Hist. Gr. IV 428 (Rohdii Gr. Rom.² pg. 88
not. 2) 7 Σάρδεις *Her Hermae vol. XII (1877) pg. 147*
 9 αὐτῆς *mendosum: seclisut Hey probante Herchero, in αὐτῆς*
mut. Cob (vix recte) τοῦ Κροίσου Her [τῷ Κροίσῳ]
Sak διαλύσειεν Legr: διαλύσει P 10 ἔχει Legr (cf.
XXVII § 1): εἶχε P 13 εἰσδέξασθαι Legr 14 γινο-
μένων Her 17 Cf. Muelleri Frag. Hist. Gr. I 349 sqq.
 ΧΕΙΛΩΝΪΔΟΣ, Εἰ *in ras. P¹ (libri Plutarchei conspirant in forma*

Χειλωνίδα προσήκουσαν αὐτῷ κατὰ γένος. ταύτη σφοδρῶς ἐπιτεταμένου τοῦ Κλεωνύμου καὶ τὸν ἔρωτα οὐκ ἠρέμα φέροντος, τοῦ μὲν κατηλόγει, πᾶσα δὲ ἐνέκειτο Ἀκροτάτῳ, τῷ τοῦ βασιλέως υἱεῖ. (2) καὶ γὰρ ὁ μειρακίσκος αὐτῆς ἀναφανδὸν ὑπεκαλετο, ὥστε 5 πάντας ἀνὰ στόμα ἔχειν τὴν ὀμιλίαν αὐτῶν. δι' ἣν αἰτίαν δυσανασχετήσας ὁ Κλεώνυμος καὶ ἄλλως δὲ οὐκ ἀρεσκόμενος τοῖς Λακεδαιμονίοις ἔθεσιν ἐπεραιώθη πρὸς Πύρρον εἰς Ἡπειρον καὶ αὐτὸν ἀναπέλθει πειραῶσθαι τῆς Πελοποννήσου ὡς, εἶγε ἐντόνως ἄψαιτο 10 τοῦ πολέμου, ραδίως ἐκπολιορκήσουντες τὰς ἐν αὐτῇ πόλεις. ἔφη δὲ καὶ αὐτῷ τι ἤδη προδιειργάσθαι, ὥστε καὶ στάσιν ἐγγενέσθαι τισὶ τῶν πόλεων. * * * * *

XXIV. Περὶ Ἰππαρίνου.

15

Ἰππαρίνος δὲ Συρακοσίων τύραννος εἰς ἐπιθυμίαν ἀφίκετο πάνν καλοῦ παιδός (Ἀχαιὸς αὐτῷ ὄνομα)· τοῦτον ἐξαλλάγμασι πολλοῖς ὑπαγόμενος πείθει τὴν

FAB. XXIV. Cf. Theopomp. ap. Athen. X 436 A (Muelleri Frag. Hist. Gr. I 312). ex Phaniae libro περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ τυράννων hanc narrationem manasse (cf. cap. VII) ci. Duemmlerus Mus. Rhen. vol. XLII (1887) pg. 184 not. 1.

Χιλωνίς) p. 78, 18 <δὲ> Mein Philol. XIV (1855) pg. 7
19 κατορθώσας Hir

2 ἐπιτεταμένον (h. e. ἐπιτεταμένον) P 4 Ἀκροτάτῳ
(cl. Plut. l. l. et Pausan. III 6, 3) Corn: ἀποκροτάτῳ P
6 αὐτῶν Gal: αὐτῶι P 8 ἔθεσιν Gal: ἤθεσιν P 10 εἶγε
Her εἰ(εῦ)καὶ Ro: εἰ καὶ P 11 αὐτῇ Gal: αὐτοῖς, οἱ in
ras. P¹ 13 πόλεων Hey (cf. Bast pg. 240): πολεμίῳν P
lacunam indicavit Eug. Oder De Antonin. Lib. (Bonnae 1886)
pg. 62 16 δ' ὁ Συρ. Hir 18 τοῦτον <οὖν> Legr
μειλίγμασι vel ἀνταλλάγμασι idem (sed vide Bekkeri Anecd.
Gr. pg. 96, 4 et Ell pg. 227)

οίκλιαν ἀπολιπόντα σὺν αὐτῷ μένειν. χρόνου δὲ προϊόν-
 τος ὡς πολεμίων τις ἔφοδος προσηγγέλη πρὸς τι τῶν
 ὑπ' ἐκείνου κατεχομένων χωρίων καὶ ἔδει κατὰ τάχος
 βοηθεῖν, ἔξορμῶν δ' Ἰππαρίνος παρεκελεύσατο τῷ παιδί,
 5 εἴ τις ἐντὸς τῆς αὐλῆς βιάζοιτο, κατακαίνειν αὐτὸν τῇ
 σπάθῃ, ἣν ἐτύγγανεν αὐτῷ κεχαρισμένος. (2) καὶ
 ἐπειδὴ συμβαλὼν τοῖς πολεμίοις κατὰ κράτος αὐτοὺς
 fol. 185^v εἶλεν, ἐπὶ πολλὸν οἶνον ἐτράπετο καὶ συνουσίαν· |
 ἐκκαιόμενος δὲ ὑπὸ μέθης καὶ πόθου τοῦ παιδὸς
 10 ἀφρίπτειν εἰς τὰς Συρακούσας καὶ παραγενόμενος
 ἐπὶ τὴν οἰκίαν, ἔνθα τῷ παιδί παρεκελεύσατο μένειν,
 ὃς μὲν ἦν οὐκ ἐδήλου, θετταλίζων δὲ τῇ φωνῇ τὸν
 Ἰππαρίνον ἔφησεν ἀπεκτονηκέναι. ὁ δὲ παῖς διαγανα-
 κτήσας σκότους ὄντος παλεῖ καιρίαν τὸν Ἰππαρίνον·
 15 ὁ δὲ τρεῖς ἡμέρας ἐπιβιούς καὶ τοῦ φόνου τὸν Ἀχαιοὺν
 ἀπολύσας ἐτελεύτησεν.

XXV. Περὶ Φαῦλλου.

Ἱστορεῖ Φύλαρχος.

Φαῦλλος δὲ τύραννος ἠράσθη τῆς Ἀρίστωνος γυ-
 20 ναϊκός, ὃς Οἰταίων προστάτης ἦν. οὗτος διαπεμπό-
 μενος πρὸς αὐτὴν χρυσὸν τε πολλὸν καὶ ἄργυρον
 ἐπηγγέλλετο δώσειν εἴ τε τινὸς ἄλλου δέοιτο, φράζειν
 ἐκέλευεν ὡς οὐχ ἁμαρτησομένην. (2) τὴν δ' ἄρα πολὺς
 εἶχε πόθος ὄρμου τοῦ τότε κειμένου ἐν τῷ τῆς Προ-

FAB. XXV. Cf. Zonar. lex. ed. Tittm. pg. 1435: Οἰταῖον
 ὄρος, καὶ Οἰταῖος ὁ ἀπὸ τῆς Οἴτης παρὰ Παρθενίῳ.

12 ὄσ<τις> Sak (sed cf. May pg. 43) φειλλίζων
 Mein Philol. vol. XIV (1855) pg. 8 13 ἀπεκτονεῖναι Cob
 18 Cf. Muelleri Frag. Hist. Gr. I 353 19 δ' ὁ τύρ.
 Hir 24 Προναίας Wesselingius ad Diod. Sic. XI 14

νοίας Ἀθηνῶς ἱερῶ, ὃν εἶχε λόγος Ἐριφύλης γεγυμέναι, ἠέλου τε ταύτης τῆς δωρεᾶς τυχεῖν. Φάυλλος δὲ τὰ τε ἄλλα κατασύρων ἐκ Δελφῶν ἀναθήματα ἀναιρεῖται καὶ τὸν ὄρμον. (3) ἐπεὶ δὲ διεκομισθῆ εἰς οἶκον τὸν Ἀρίστανος, χρόνον μὲν τινα ἐφόρει αὐτὸν ἢ γυνὴ 5 μάλα περίπυστος οὔσα, μετὰ δὲ ταῦτα παραπλήσιον αὐτῇ πάθος συνέβη τῶν περὶ τὴν Ἐριφύλην γενομένων. ὁ γὰρ νεώτερος τῶν υἱῶν αὐτῆς μανεῖς τὴν οἰκίαν ὑφῆψε καὶ τὴν τε μητέρα καὶ τὰ πολλὰ τῶν κτημάτων κατέφλεξεν. 10

XXVI. Περὶ Ἀπριάτης.

Ἱστορεῖ Εὐφορίων Θρακί.

Ἐν <δὲ> Λέσβῳ παιδὸς Ἀπριάτης Τράμβηλος ὁ Τελαμῶνος ἐρασθεὶς πολλὰ ἐποιεῖτο εἰς τὸ προσαγαγέσθαι τὴν κόρην. ὡς δὲ ἐκείνη οὐ πάνυ ἐνεδίδου, ἐνε- 15 νοεῖτο | δόλω καὶ ἀπάτῃ περιγενέσθαι αὐτῆς. (2) πο- fol. 186^r ρευομένην οὖν ποτε σὺν θεραπευνοῖσιν ἐπὶ τι τῶν πατρῶων χωρίων, ὃ πλησίον τῆς θαλάσσης ἔκειτο, λοχίσας εἶλεν. ὡς δὲ ἐκείνη πολὺ μᾶλλον ἀπεμάχετο περὶ τῆς παρθενίας, ὀργισθεὶς Τράμβηλος ἔρριπεν 20

FAB. XXVI. Cf. Istri frg. 22 (Muelleri Frag. Hist. Gr. I 421) et Aristobuli frg. 3 (Muelleri Frag. Script. Alex. M. pg. 97). de fabula expos. Tuempelius Philol. N. S. III (1890) pg. 107 sqq.

(sed cf. Lennep. ad Phalar. pg. 343 et Hermannii Opusc. vol. VI 2 pg. 17)

3 κατασυλῶν Legr 4 ἐκομισθῆ Cob 6 περίπυστον
 ὄντα Hey μετὰ δὲ [ταῦτα] Hir 7 τῶ — γενομένου Schnei-
 derus (at v. May p. 33) γενομένων Gal: γινομένων P
 12 Εὐφορίων] Cf. Meinekii Anal. Alex. pg. 57 et Muelleri Frag.
 Hist. Gr. IV 335 13 <δὲ> Mein 14 προσάγεσθαι Cob
 15 ἐνενοεῖτο Bast: ἐνενοεῖ τὸ P

αὐτὴν εἰς τὴν θάλασσαν· ἐτύγχανε δὲ ἀγκιβαθῆς οὔσα.
 γρ. Ἀριστόκρι- καὶ ἡ μὲν ἄρα οὕτως ἀπολώλει. τινὲς
 τος ἐν τοῖς μέντοι ἔφασαν διωκομένην ἑαυτὴν ῥῖψαι.
 περὶ Μιλήτου (3) Τράμβηλον δὲ οὐ πολὺ μετέπειτα τίσις
 5 ἐλάμβανεν ἐκ θεῶν. ἐπειδὴ γὰρ Ἀχιλλεὺς ἐκ τῆς
 Λέσβου πολλὴν λείαν ἀποτεμόμενος ἤγαγεν, οὗτος
 ἐπαγομένων αὐτὸν τῶν ἐγγωρίων βοηθὸν συνίσταται
 αὐτῷ. (4) ἔνθα δὴ πληγείς εἰς τὰ στέρνα παραχρηῖμα
 πίπτει. ἀγάμενος δὲ τῆς ἀλκῆς αὐτὸν Ἀχιλλεὺς ἔτι
 10 ἔμπνουν ἀνέκρινεν, ὅστις τε ἦν καὶ ὀπόθεν. ἐπεὶ
 δὲ ἔγνω παῖδα Τελαμῶνος ὄντα, πολλὰ κατοδυρόμενος
 ἐπὶ τῆς ἡλιόνης μέγα χῶμα ἔχωσε· τοῦτο ἔτι νῦν ἡρώων
 Τραμβήλου καλεῖται.

XXVII. Περὶ Ἀλκινόη.

15 Ἱστορεῖ Μοιρῶ ἐν ταῖς Ἀραῖς.

Ἐχει δὲ λόγος καὶ Ἀλκινόην τὴν Πολύβου μὲν
 τοῦ Κορινθίου θυγατέρα, γυναῖκα δὲ Ἀμφιλόχου τοῦ
 Δρύαντος, κατὰ μῆνιν Ἀθηναῖς ἐπιμανῆναι ξένῳ Σαμῶ
 (Ξάνθος αὐτῷ ὄνομα). ἐπὶ μισθῷ γὰρ αὐτὴν ἀγαγο-
 20 μένην χερνήτιν γυναῖκα Νικάνδρην [καὶ] ἐργασαμένην
 ἐνιαυτὸν ὕστερον ἐκ τῶν οἰκείων ἐλάσαι μὴ ἐντελῆ
 τὸν μισθὸν ἀποδοῦσαν· τὴν δὲ ἀράσασθαι πολλὰ Ἀθηναῖς
 τίσασθαι αὐτὴν ἀντ' ἀδίκου στερήσεως. (2) ὅθεν εἰς
 τοσοῦτον [τε] ἐλθεῖν, ὥστε ἀπολιπεῖν οἶκόν τε καὶ

2 ἀπολώλει Her (sed cf. May pg. 27) ἀπόλωλε Cob
 7 ἐπαγαγομένων Her 11 κατοδυρόμενος Mein (sed v.
 cap. X § 4) 12 ἡρίον Tq. nescio an recte Mein 14 περὶ
 ἀλκινόης litteris minusculis adscripsit P² 20 [καὶ] Ro
 21 οἰκείων Schneiderus 24 τοσοῦτον [τε] Peerlkampius
 in Bibl. crit. nov. II pg. 218 τοσοῦτόν τε <μανίας> Gal (falso
 de h. l. iud. May pg. 56)

παῖδας ἤδη γεγονότας συνεκπλεῦσαι τε τῷ Ξάνθῳ.
γενομένην δὲ κατὰ μέσον πόρον ἔννοϊαν λαβεῖν τῶν
εἰργασμένων καὶ αὐτίκα πολλὰ τε δάκρυα προῖεσθαι
καὶ ἀνακαλεῖν ὅτε μὲν ἄνδρα κουρίδιον, ὅτε δὲ τοὺς
παῖδας. τέλος δὲ πολλὰ τοῦ Ξάνθου παρηγοροῦντος 5
καὶ φαμένου γυναικᾶ ἐξείν μὴ πειθομένην ῥιψαί εἰν- fol. 186^v
τήν εἰς θάλασσαν.

XXVIII. Περὶ Κλείτης.

Ἱστορεῖ Εὐφορίων Ἀπολλοδώρῳ, τὰ ἐξῆς Ἀπολλώνιος
Ἀργοναυτικῶν α̅. 10

Διαφόρως δὲ ἱστορεῖται περὶ Κυζίκου τοῦ φαλνέου.
οἱ μὲν γὰρ αὐτὸν ἔφασαν ἀρμოსάμενον Λάρισαν τὴν
Πιάσου, ἣ ὁ πατήρ ἐμίγη πρὸ γάμου, μαχόμενον
ἀποθανεῖν, τινὲς δὲ προσφάτως γήμαντα Κλείτην συμ-
βαλεῖν δι' ἄγνοιαν τοῖς μετὰ Ἰάσονος ἐπὶ τῆς Ἀργούσ 15

FAB. XXVIII. *Ad v. 12—14 cf. Euphorionis frg. IV (Meinekii Anal. Alex. pg. 40 prox.), Nicol. Damasc. frg. 19 (Muelleri Frag. Hist. Gr. III 368), Strabon. XIII 621 C, Aeliani frg. 216 H.; ad v. 14 sqq. cf. Deilochi frg. 4 et 8 (Muelleri Frag. Hist. Gr. II 17 et 18), Neanthis frg. 34 (Muelleri Frag. Hist. Gr. III 11), Cononis Narrat. cap. XLI (cuius fontem esse Ephorum comprobavit Knaackius De fab. nonnullis Cyz. [= Comm. philol. in hon. sodal. philol. Gryph., Berol. 1887] pg. 33 sqq.) ad rem cf. etiam Rohdii Griech. Rom.² pg. 124 not.*

9 Εὐφορίων] cf. Meinekii Anal. Alex. pg. 41 sqq. τὰ
<δ> ἐξῆς Hir Ἀπολλώνιος Ἀργοναυτικῶν α̅] vs. 936—1076
11 αἰνέου corruptum: aut Αἰνέως (cl. schol. Apoll. Rh. I 948)
reponendum cum Gal aut exarandum Αἴνου (cf. Tuempelium
in Paulyi-Wissow. Realencycl. s. v. Aineus) 12 Λάρισσαν
edd. vet. (sed vid. W. Schulze Goett. gel. Anz. 1897 pg. 883)

πλέουσι καὶ οὕτως πεσόντα πᾶσι μεγάλως ἀλγεινὸν
 πόθον ἐμβαλεῖν, ἐξόχως δὲ τῇ Κλείτῃ. (2) ἰδοῦσα
 γὰρ αὐτὸν ἐρριμμένον περιεχύθη καὶ πολλὰ κατωθύ-
 ρατο, νύκτωρ δὲ λαθοῦσα τὰς θεραπευίδας ἀπό-
 5 τινος δένδρου ἀνήρτησεν <ἐαυτήν>.

XXIX. Περὶ Δάφνιδος.

Ἱστορεῖ Τίμαιος Κικελικοῖς.

Ἐν Σικελίᾳ δὲ Δάφνης Ἐρμοῦ παῖς ἐγένετο, σφριγγί-
 † δὴ τε δεξιῶς χρήσασθαι καὶ τὴν ιδέαυ ἐκπρεπῆς.
 10 οὔτος εἰς μὲν τὸν πολὺν ὄμιλον ἀνδρῶν οὐ κατῆι·
 βουκολῶν δὲ κατὰ τὴν Αἴτην χελματός τε καὶ θέρους
 ἠγγραύλει. τούτου λέγουσιν Ἐχέναῖδα νύμφην ἐρασθεῖ-
 σαν παρακελεύσασθαι αὐτῷ γυναικὶ μὴ πλησιάζειν· μὴ
 πειθομένου γὰρ αὐτοῦ συμβῆσεσθαι τὰς ὕψεις ἀποβα-
 15 λείν. (2) ὁ δὲ χρόνον μὲν τινα καρτερῶς ἀντεῖχεν,

FAB. XXIX. Cf. *Diod. Biblioth. IV 84* (Geffcken. *Tim. Geogr. d. West.* [Berol. 1892] pg. 118), *Aelian. Var. hist. X 18*, *Ps.-Servium ad Verg. Eclog. V 20*, *Philargyrium ad eundem Vergili locum*. *Timaeum fontem harum narrationum esse evicit Reitzensteinus Epigramm u. Skolion* (Giessae 1893) pg. 197 sqq.

1 pro μεγάλως scribi volt μὲν τοῖς ἄλλοις Her μέγα Ro
 μὲν Houtsma *Musei vol. IV* (1896) nr. 3 3 περιεχύθη
Legr (cf. Zang): περιεσχέθη P 5 <ἐαυτήν> Goensius *Obs.*
misc. pg. 54 7 Τίμαιος] Cf. *Muelleri Frag. Hist. Gr.*
I 193 et Geffckenum l. l. pg. 119 8 <οἶος> σύφ. *Schmidtus*
Beitr. z. den gr. Erot. pg. 2 9 δὴ τε mendose P: τε δὴ
Pass δὴ τι *Jac ad Philostr. pg. 455* δῆτα ipse tentavi; δὴ [τε]
Scaligerus [δῆ] τε *Legr*; adiectivum (velut ἐπιτήδειος) latere
susplicatur Kayserus pro δεξιῶς scrib. cens. δεξιὸς (quod
 mihi quoque utique necessarium videtur) *Gal* χρήσθαι *Sca-*
ligerus ἐπρεπῆς *Schneiderus* 14 πειθομένου γ. αὐτῷ *Legr*
 συμβῆσεσθαι *Legr*: συμβήσεται P

καίπερ οὐκ ὀλίγων ἐπιμεινομένων αὐτῶ. ὕστερον δὲ
 μία τῶν κατὰ τὴν Σικελίαν βασιλίδων οἴνω πολλῶ
 δηλησαμένη αὐτὸν ἤγαγεν εἰς ἐπιθυμίαν αὐτῇ μιγῆναι.
 καὶ οὕτως ἐκ τοῦδε ὁμοίως Θαμύρα τῷ Θρακί δι'
 ἀφροσύνην ἐπεπήρωτο.

5

XXX. Περὶ Κελτίνης.

Λέγεται δὲ καὶ Ἡρακλέα, ὅτε ἀπ' Ἐρυθρίας τὰς
 Γηρῶν βουῆς ἤγαγεν, ἀλώμενον διὰ τῆς Κελτῶν
 χώρας ἀφικέσθαι παρὰ Βρεταννόν· τῷ δὲ ἄρα ὑπάρχειν
 θυγατέρα Κελτίνην ὄνομα. ταύτην δὲ ἐρασθεῖσαν τοῦ 10
 Ἡρακλέους κατακρύψαι τὰς βουῆς μὴ θέλειν τε ἀπο-
 δοῦναι, εἰ μὴ πρότερον αὐτῇ μιχθῆναι. | (2) τὸν δὲ fol. 187^r
 Ἡρακλέα τὸ μὲν τι καὶ τὰς βουῆς ἐπειγόμενον ἀνα-
 σώσασθαι, πολὺ μᾶλλον μέντοι τὸ κάλλος ἐκπλαγέντα
 τῆς κόρης συγγενέσθαι αὐτῇ· καὶ αὐτοῖς χρόνου περι- 15
 ἴκοντος γενέσθαι παῖδα Κελτόν, ἀφ' οὗ δὴ Κελτοὶ
 προσηγορεύθησαν.

XXXI. Περὶ Θυμοίου.

Ἱστορεῖ Φύλαρχος.

Λέγεται δὲ καὶ Θυμοίτην ἀρμόσασθαι μὲν Τροίξηνος 20
 τὰδελφοῦ θυγατέρα Εὐῶπιν· αἰσθανόμενον δὲ συνοῦσαν

FAB. XXX. Cf. *Etymol. Magn. s. v. Βρεττανοὶ et Κελτοὶ*
 (*Herod. IV 9*).

FAB. XXXI. *Disceptavit de hac fabula Maassius Gött.*
gel. Anz. 1889 nr. 20 pg. 826 prox.

3 αὐτῇ Hey: αὐτῶ P 4 οὕτως Hey: οὕτως P 12 μιγείη Her
 (*verum vid. May pg. 48*) 18 Θυμοίου Maassius l. l. pg. 827:

ΔΙΜΟΙΟΥ P (*Διμοίτης nomen graecum non esse perspexit Lo-*

αὐτήν διὰ σφοδρὸν ἔρωτα τάδεελφῶ δηλῶσαι τῷ Τροι-
 ζῆνι. τὴν δὲ διὰ τε δέος καὶ αἰσχύνην ἀναρτήσαι
 αὐτήν πολλὰ πρότερον λυπηρὰ καταρασαμένην τῷ αἰτίῳ
 τῆς συμφορᾶς. (2) ἔνθα δὴ τὸν Θυμοίτην μετ' οὐ
 5 πολὺν χρόνον ἐπιτυχεῖν γυναικὶ μάλα καλῆ τὴν ὕψιν
 ὑπὸ τῶν κυμάτων ἐκβεβλημένη καὶ αὐτῆς εἰς ἐπιθυ-
 μίαν ἐλθόντα συνεῖναι. ὡς δὲ ἤδη ἐνεδίδου τὸ σῶμα
 διὰ μῆκος χρόνου, χῶσαι αὐτῇ μέγαν τάφον καὶ οὕτως
 μὴ ἀνιέμενον <ὑπὸ> τοῦ πάθους ἐπικατασφάζει αὐτόν.

10

XXXII. Περὶ Ἀνθίπης.

Παρὰ δὲ Χάοσι μειρακίσκος τις τῶν πάνυ δοκίμων
 Ἀνθίπης ἠράσθη. ταύτην ὑπελθὼν πάση μηχανῇ
 πελθεὶ αὐτῷ συμμιγῆναι. ἡ δὲ ἄρα καὶ αὐτὴ οὐκ ἐκτός
 ἦν τοῦ πρὸς τὸν παῖδα πόθου. καὶ ἐκ τοῦδε λανθά-
 15 νοντες τοὺς αὐτῶν γονεῖς ἐξεπλυπασαν τὴν ἐπιθυ-
 μίαν. (2) ἑορτῆς δέ ποτε τοῖς Χάοσι δημοτελοῦς
 ἀγομένης καὶ πάντων εὐωχομένων ἀποσκεδασθέντες

beckius *Pathol. serm. Gr. prol. pg. 384; at tale nomen iuxta Troezenem requiritur. Maassii emendatio multa habet quibus commendetur*
 p. 85, 19 Φύλαρχος] Cf. *Muelleri Frag. Hist. Gr. I 357* 20 δι-
 μοίτην hic et infra (§ 2) P 21 αἰσθανόμενον Hey: αἰσθανόμενος P
 2 διὰ τε δέος Ro (cf. *May pg. 41*): διὰ τὸ δέος P
 3 αὐτήν P λυγρὰ Her 6 αὐτῇ Ro 8 καὶ οὕτως μὴ
 ἀνιέμενον <ὑπὸ> τοῦ πάθους scripsi conl. fab. XI § 3 (vid.
 etiam *May pg. 22*) καὶ οὕτω <δὲ> μὴ ἀνιέμενον τοῦ πάθους
Maassius l. suprascr. pg. 826 et Zang καὶ οὕτως μὴ ἀνιέμενον
 τοῦ πάθους Sak καὶ οὕτως μὴ ἀνιέμενον τοῦ πάθους *May l.*
comm. l.; μηδὲ καὶ οὕτως ἀνιέμενον τοῦ πάθους. Hey μηδὲ
 οὕτως ἀνιέμενον τοῦ πάθους *Schneiderus*; καὶ οὐδ' ὡς ἀνιέμενον
 τοῦ πάθους *Jac add. anim. in Athen. pg. 148*; καὶ τοῦτω (scil.
 τῷ τάφῳ) μὴ ἀνιέμενον τοῦ πάθους (conl. X § 4) Ro: καὶ οὕτως
 μὴ ἀνιέμενον τοῦ πάθους P 12 ταύτην *Abreschius Lect. Aristaen.*
II 1 pg. 185: ταύτηι P 13 μιγῆναι *Legr* 15 αὐτῶν
Her: αὐτῶν P

εἰς τινα δρυμὸν κατελήθησαν. ἔτυχεν δὲ ἄρα ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς Κίχυρος πάρδαλιν διώκων. ἤς συνασθείσης εἰς ἐκείνον τὸν δρυμὸν ἀφίησιν ἐπ' αὐτὴν τὸν ἄκοντα· καὶ τῆς μὲν ἀμαρτάνει, τυγχάνει δὲ τῆς παιδός. (3) ὑπολαβὼν δὲ τὸ θηρίον καταβεβληκέναι 5 ἔγγυτέρω τὸν ἵππον προσελεύνει καὶ καταμαθὼν τὸ μειράκιον ἐπὶ τοῦ τραύματος τῆς παιδός ἔχον τὼ χεῖρε ἔκτός τε φρενῶν ἐγένετο καὶ περιδινηθεὶς ἀπολισθάνει τοῦ ἵππου εἰς χωρὶον ἀπόκρημνον καὶ πετρῶδες. | fol. 187^v ἔνθα δὴ ὁ μὲν ἐτεθνήκει, οἱ δὲ Χάονες τιμῶντες τὸν 10 βασιλέα κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον τείχη περιεβάλλοντο καὶ τὴν πόλιν ἐκάλεσαν Κίχυρον. (4) φασὶ δὲ τινες τὸν δρυμὸν ἐκείνον εἶναι τῆς Ἐχλόνος θυγατρὸς Ἡπείρου, ἣν μεταναστᾶσαν ἐκ Βοιωτίας βαδίζειν μεθ' Ἀρμονίας καὶ Κάδμου φερομένην τὰ Πενθέως λείψανα, ἀποθα- 15 νοῦσαν δὲ περὶ τὸν δρυμὸν τόνδε ταφῆναι· διὸ καὶ τὴν γῆν Ἡπειρον ἀπὸ ταύτης ὀνομασθῆναι.

XXXIII. Περὶ Ἀκκάονος.

Ἱστορεῖ Ξάνθος Λυδιακοῖς καὶ Νεάνθης β
καὶ Σιμίας ὁ Ῥόδιος. 20

Διαφόρως δὲ [καὶ] τοῖς πολλοῖς ἱστορεῖται καὶ τὰ Νιόβης· οὐ γὰρ Ταντάλου φασὶν αὐτὴν γενέσθαι,

FAB. XXXIII. Cf. Xanthum ap. schol. Eurip. Phoen. v. 159 (frg. 13 M.), schol. Viet. ad Hom. Ω 602 (Eustath. ad Hom. Ω 614). de fabula diss. Thraemer Pergamos pg. 19 sqq.

1 κατεληλύθεισαν Hey 2 συνασθείσης P¹, post nescio quis erasit secundum σ: inde omnes editores συνασθείσης
8 ἀπολισθαίνει Hey 13 <τάφον> εἶναι Ro Ἡπειροῦς
Legr (sed vid. Crusium ap. Roscher. Mythol. Lex. s. v. Epeiros)

ἀλλ' Ἀσσάονος μὲν θυγατέρα, Φιλόττου δὲ γυναῖκα,
 εἰς ἔριν δὲ ἀφικομένην Λητοῖ περὶ καλλιτεκνίας
 ὑποσχεῖν τίσιν τοιάνδε. (2) τὸν μὲν Φίλοττον
 ἐν κνηγίᾳ διαφθαρήναι· τὸν δὲ Ἀσσάονα τῆς θυ-
 5 γατρὸς πόθῳ σχόμενον αὐτὴν αὐτῷ γήμασθαι. μὴ
 ἐνδιδούσης δὲ τῆς Νιόβης τοὺς παῖδας αὐτῆς εἰς
 εὐωχίαν καλέσαντα καταπρήσαι. (3) καὶ τὴν μὲν διὰ
 ταύτην τὴν συμφορὰν ἀπὸ πέτρας ὑψηλοτάτης αὐτὴν
 ῥίψαι, ἔννοιαν δὲ λαβόντα τῶν σφετέρων ἀμαρτημάτων
 10 διαχρήσασθαι τὸν Ἀσσάονα ἑαυτόν.

XXXIV. Περὶ Κορύθου.

Ἱστορεῖ Ἑλλάνικος Τρωϊκῶν * καὶ Κεφάλων
 ὁ Γεργίθιος.

Ἐκ δὲ Οἰνώνης καὶ Ἀλεξάνδρου παῖς ἐγένετο Κό-
 15 ρυθος. οὗτος ἐπικουρος ἀφικόμενος εἰς Ἴλιον Ἑλένης

FAB. XXXIV. *Cum* pg. 88, 14—89, 3 *cf.* *Conon. Narrat. cap. XXIII, Tzetz. ad Lycophr. Alex. v. 57; cum* pg. 89, 3—8 *cf.* *Tzetz. ad Lycophr. Alex. v. 851, eiusdem Homericorum v. 441, schol. Hom. δ 11, Dict. V 5 (Malalas pg. 140, Cedren. pg. 130).*

p. 87, 15 <ἐπι>φερομένην *Her Hermae vol. XI (1876) pg. 226*
 17 τὴν <ταύτη> γῆν *Zang [ἀπὸ ταύτης] Her l. l. 19 Ξάνθος]*
Cf. Muelleri Frag. Hist. Gr. I 39 Νεάνθης Hey: ΝΕΑΝΘΟΣ P]
Cf. Mueller. l. l. III 9 20 Σιμίας Cob (cf. Haebelinum De
carm. fig. pg. 45 prox.): CIMMÍAC P 21 [καὶ] *Mein, e contrario*
καὶ ante τὰ N. positum seclusit Sak 22 φασί <τινες> Ro
 1 ἀλλὰ Σάωνος *Her Hermae vol. XII (1877) pg. 147 (sed*
defenditur forma Ἀσσάων schol. Hom. Ω 602, ubi ille vir audit
Ἀσσωνίδης) 5 ἐχόμενον Scaligerus γήμασθαι <βούλεσθαι>
Zang 7 καταπρήσαι <τὴν οἰκίαν> Hey (redarguitur scholio
Hom. Ω 602) 12 Ἑλλάνικος] Cf. Muelleri Frag. Hist. Gr.

ἡράσθη· καὶ αὐτὸν ἐκείνη μάλα φιλοφρόνως ὑπεδέχετο.
 ἦν δὲ τὴν ἰδέαν κράτιστος. φωράσας δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ
 ἀνείλεν. (2) Νίκανδρος μέντοι τὸν Κόρυθον οὐκ
 Οἰνώνης, ἀλλὰ Ἑλένης καὶ Ἀλεξάνδρου φησὶ γενέ-
 σθαι | λέγων ἐν τούτοις·

fol. 188^r

ἦρα τ' εἰν Ἀἶδαο κατοικομένου Κορύθιοι,
 ὄντε καὶ ἀρπακτοῖσιν ὑποδηθῆϊς ὑμεναίοις
 Τυνδαρις αἰν' ἀχέουσα κακὸν γόνον ἤρατο βούτεω.

6

XXXV. Περὶ Εὐλιμένης.

[Ἱστορεῖ Ἀσκληπιάδης ὁ Μυρλεανὸς Βιθυνιακῶν ᾧ.] 10

Ἐν δὲ Κρήτῃ ἡράσθη Λύκαστος τῆς Κύδωνος
 θυγατρὸς Εὐλιμένης, ἦν ὁ πατὴρ Ἀπτέρω καθωμο-
 λόγητο πρωτεύοντι τότε Κρητῶν. ταύτῃ κρύφα συνὼν
 ἐλελήθει. (2) ὥς δὲ τῶν Κρητικῶν τινες πόλεων

FAB. XXXV. Cf. de Lycasto Steph. Byz. s. v. Λύκαστος
 (Eustath. ad Hom. B 647); de Cydone Alex. Polyhist. ap. schol.
 Apoll. Rhod. IV 1492, Pausan. VIII 53, 2, schol. Theocr. VII 12 ~
 Steph. Byz. s. v. Κυδωνία, schol. Hom. τ 176; de Aptero Pausan.
 X 5, 10, Euseb. Chron. II 30 ed. Schoen.

I 61 post Τρωικῶν excidisse notam libri sensit Hey, qui ex
 schol. Hom. Φ 242 inseri iubet numerum β; contra rescribendum
 esse Τρωικοῖς ci. Meursius [Κεφάλων] Cf. Muellerum l. l.
 III 69

3 Νίκανδρος] Cf. O. Schneideri Nicandr. pg. 130sqg.
 6 εἰς pro εἰν Legr αἶδαο P 7 ὃν τέκεν Heckerus Philol.
 vol. V (1846) pg. 415 8 κακοῦ O. Schneiderus καλὸν Mein
 ἤρατο P βούτῃ Potter ad Lycophr. v. 58 10 fontis in-
 diculum ad sequentem de Arganthona fabulam pertinere recte
 asseruit Sak praef. pg. XXV Ἀσκληπιάδης] Cf. Muelleri Frag.
 Hist. Gr. III 300 12 Ἀπτέρω Hey ex Eusebio (apud Pausa-
 niam ille vir nominatur Πτεράς)

ἐπισυνέστησαν Κύδωνι καὶ πολὺ περιῆσαν, πέμπει
 τοὺς πενθομένους εἰς θεοῦ, ὃ τι ἂν ποιῶν κρατήσκειεν
 τῶν πολεμίων. καὶ αὐτῷ θεσπίζεται τοῖς ἐγκωροῖς
 ἤρωσι σφαγιάσαι παρθένον. (3) ἀκούσας δὲ τοῦ χρηστη-
 5 ρίου Κύδων διεκλήρου τὰς παρθένους πάσας καὶ κατὰ
 δαίμονα ἢ θυγάτηρ λαγχάνει. Λύκαστος δὲ δεισας
 περὶ αὐτῆς μηνύει τὴν φθορὰν καὶ ὡς ἐκ πολλοῦ
 χρόνου συνείη αὐτῇ, ὃ δὲ πολὺς ὕμιλος πολὺ μᾶλλον
 ἐδικαίου αὐτὴν τεθνάναι. (4) ἐπειδὴ δὲ ἐσφαγιάσθη,
 10 ὁ Κύδων τὸν ἱερέα κελεύει αὐτῆς διατεμεῖν τὸ ἐπομ-
 φάλιον καὶ οὕτως εὐρέθη ἔγκυος. Ἄπτερος δὲ δόξας
 ὑπὸ Λυκάστου δεινὰ πεπονθέναι λοχῆσας αὐτὸν ἀνεῖλε
 καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ἔφυγε πρὸς Ξάνθον εἰς
 Τέρμερα.

15

XXXVI. Περὶ Ἀργανθώνης.

⟨Ἱστορεῖ Ἀσκληπιάδης ὁ Μυρλεανὸς Βιθυνιακῶν ᾧ.⟩

Λέγεται δὲ καὶ Ῥῆσον, πρὶν εἰς Τροίαν ἐπίκουρον
 ἐλθεῖν, ἐπὶ πολλὴν γῆν ἰέναι προσαγόμενον τε καὶ
 δασμὸν ἐπιτιθέντα. ἔνθα δὴ καὶ εἰς Κλον ἀφικέσθαι
 20 κατὰ κλέος γυναικὸς καλῆς (Ἀργανθώνη αὐτῇ ὄνομα).
 (2) αὕτη τὴν μὲν κατ' οἶκον δέλαιταν καὶ μονὴν ἀπέστυ-

FAB. XXXVI. Cf. Steph. Byz. s. v. Ἀργανθῶν, Arrhian.
 ap. Eustath. ad Dionys. Perieg. v. 322 et 809, Simylum Poet.
 lyr. Gr. ed. Bergk. III⁴ pg. 515; ad alteram narr. partem (§ 4 sqq.)
 cf. Pindarum ap. schol. Hom. K 435 et Conon. Narr. cap. IV.
 fabulam de Arganthona tractavit G. Knaackius Goett. gel.
 Anz. 1896 pg. 867 sqq.

6 λαγχάνει Hey: τυγχάνει P   10 ὑπομφάλιον Meib
 11 ἄπτερος P   16 de fontis indice cf. adn. ad pg. 89 v. 10
 21 ἀπεστόγει Hir

γεν, ἀθροισαμένη δὲ κύνας πολλοὺς ἐθήρευεν οὐ μάλα
 τινὰ προσιεμένη. ἐλθὼν οὖν ὁ Ῥῆσος εἰς τόνδε τὸν
 χῶρον βία μὲν αὐτὴν οὐκ ἤγρεν· ἔφη δὲ θέλειν αὐτῇ
 συγκυνηγεῖν· καὶ αὐτὸς γὰρ ὁμοίως ἐκεῖνη τὴν | fol. 188^v
 πρὸς ἀνθρώπους ὁμιλλαν ἐχθαλεῖν· ἡ δὲ ταῦτα 5
 λέξαντος ἐκεῖνου κατήγεσε πειθομένη αὐτὸν ἀληθῆ
 λέγειν. (3) χρόνου δ' <οὐ> πολλοῦ διαγενομένου εἰς
 πολὺν ἔρωτα παραγίνεται τοῦ Ῥῆσου. καὶ τὸ μὲν
 πρῶτον ἡσυχάζει αἰδοῖ κατεχομένη, ἐπειδὴ δὲ σφοδρό-
 τερον ἐγίνετο τὸ πάθος, ἀπετόλμησεν εἰς λόγους 10
 ἐλθεῖν αὐτῷ· καὶ οὕτως ἐθέλων <ἐθέλουσαν> αὐτὴν
 ἐκείνος ἠγάγετο γυναικα. (4) ὕστερον δὲ πολέμου
 γενομένου τοῖς Τρωσὶ μετήεσαν αὐτὸν οἱ βασιλεῖς
 ἐπίκουρον. ἡ δὲ Ἀργανθῶνη, εἴτε καὶ δι' ἔρωτα, ὅς
 πολὺς ὑπῆν αὐτῇ, εἴτε καὶ ἄλλως καταμαντευομένη 15
 τὸ μέλλον, βαδίζειν αὐτὸν οὐκ εἶα. Ῥῆσος δὲ μαλα-
 κιζόμενος τῇ μονῇ οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλὰ ἦλθεν εἰς Τροίαν
 καὶ μαχόμενος ἐπὶ ποταμῷ τῷ νῦν ἀπ' ἐκεῖνου Ῥῆσῳ
 καλουμένῳ πληγείς ὑπὸ Διομήδους ἀποθνήσκει. (5) ἡ
 δὲ ὡς ἦσθετο τεθνηκότος αὐτοῦ, αὐτὶς ἀπεχώρησεν 20
 εἰς τὸν τόπον, ἔνθα ἐμίγη πρῶτον αὐτῷ, καὶ περὶ
 αὐτὸν ἀλωμένη θαμὰ ἐβόα τοῦνομα τοῦ Ῥῆσου· τέλος

1 πολλὰς *idem* 7 δ' <οὐ> *Jac:* δὲ P 8 παράγεται *Hey*
 παροτρύνεται *Legr* παρακινεῖται *Ro* 9 ἡσυχάζει *Hey:* ἡσυχά-
 ζειν P κατεχομένη *Hey:* κατεχομένην P 11 ἐθέλων <ἐθέλουσαν>
 αὐτὴν *Pass* ἐθέλων <ἐθέλουσαν> [αὐτὴν] *Kayserus* ἐθέλουσαν
 αὐτὴν *Legr:* ἐθέλων αὐτὴν P 12 <τοῦ> πολέμου *Zang*
 14 εἴτε γοῦν δι' ἔρ. *Legr* 16 μαλακιζόμενος τῇ μονῇ (*vel*
 τῇ ἐπιμονῇ) οὐκ ἦν. (*cum mora diuturna effeminari pollet'*)
Ro μάλα κακιζόμενος ἐπὶ μονῇ οὐκ ἦν. *Peerlkampius Bibl.*
crit. nov. II pg. 220, hoc inserto ante μονῇ articulo τῇ Cob:
 μαλακιζόμενος ἐπι (*sic*) μονῇ οὐκ ἦν. P 20 αὐτίκα *Hir*
 ἀνεχώρησεν *Her*

δὲ σῖτα καὶ ποτὰ μὴ προσιεμένη διὰ λύπην ἔξ ἀν-
θρώπων ἀπηλλάγη.

---

1 σῖτα καὶ ποτὰ μὴ *Ro Mus. Rhen. vol. XLIX (1894)*
pg. 624 (= Kl. Schr. I praef. XII, VI): εἶτα καὶ ποταμῶ P
textui in libro P adiuncta est subscriptio haec:

ΠΑΡΘΕΝΙΟΥ ΝΙΚΑΕΩΣ
ΠΕΡΙ ἘΡΩΤΙΚῶΝ ΠΑΘΗΜΑΤΩΝ.

IV

INDICES
AD PARTHENIVM

- Ἰπποκλῆς Nelides A. A. 66, 14
 Ἰταλία 54, 12 adi. Ἰταλός 52, 10
 Ἰφιμέδη Aloeī uxor 75, 4
 Ἰώ Inachi f. 42, 17
 Ἰωνες 61, 3 Ἰώνων Nicaen.
 62, 1
 Ἰωνία 53, 22
- Κάδμος Agenoris f. 87, 15
 † Καλαινέες nomen corruptum
 ap. Nicaen. 61, 6
 Κάλχος Dauniorum rex 63, 5;
 14; 17
 † Κάπρος nom. corr. ap. Nicaen.
 61, 12
 Κάρια Ἰρά λοετρά Nicaen. 61, 12
 Καυάρας Celta 53, 21
 Καυνία 44, 17
 Καῦνος Mileti f. 60, 13; 15;
 62, 5; 7; 11; Καῦνος Nicaen.
 61, 9; Καῦνον idem 61, 7;
 Καῦνου idem 62, 3
 — Cariae urbs 43, 5; 44, 10; 62, 9
 Κεβρὴν Troadis flumen (Oeno-
 nes p.) 46, 20; 47, 16
 Κελτική 54, 14
 Κελτίνη Bretanni f. 85, 10
 Κελτοί 54, 16; 55, 21; 85, 8; 16
 Κελτός (Celtarum dux) 54, 20;
 55, 14; 20
 — Herculis f. 85, 16
 Κίος Bithyniae oppidum 90, 19
 Κίρκη Solis f. 63, 4; 10
 Κίχυρος regis Chaonum f. 87, 2
 — Epiri oppidum 87, 12
 Κλειτή Meropis f. 83, 14; 84, 2
 Κλειτός Thrax 51, 6; 10; 20;
 22; 52, 6
 Κλεόβοια Phobii uxor 65, 12;
 17; 66, 6
 Κλεώνυμος Lacedaemoniorum
 rex 78, 18; 79, 2; 7
 Κλύμενος Telei f. 64, 3; 65, 6
 Κόρινθος A. A. 67, 3 adi. Κοριν-
 θιος 71, 14; 82, 17
 Κορνήλιος Γάλλος poeta 42, 1; 3
- Κόρυθος Paridis f. 88, 14; 89, 3
 Κορύθοιο Nicand. 89, 6
 Κρήτες 89, 13
 Κρήτη insula 49, 24; 89, 11
 adi. Κρητικός 89, 14
 Κρητιναίον Ephesiae regio 50, 2
 Κροΐσος Lydorum rex 78, 6; 9
 Κυνάμππος Pharacis f. 59, 3;
 12; 14; 60, 4
 Κύδων Eulimenes p. 89, 11;
 90, 1; 5; 10
 Κύζικος Aenei f. 83, 11
 Κύπρις L. c. 77, 5
 † Κύπρον nomen corruptum ap.
 Nicaen. 61, 11
 Κύρος Persarum rex 78, 5; 7;
 11; 15
- Λακεδαιμόνιοι 78, 19; 79, 8
 Λακεδαιμόνιος adi. 78, 18
 Λακωνική 69, 2
 Λάμπετος Lesbios L. c. 77, 1
 Λαοδίκη Priami f. 70, 7; 71,
 1; 3; 6; 7
 Λάρισα Piasī f. 83, 12
 Λέλεγες Cariae gens 62, 8 adi.
 Λελεγίτιος A. A. 68, 1
 Λεπέτυμος Hicetaonis p. L. c.
 77, 2
 Λέσβος insula 76, 10; 81, 13;
 82, 6
 Λεύκιππος Oenomai f. 69, 6;
 13; 16
 — Xanthii f. 48, 10; 49, 12; 21;
 50, 3; 5
 Λευκοφρόνη Mandrolyti f. 50, 4
 Λευκώνη Thessala 59, 4; 60, 5
 Λητώ 88, 2
 Λύκαστος Cretensis 89, 11; 90,
 6; 12
 Λύκιοι 48, 13
 Λύρκος Phoronei f. 43, 1; 7;
 11; 44, 3; 13; 15; 16; 17
- Μανδρόλυτος Leucophryes p.
 50, 3

Νικαίνετος 60, 14 ἐν τῷ Λύρκῳ
42, 15
Νικάνδρος 89, 3 ἐν τῷ περὶ
ποιητῶν 46, 17

Ξάνθος Λυδιακοῖς 87, 19

[*Παρθένιος*] λέγεται δὲ καὶ παρ'
ἡμῖν οὕτως 62, 13

Κιμίας ὁ Ῥόδιος 87, 20
Σοφοκλῆς Εὐρυάλῳ 45, 17

Τίμαιος Κικελικοῖς 84, 7

Φανίας ὁ Ἐρέσιος 52, 9
Φιλητὰς Ἐρμῆ 44, 20
Φύλαρχος 80, 18; 85, 19 ἐν ιε
68, 11

II. NOMINA DEORVM HOMINVM LOCORVM

Ἀγασσαμενός Hecetoris f. 74, 18

Ἄδμητος Pheretis f. 50, 7

Ἀερώ Oenopionis f. 75, 9

Ἀθηνα 82, 18; 22 *Ἀ. Πρόνοια*
80, 24

Αἰακίδαί L. c. 77, 17

Αἰακίδης L. c. 77, 6 (cf. *Ἀχιλλεύς*)

Αἰγιάλος Cauni rex 43, 5; 44,
10; 13

Ἀΐδης A. A. 68, 8 Nicand. 89, 6

Αἰθρα Muniti nutrix 71, 9

Αἰνεύς Cyzici p. 83, 11

Αἰολίδες 45, 6

Αἰολος Neptuni f. 44, 22; 45,
11; 18

Αἶτνη mons 84, 11

Ἀκάμας Thesei f. 70, 9; 10;
17; 71, 1; 9

Ἀκρότατος Spartiates 79, 4

Ἀλάστωρ Nelei f. 64, 11; 14

Ἀλέξανδρος Priami f. 46, 19;
47, 3; 16; 48, 4; 88, 14; 89, 4

Ἀλικαρνασσός urbs 65, 10

Ἀλκινόη Polybi f. 82, 16

Ἄλωεύς Thessalus 75, 4

Ἀμόκλας Lacedaemonis f. 68, 12

Ἀμφίλοχος Dryantis f. 82, 17

Ἀνθεύς Assesi f. 65, 10 *Ἀνθεύς* A. A. 66, 18; 67, 5; 11

Ἀνθήπη Chaonia virgo 86, 12

Ἀντιλέων Heracleota 52, 12;
53, 3; 9

Ἀπόλλων 69, 11; 20 *Ἀ. Διδυμεύς* 43, 12

Ἀπριάτη Lesbia 81, 13

Ἄπτερος Cretensis 89, 12; 90,
11

Ἀργανθώνη Bithynia 90, 20;
91, 14

Ἀργεῖοι 65, 1 *Ἀργείων* L. c.
77, 21

Ἄργος 43, 4; 64, 3; 16 adi.
Ἀργεῖος 42, 17

Ἀργώ navis 83, 15

Ἀρίστων Oetaeorum dux 80,
19; 81, 5

Ἀρμονία Martis f. 87, 14

Ἀρπαλύκη Clymeni f. 64, 5

Ἄρτεμις 57, 2; 69, 4

Ἀσσάων Niobae p. 88, 1; 4; 10

Ἄσσηρός Anthei p. A. A. 68, 18

Ἀφροδίτη 48, 15

Ἀχαιοί L. c. 77, 7 adi. *Ἀχαιῆ-κός* L. c. 77, 11

Ἀχαιός Syracusanus 79, 17;
80, 15

Ἀχιλλεύς Pelei f. 76, 9; 16; 82,
5; 9 *Ἀχιλλῆος* L. c. 77, 15 (cf.
Αἰακίδης et *Πηλεΐδης*)

Βακχιάδαι Corinthii A. A. 67, 4
Βασίλος Lyrci f. 44, 16

Βελλεροφόντης Glauci f. 48, 10
Βοιωτία 87, 14

Βρεταννός Celtarum dux 85, 9

Βυβαστός Cariae urbs 43, 17
 Βυβλίς Mileti f. 60, 13; 62, 4;
 Βυβλίς Nicaen. 62, 3; Βυβλίδα
 61, 9
 — fons 63, 2

Γαλάται 53, 22
 Γηρούνης Chrysaoris f. 85, 8

Δάρδανος Troadis oppidum
 71, 2

Δαόνιος adi. 63, 5; 16

Δαόνιοι 63, 6

Δάφνη Amyclae f. 68, 12; 69, 20

Δάφνις Mercurii f. 84, 8

Δελφοί 81, 3

Δήλιον Naxi 56, 12

Διδυμεύς cf. Ἀπόλλων

Διόγνητος Erythraeorum dux
 56, 14; 57, 1; 7; 58, 9; 13; 19

Διομήδης Tydei f. 70, 8; 91, 19

Διόνυσος 43, 17

Διώρης Aeoli f. 45, 13

Δρύας Amphilochi p. 82, 18

— Thrax 51, 5; 17; 20; 52, 2

Εἰλεβίη Aegiali f. 43, 6; 44, 14

Ἐκίτωρ Thrax 74, 18

Ἐλένη Iovis f. 47, 15; 48, 1;
 70, 8; 88, 15; 89, 4 (cf. Τυν-
 δαρίς)

Ἐλικάων Hypsipyli frater L. c.
 77, 4

Ἐλίκη nymphea 75, 8

Ἐλλαμένη Anthei mater A. A.
 68, 2

Ἐπικάστη 64, 3

Ἐριφύλη Talai f. 81, 1; 7

Ἐρμείης A. A. 67, 5 Ἐρμῆς
 84, 8

Ἐρυθεία insula 85, 7

Ἐρυθραῖοι 56, 14

Ἐύθυμία (Herippe) 53, 21

Ἐδίπη Tyrimmae f. 46, 2; 9

Ἐλύμένη Cydonis f. 89, 12

Ἐδρύαλος Ulixis f. 46, 4; 11

Ἐυρώπη 47, 9

Ἐυώπις Troezenis f. 85, 21

Ἐφεία 50, 1

Ἐγεναίς nymphea 84, 12

Ἐγενηίς Cariae fons 62, 8

Ἐρίων Epiri p. 87, 13

Ζεύς 70, 2 Ζ. Ξένιος 65, 16 Ζ.
 Ξείνιος A. A. 67, 8 Ζ. Ἐται-
 ρήιος καὶ Ξένιος 74, 3

Ἡλιδία (Ἡλις) 69, 6

Ἡμιθέα Staphyli f. 43, 20;
 44, 1; 4; 11; 16

Ἡπειρος Echionis f. 87, 13

— terra 46, 1; 79, 9; 87, 17

Ἡράκλεια Italiae urbs 52, 10

Ἡρακλεῶται 53, 1; 15

Ἡρακλῆς Iovis f. 85, 7; 11; 13

Ἡρίππη Xanthi uxor 54, 7;
 21; 55, 21; 24

Θαμύρας Philammonis f. 85, 4

Θαργήλια (Milesia) 57, 15

Θεσομόρια (Milesia) 53, 23

Θεσσαλία 59, 3; 75, 3

Θέτις L. c. 77, 16

Θετταλοί 49, 23

Θήραγρος Clymeni f. 64, 4

Θραῖκες 52, 6; 74, 18

Θράκη 50, 13; 71, 11 adi. Θραῖξ
 85, 4

Θυμοίτης Troezenis frater 85,
 20; 86, 4

Ἰάσων Aesonis f. 83, 15

Ἰδας Clymeni f. 64, 4

Ἰδη Troadis mons 46, 19; 47, 4

Ἰθάκη insula 46, 5

Ἰκετῶν Lepetymni f. L. c.
 77, 2

Ἰλιος 45, 4; 88, 15

Ἰλλυρίς terra 50, 14

Ἰναχος Oceani f. 42, 18; 43, 4

Ἰππαρίνος Heracleota 52, 11
 — Syracusarum tyrannus 79,
 16; 80, 4; 13; 14

- Ἰπποκλῆς Nelides A. A. 66, 14
 Ἰταλία 54, 12 adi. Ἰταλός 52, 10
 Ἰφιμέδη Aloeī uxor 75, 4
 Ἰώ Inachi f. 42, 17
 Ἰωνες 61, 3 Ἰώνων Nicaen.
 62, 1
 Ἰωνία 53, 22
- Κάδμος Agenoris f. 87, 15
 † Καλαινέες nomen corruptum
 ap. Nicaen. 61, 6
 Κάλχος Dauniorum rex 63, 5;
 14; 17
 † Κάπρος nom. corr. ap. Nicaen.
 61, 12
 Κάρια ἰρά λοετρά Nicaen. 61, 12
 Καυάρας Celta 53, 21
 Καννία 44, 17
 Καῦνος Mileti f. 60, 13; 15;
 62, 5; 7; 11; Καῦνος Nicaen.
 61, 9; Καῦνον idem 61, 7;
 Καῦνου idem 62, 3
 — Cariae urbs 43, 5; 44, 10; 62, 9
 Κεβρῆν Troadis flumen (Oeno-
 nes p.) 46, 20; 47, 16
 Κελτική 54, 14
 Κελτίνη Bretanni f. 85, 10
 Κελτοί 54, 16; 55, 21; 85, 8; 16
 Κελτός (Celtarum dux) 54, 20;
 55, 14; 20
 — Hercules f. 85, 16
 Κίος Bithyniae oppidum 90, 19
 Κίρκη Solis f. 63, 4; 10
 Κίχυρος regis Chaonum f. 87, 2
 — Epiri oppidum 87, 12
 Κλειτή Meropis f. 83, 14; 84, 2
 Κλειτός Thrax 51, 6; 10; 20;
 22; 52, 6
 Κλεόβοια Phobii uxor 65, 12;
 17; 66, 6
 Κλεώνυμος Lacedaemoniorum
 rex 78, 18; 79, 2; 7
 Κλύμενος Telei f. 64, 3; 65, 6
 Κόρινθος A. A. 67, 3 adi. Κορίν-
 θιος 71, 14; 82, 17
 Κορνήλιος Γάλλος poeta 42, 1; 3
- Κόρυθος Paridis f. 88, 14; 89, 3
 Κορύθοιο Nicand. 89, 6
 Κρητες 89, 13
 Κρήτη insula 49, 24; 89, 11
 adi. Κρητικός 89, 14
 Κρητιναίον Ephesiae regio 50, 2
 Κροῖσος Lydorum rex 78, 6; 9
 Κυνάνιππος Pharacis f. 59, 3;
 12; 14; 60, 4
 Κύδων Eulimenes p. 89, 11;
 90, 1; 5; 10
 Κύζικος Aenei f. 83, 11
 Κύπρις L. c. 77, 5
 † Κύπρον nomen corruptum ap.
 Nicaen. 61, 11
 Κύρος Persarum rex 78, 5; 7;
 11; 15
- Λακεδαιμόνιοι 78, 19; 79, 8
 Λακεδαιμόνιος adi. 78, 18
 Λακωνική 69, 2
 Λάμπητος Lesbios L. c. 77, 1.
 Λαοδίκη Priami f. 70, 7; 71,
 1; 3; 6; 7
 Λάρισα Piasī f. 83, 12
 Λέλεγες Cariae gens 62, 8 adi.
 Λελεγήτιος A. A. 68, 1
 Λεπέτυμος Hicetaonis p. L. c.
 77, 2
 Λέσβος insula 76, 10; 81, 13;
 82, 6
 Λεύκιππος Oenomai f. 69, 6;
 13; 16
 — Xanthii f. 48, 10; 49, 12; 21;
 50, 3; 5
 Λευκοφρή Mandrolyti f. 50, 4
 Λευκώνη Thessala 59, 4; 60, 5
 Λητώ 88, 2
 Λύκαστος Cretensis 89, 11; 90,
 6; 12
 Λύκιοι 48, 13
 Λύκος Phoronei f. 43, 1; 7;
 11; 44, 3; 13; 15; 16; 17
- Μανδρόλυτος Leucophryes p.
 50, 3

A.

INDICES AD FRVSTVLA POETICA

[Inclinati numeri fragmentorum sunt.]

I. FONTES

- Anthol. Pal. XI 130 (27)
 Apoll. Dysc. de adv. p. 127, 5
 Schn. (34); de pron. pg. 92, 20
 Schn. (14)
 [Ps. Apul. de orth. 64 (48)]
 Choerob. de orth. Cram. An.
 Ox. II 266, 10 (45); schol. in
 Theod. can. pg. 252, 21 Hil.
 (32); ib. 252, 24 Hil. (4)
 Etym. genuinum s. v.
 Ἄρπυς (9); ἀρροσχάς (17);
 Ἄωος (23, 24); δεικέλον (36);
 δροίτη (44); δρόψελον (25,
 26); εἰρίσχηλος (18); Ἐρκύ-
 νιος δρυμός (28); ἡλαίνω (46)
 Etym. Gudianum s. v.
 ἀργειφόντης (33)
 Gell. Noct. Att. XIII 27, 1 (30)
 Heph. Enchir. pg. 6, 9 W. (2)
 Parth. Narr. amat. XI 4 (29)
 Scholia
 Dion. Per. v. 420 (20); id. v.
 456 (31)
 Hom. Townl. I 446 (5)
 Pind. Isthm. II 68 (1)
 Steph. Byz. s. v.
 Ἀκαμάντιον (3); Ἀράφεια (19);
 Βεληδόνοι (8); Βορυσθένης
 (37); Γαλλήσιον (13); Γενέα
 (38); Γλαφόραι (22); Γρῦ-
 νοι (6); Ἐλεφαντίνη (39);
 Ἐπίδαμνος (40); Ἰβηρίαί (10);
 Ἴσσα (15); Κρανίδες (11);
 Κώρυνκος (21); Λάμπεια (12);
 Μαγνησία (41); Μύρκινος (42);
 Μυτιλήνη (43); Νέμασος (47);
 Οἰνώνη (16); Τυφρηστός (35);
 Ὠγενοσ (7)

II. CARMINVM TITVLI

- Ἀνθίππη (11, 12)
 Ἀφροδίτη (3)
 Βίας (4, 5)
 Δῆλος (6, 7, 8)
 Ἐγκώμιον Ἀρήτης (1)
 Εἰδωλοφανής (14)
 Ἐπικήδειον Ἀρήτης (1)
 Ἐπικήδειον εἰς Ἀρχελαΐδα (2)
 Ἐπικήδειον εἰς Αὐξίθεμιν (13)

Ἡρακλῆς (<u>15</u> , <u>16</u> , <u>17</u> , <u>18</u>)	Λευκάδιαι (<u>10</u>)
Ἴφικλος (<u>19</u>)	Μεταμορφώσεις (<u>20</u>)
Κριναγόρας (<u>9</u>)	[Μυττωτός cf. pg. <u>25</u>]
	Προπεμπτικόν (<u>21</u>)

III. VOCABVLA

ἀγγίγαιμος <u>22</u>	γαίης <u>28</u>
ἀδύταν <u>22</u>	Γαλλήσιον (mons?) <u>13</u>
ἀηδονίδων <u>29</u>	γάμον <u>22</u>
αἰάζουσιν <u>29</u>	Γενειάδες <u>38</u>
αἰγανέας <u>5</u>	Γλαύκω <u>30</u>
αἰγιαλῶ <u>10</u>	ἔγνω <u>29</u>
Αἰόλιον (fort. viri nomen) <u>14</u>	Γρύνειος (Ἀπόλλων) <u>6</u>
αἶπος <u>35</u>	
Ἄκαμαντίς (Ἀφροδίτη) <u>3</u>	δέ <u>22</u> (ter), <u>31</u>
ἄκρα <u>8</u>	δείκελον <u>36</u>
ἀλλά <u>28</u>	δειρήν <u>29</u>
ἀμυσχρόν <u>2</u>	δέγνυσο <u>4</u>
ἀμφοτέροις <u>9</u>	δή <u>29</u>
ἀνακτορίην <u>22</u>	δροίτη <u>44</u>
ἀναψαμένη <u>22</u>	δρύψελον <u>26</u> , —λα <u>25</u>
ἄνθρωπος <u>5</u>	
ἄννεμε <u>1</u>	ἐγὼ <u>7</u> ἐμέ <u>34</u> ἄμμιν <u>31</u>
ἀπαράξας (c. tmes.) <u>31</u>	εἰναλίην <u>19</u> —λίω <u>30</u>
ἀπό (ἀφ') <u>28</u>	εἰσόκε <u>22</u>
Ἀπόλλων (Γρύνειος) <u>6</u>	εἶχεν <u>22</u>
ἀποτηλίσιων <u>8</u>	ἐκ (ἐξ) <u>22</u> , <u>24</u> , <u>27</u>
Ἀράφειαν (insula) <u>19</u>	ἐκεινη (dat.) <u>29</u>
ἀργεῖφόντης <u>33</u>	Ἐλεφαντίς <u>39</u>
Ἄρπυς (Ἔρως) <u>9</u>	ἐν <u>10</u>
ἀρχαίου <u>31</u>	ἐνεθήκατο <u>29</u>
Ἀρχελαΐδος <u>2</u>	ἐνί <u>29</u>
ἀυροσχάδα <u>17</u>	ἐπεμαίνετο <u>22</u>
αὐτίκα <u>29</u>	ἐπί c. dat. <u>29</u> , <u>31</u> ; c. acc. <u>5</u>
ἄψαμένη <u>29</u>	ἐπιβίς <u>9</u>
Ἄωος (fluvius) <u>23</u>	Ἐπιδάμνειος <u>40</u>
	ἐπισύρεσθαι <u>20</u>
Βεληδονίων <u>8</u>	ἐριστήλοις <u>18</u>
βεύδεα <u>29</u>	Ἐρκυνίδος (γαίης) <u>28</u>
βήσσης <u>29</u>	ἔρωτι <u>22</u>
[βότρυν <u>17</u>]	ἐσπερίης <u>28</u>
Βριαρεῶο <u>31</u>	ἔσσεται <u>2</u>
Γαδείρη <u>31</u>	ἠλαίνουσα <u>46</u>

- Ἡρακλείδης (Nemausi pater) 47 νόον 29
 νύμφης 22
 θαμινώτερον 29
 θέτο 22 ἔξυσεν 5
 Ἰβηρίη 10 (ῶ, ῆ, τό)
 Ἰκαριωνείης (Erigona) 17 ἦ δέ 29 ται δέ 29 (τῆ 7?)
 Ἰλαός 4, Ἰλαός 32 οἶμον 31
 Ἰσάς (Λέσβος) 15 Οἰνωναῖοι 16
 Ἰφιγόνης 36 ὀλοοῖο 29
 ὀρέων 24
 καθαρῶ 22 (ῶς, ῆ, ῶ)
 καί 19, 22, 29, 30 (bis) ἦ 22 αἶτε 29
 Κανωπίτης (Ἄδωνις) 37 ὅστις 5
 κασιγνήτου 29 ὅτε 28, 29
 κατὰ c. gen. 29 (οὔ)
 Κιλίκων 22 μίν 22
 κλαῖεν 29 οὐδέ 8, 25
 κορυνήταις 18 οὐνομα 2, 31
 κούρω 29 (οὔτος)
 Κρανίδες (colonia Pontica) 11 ταύτην 4
 Κύνον 22, —νω 22
 Κύπρις 22, —ιδος 22
 Κωρυκίαν (ὀρέων) 24
 Κώρυκος (urbs) 21
 Λάμπεια (mons) 12
 ἐληΐσατο 9
 λίπετο 31
 Μαγνησίς 41
 μάρτυρα 31
 Μέγαρα 20
 Μελικέρτη 30
 Μιλησίδες 29
 Μίνως 20
 μιξε 22
 μίτην 29
 μόρσιμος (πλόκαμος) 20
 μυρίον 29
 Μυρκιννία 42
 Μυτωνίδες (Lesbiae) 43
 Νέμανσος (Heraclidae fil.) 47
 Νηρηί 30
 Νίσος 20
 νόν 29
 νύμφης 22
 ἔξυσεν 5
 (ῶ, ῆ, τό)
 ἦ δέ 29 ται δέ 29 (τῆ 7?)
 οἶμον 31
 Οἰνωναῖοι 16
 ὀλοοῖο 29
 ὀρέων 24
 (ῶς, ῆ, ῶ)
 ἦ 22 αἶτε 29
 ὅστις 5
 ὅτε 28, 29
 (οὔ)
 μίν 22
 οὐδέ 8, 25
 οὐνομα 2, 31
 (οὔτος)
 ταύτην 4
 παρθενικαί 29
 παρθένος 22
 ἔπελεν 22
 περί c. dat. (πέρι) 29
 περισσά 34
 περιχεύετε 14
 πηγῆν 22
 πηδάλιον 20
 πλεύσει (2. pers.) 10
 πλόκαμος 20
 Ποντιάδος (ῥίξης) 25
 πόροι 25
 ποταμῶν 27
 πρίν 31
 πυρκαϊήν 4
 πυρσόν 22
 ῥά 29 (bis)
 ἔρρηξαντο 29
 ῥίξης 25
 σαρωνίδος 29
 Σαρωνίς (θάλασσα) 20
 σέυμενος 24

Σιθονίω (κούρω) 29

Σκύλλη 20

Στυγὸς (ὔδαρ) 7

στυφελιοῖο 29

(σύ)

ἡμέες 14

σύν 7

Ταυχερίος (Ταυχερίων) 45

τέ post rel. 29 τὲ καὶ 7

Τηθύν 7

Τήλεφος 33

Τυφρήστιον (αἶπος) 35

ὑδατόεντα 22

ὔδαρ 7

Ἰμέναιε 32

χειδόνια 27

χλωρά 27

ῶ c. voc. 32

ῶ 34

ὠγενίης 7

ὠρετο 28

- Μασσαλία* Galliae urbs 54, 18
Μελιγουνίς insula 45, 1
Μέλισος Corinthius A. A. 67, 1
Μήθυμνα Lesbi oppidum 76, 12 adi. *Μηθυμναίος* 76, 14
Μηθύμνη Lepetymni uxor L. c. 77, 3
Μίλησία terra 54, 3
Μιλησίδης 62, 19
Μιλήσιοι 56, 8; 15; 57, 14; 58, 9; 12; 65, 12; 74, 15
Μίλητος Apollinis f. 60, 13
 — urbs 53, 23; 54, 8; 73, 19 adi. *Μιλήσιος* 73, 17
Μούντος Acamantis f. 71, 9
- Νανίς* Croesi f. 78, 6
Νάξιοι 56, 8; 11; 57, 11; 58, 13; 20; 74, 12; 15
Νάξος insula 74, 8; 10; 75, 1 adi. *Νάξιος* 73, 17
Νέαιρα Milesia 73, 19; 74, 2; 4; 9
Νειλεΐδαι 64, 11; 65, 11
Νειλεΐδης A. A. 67, 20 *Νειληΐδης* A. A. 66, 14
Νικάνδρη Corinthia 82, 20
Νιόβη Tantalii sive Assaonis f. 87, 22; 88, 6
- Ξάνθιος* Leucippi p. 48, 10; 49, 11; 12
Ξάνθος Milesius 54, 7; 10; 23; 55, 7; 15; 17; 19; 56, 1
 — Samius 82, 19; 83, 1; 5
 — Lycius 90, 13
- Ὀδόμαντοι* Macedoniae populus 50, 10
Ὀδυσεύς Laertae f. 44, 21; 45, 11; 18; 46, 7; 9; 11; 63, 4; 7
Οἰκούσιον ἄστυ Nicaen. 61, 5
Οἰνόμαος Martis f. 69, 6
Οἰνοπίαν Aerus p. 75, 8; 76, 2; 7
- Οἰνώνη* Cebrenis f. 46, 20; 47, 15; 19; 48, 4; 5; 88, 14; 89, 4
Οἰταῖοι 80, 20
Ὀλυνθος Thraciae oppidum 71, 11
- Παγκρατώ* Aloeii f. 75, 5
Παλλήνη Sithonis f. 50, 11; 51, 9; 52, 3
Πειρήνη Corinthi fons A. A. 67, 2
Πεισιδίχη Methymnaea 76, 14
Πεισιδίχη L. c. 77, 7
Πελοπόννησος 69, 3; 75, 2; 79, 10
Πενθέυς Echionis f. 87, 15
Περίανδρος Corinthi tyrannus 71, 14; 72, 12; 17; 20; 73, 7
Πέρσαι 78, 5; 12
Περσεύς Dardani rex 70, 12; 15; 17
Πηλείδης L. c. 77, 1; 20 (cf. *Ἀχιλλεύς*)
Πηνελόπη Icarii f. 46, 7
Πίαςος Larisae p. 83, 13
Πόλυβος Corinthi rex 82, 16
Πολυκλής Naxius 58, 4
Πολυκριτή Naxia 56, 13; 57, 4; 18; 23; 58, 4
Πολυμήλη Aeoli f. 45, 6; 12
Πρίαμος Laomedontis f. 46, 19
Προμέδων Naxius 73, 17; 18
Πρόνοια cf. *Ἀθηνᾶ*
Πύρρος Epiri rex 79, 9
- Ῥήσος* Strymonis f. 90, 17; 91, 2; 8; 16; 22
 — Troadis flumen 91, 18
Ῥοιώ Staphyli f. 44, 1
- Σάμιος* adi. 82, 18
Σάρδεις Lydiae urbs 78, 7
Σάρδιοι 78, 4
Σιδώνιος κούρος (Itys) 62, 16
Σίδων Pallenes p. 50, 10; 16; 51, 22

- Σικελία 44, 21; 84, 8; 85, 2
 Σικελοί 44, 22
 Σκέλλης Hecetoris f. 74, 18
 Στάφυλος Bacchi f. 43, 17; 44, 1; 5
 Στρογγύλη (Naxus) 74, 19
 Συρακόσιοι 79, 16
 Συρακοῦσαι 80, 10

 Τάναις flumen 50, 15
 Τάνταλος Iovis f. 87, 22
 Τελαμών Aeaci f. 81, 13; 82, 11
 Τελεύς Clymeni p. 64, 3
 Τέρμερα Lyciae urbs 90, 14
 Τραγατή Nicaen. 61, 6
 Τράμβηλος Telamonis f. 81, 13; 20; 82, 4; 13
 Τροία 71, 10; 90, 17; 91, 17; 91, 2
 Τροίη 45, 2
 Τροίηζην Euopidis p. 85, 20; 86, 1
 Τρωάδες 71, 4
 Τρώες 91, 13
 Τρωικός 45, 9
 Τυνδαρίς (Helena) Nicand. 89, 8
 Τυρίμας Euippes p. 46, 2
 Τυρρηνοί 44, 21

 Τριεύς Neptuni f. 75, 10
 Τρικρέων Milesius 73, 17; 20; 22; 74, 10; 12; 14
 Υφίπυλος Helicaonis frater L. c. 77, 5

 Φάραξ Thessalus 59, 3
 Φάυλλος tyrannus 80, 19; 81, 2
 Φεραί Thessaliae urbs 50, 7
 Φθίη Thessaliae urbs L. c. 77, 17
 Φιλαίμη (Cleoboea) 65, 13
 Φιλοκτήτης Poeantis f. 47, 18
 Φίλοττος Niobae maritus 88, 1; 3
 Φοβίος Hippoclis f. 65, 11; 13; 66, 9; Φοβίος A. A. 66, 14; 67, 9; 20
 Φορωναεύς Lyrri p. 43, 1
 Φεύγιος Mileti rex 66, 10
 Φυλοβίη Persei uxor 70, 12

 Χάονες (Epirotae) 86, 11; 16; 87, 10
 Χειλωνίς Lacedaemonia 79, 1
 <Χίος> insula 75, 9
 Ώριων Hyriei f. 75, 9; 76, 5

III. RES MEMORABILIORES

- ἀηδονίδων lamentatio 62, 15
 ἀκάνθα θαλασσίας τρυγόνος 46, 15
 ἀκρατον εισφορεῖσθαι 57, 16
 ἀκρόπολις Σαρδίων 78, 4
 ἄλς θαλείης sacer A. A. 67, 9
 ἄλωσις Τροίας 45, 2; 71, 10
 ἀμπεχόναι γυναικεῖαι 69, 8
 ἀναθήματα Delphica 81, 3
 ἀνήρησεν ἐαυτήν: Byblis 62, 12; Cleoboea 66, 9; Clita 84, 5; Euopis 86, 2
 ἀπαίτησις Ἑλένης 70, 8
 ἄρκευθοι (iuniperus) Nicaen. 61, 8

 ἀρματηγοὶ τροχοί 51, 18
 ἀφανίζεται Leucippus 69, 20

 βαρβαρικόν (Galatae) 54, 3
 βασιλίδες Siciliae 85, 2
 βεύθεα 62, 19
 βοηκολεῖ: Paris in Ida 46, 19; Daphnis in Aetna 84, 11
 βόες Γηρουόνου 85, 8

 γαυλὸς χρύσεος A. A. 67, 14
 γνωτή Nicaen. 62, 2
 γυμνάσια 52, 13
 γυνή ὑπὸ κυμάτων ἐκβεβλημένη 86, 5

δάφνη 70, 4
 δεκατευθέντες ab Admeto 50, 6
 δέλτος 46, 6
 διακληροῦνται παρθένοι 90, 5
 δρυμὸς τῆς Ἑπείρου 87, 13

ἔθνα Orionis 76, 2
 εἰκόνες χαλκαῖ Antileontis et
 Hipparini Heracleae Luc. 53, 15
 ἐναγής 66, 10
 ἐναγίσματα Polycritae a Naxiis
 offeruntur 58, 18

ἐνοικίσαι 61, 3
 ἐξαλλάγματα (oblectamenta) 79, 18

ἐξημεροῦται Χίος θηρίων ἀνά-
 πλεως οὐσα ab Orione 75, 11
 ἔορταί: Θαργήλια Mileti 57, 14;
 Θεσμοφῶρια Mileti 53, 23;
 ἔορτή τις Argivorum 65, 1;
 ἔορτή δημοτελής apud Chaones
86, 16; ἔορτή a Perseo parata
71, 4

ἐπαγωγὰ (illecebrae) 74, 6
 ἐπίκουροι Troianorum: Cory-
 thus 88, 15; Rhesus 91, 14
 ἐπιστολὴ μολυβδίνη 57, 19
 ἐπομάλιον 90, 10
 δι' ἔρμητιος πυνθάνεσθαι 55, 1
 ἐρώμενοι: Achaeus Hipparini
79, 16; Hipparinus Antileontis
52, 11
 ἐστία ἐν τῷ πρωτανείῳ Naxio-
 rum 74, 11

ζῶνη (ἀναγνώρισμα) 44, 7; ζῶ-
 ναι 58, 15

ἠρῶν Τραμβήλου 82, 12

θεοπρόπιον 50, 6
 θετταλίξειν τῇ φωνῇ 80, 12
 θηρεύει: Daphne 69, 2; Argan-
 thone 91, 1
 θυσία: apud Argivos 65, 1;
 apud Celtas 55, 22

ιδιόξενοι 54, 13
 ἱερὸν τῆς Προνοίας Ἀθηνᾶς
 Delphis 80, 24
 ἱκέτις: Neaera 74, 10; Poly-
 crita 56, 17
 ἰλάσασθαι κόρην 58, 14

καλλιτεχνία Niobae 88, 2
 κάπροι in Thessalia 59, 7
 καταλείπεται Pisdica 76, 21;
77, 22
 κληῖδες πυλάων L. c. 77, 12
 κῆραι: Βυβλίς 63, 1; Ἐχενητῆς
62, 8; Πειρήνη A. A. 67, 2
 κίττει: Cretinaeum Leucippus
50, 2; Caunum Caunus 62, 1;
9; Cichyrum Chaones 87, 10
 κῶδιον 53, 1

λαμπτήρ proditiōnis signum
57, 22

λάφυρα Τρωικά 45, 9
 λείψανα Πενθέως 87, 15
 λέοντες in Thessalia 59, 6
 λούεται Daphne cum ceteris
 virginibus 69, 15

μειλίγματα (oblectamina) 63, 6
 μεταμορφώσεις: Daphne fit
 δάφνη 70, 3; Harpalyce fit
 χαλκίς ὄρνις 65, 5
 μήνις Ἀφροδίτης 48, 15
 μήτρα 62, 12; 17; μήτραι 58, 15
 μυλακρὶς λάα A. A. 68, 5

νύμφη Sicula 84, 12; νύμφαι
 ἐφυδριάδες A. A. 67, 16

ὄλολυγόνος οἶτος Nicaen. 62, 2
 ὀμνῆναι τὴν Ἀρτεμιν 57, 2
 ὄρκια ὀμηρείης A. A. 66, 19
 ὄρμος Ἐριφύλης 80, 24
 ὀφθαλμοὺς amittunt: Daphnis
85, 4; Orion 76, 6; Thamyras
85, 4

- παλλακίδες regis Troianorum 71, 7
 πάρδαλις in Epiro 87, 2
 πέρδιξ τιθασσός 66, 2
 περόναι (Vorstecker am Rade) 51, 19
 πρόβατα συνδεδεμένα duci ve-
 tantur lege quadam Heracleo-
 tarum 53, 16
 προδοσίαι: Methymnae 76, 17;
 Mileti 57, 5; Sardium 78, 5
 προσάτης Οίταιων Ariston
80, 20
 πρωταεῖον Naxiorum 74, 11
 πρωθήβης A. A. 67, 1
 πυλῖς 58, 10
 πυρά 52, 2; 60, 8
- σαρωνίς 62, 17
 συμβόλαια ἐν δέλτῳ κατεσφρα-
 γισμένα 46, 6
 σύριγγι egregie psallens Daph-
 nis 84, 8
 συφεοί Circae 63, 15
- τείχος (vallum obsidentium) 56, 9;
58, 9; 11
 τράπεζα κοινή sacra 65, 17
 τρυγῶν θαλασσία (pastinaca
 raja L.) 46, 15
 τύραννοι: (Archelaus) Heracleo-
 tarum 52, 18; Hipparinus Sy-
 racusanorum 79, 16; Phayllus
80, 19
 ὕδωρ ἐξαπιναίως ἐξ οὐρανοῦ
 καταραγέν 52, 4
 ὑμέναιοι ἀρπακτοί Nicand. 89, 7
 ὑποχλίττα κληῖδας πυλάων
 L. c. 77, 12
 φάντασμα δαιμόνιον 73, 9; φ
 θεῖον 52, 3
 φάρμακα Circae 63, 13
 φιλοξενία Celtarum 54, 17
 χαλκίς avis 65, 5
 χρηστήριον Apollinis Didymei
43, 12
 χρυσσοῦς (στατήρ) 54, 11; 55, 3;
11

Addenda.

Sero, a G. Knaackio admonitus, cognovi Th. Bergkium *Anthol. lyr.*² praef. pg. XIX de non nullis Parthenii fragmentis disputasse. veluti suavit, ut frg. 7 sic scriberetur: ξυνῆ ἔγω Τηθύς τε καὶ ὠγενίης Στυγὸς ὕδωρ. ad quae adnotavit: 'Oceanus loquitur'. nos aliter de illo versu iudicamus (cf. pg. 14); tamen salva nostra interpretatione elegantissimam Bergkii coniecturam ξυνῆ (pro συντη) probare possumus ac probamus; contra Bergkiano commento Τηθύς multo praestare arbitramur egregiam Salmasii emendationem Τηθύν. frg. 8: ἀποτηλίστων quod ego restitui, Bergkio quoque commendavit. porro v. d. frg. 10 — infelicissime me iudice — redintegavit in hunc modum: <Σὺν τῆ> Ἰβηρίτη πλεύση (vel πλευσῆ) ἐν αἰγιαλῶ. denique fragmenti 22 versum primum sic scribendum censuit: παρθενική Κιλίκων εἶχεν ἀνακτορίην. cetera quae protulit non digna sunt quae repetantur.

pg. 22. De inscriptione carminis Partheniani *METAMORPHΩΣΕΙΣ* cf. Dahlii diss. *Demetr. π. ἐρμ.* (Bip. 1894) pg. 44.

pg. 33/34. De forma Ἰφιόνη vide etiam quae exposuit Mayer *De Euripidis mythopoeia* (Berol. 1883) pg. 29.

pg. 42, 8. Iniuria Mayer-G'schrey *Parth. Nic. quale dic. gen. sec. sit* (Heidelb. 1898) pg. 22 corrupta esse contendit verba εἰς ἔπη καὶ ἐλεγείας ἀνάγειν τὰ μάλιστα — ἀρμόδια. insigniter enim confirmatur hic verbi ἀνάγειν usus locutione plane simili ἀνάγειν λόγον εἰς σχῆμα, quam satis explicavit Max. Schmidtius in libro *De Theophrasto rhet.* (Hal. Sax. 1839) pg. 23.

pg. 49, 23 sqq. G. Knaackius verba tradita lacunosa esse putat: post ἐπὶ excidisse existimat nomen loci quo convenerint Thessali.

Feb. 1
1.20
1.20
2.70
2.75
1.75
1.80
1.75
—
—
1.50
1.80
1.50
1.45
1.80
—
1.60
1.45
1.60
1.30
1.10
1.80
1.60
1.90
—
20
—
20
—
—
50
60
40
70
50
80
70
10
40
85
—
—
20
60
40
20
30
70
30
—
80
—
50
—
20
—
30
—
30
—
20
30
—
30
—
20
—
30
—
30
—
20
—
30
—
40

	geh.	geb.		geh.	geb.
Euclidis Elementa ed. Heiberg. 5vll.	24.60	27.40	Iosephus, Fl., ed. Naber. 6 voll.	21.20	24.40
— Data ed. Menge. Optica ed. Heiberg	10.—	11.20	Isaens ed. Scheibe	1.20	1.60
— Suppl. Ed. M. Curtze	6.—	6.80	Isocrates edd. Benetser-Blass. 2vll.	2.70	3.60
Eudocia, Procl., Claud. ed. Ludwich	4.—	4.40	Iuliani opera ed. Hertlein. 2 voll.	6.75	7.60
Eudociae violarium ed. Flach	7.50	8.20	Iurisprudentiae anteinstantinaera-		
Euripides ed. Nauck. 3 voll. Ed. III	5.70	7.20	liquae ed. Huschke. Ed. V.	6.75	7.40
— Singulae tragoediae	—30	—60	— Indices ed. Fabricius	1.80	
Eusebii ed. Dindorf. 4 voll.	15.—	17.20	— Supplementum	—75	
Eutropius ed. Rueli	—45	—75	— antehadrianae qu. supers. ed.		
Fabulae Aesopicae ed. Halm	—90	1.30	Bremer. I M 5.— geb. M 5.60.		
— Roman. ed. Eberhard. Vol. I.	3.75	4.30	II, 1 M 8.— geb. M 8.60. II, 2	8.—	8.80
Favonii Eulog. de somn. Scip. ed.		1.80	Iustiniani institut. ed. Huschke	1.—	1.40
Holder	1.40	1.80	— novellae ed. Zachariae. 2 voll.	10.50	11.60
Firmicus Mat. edd. Kroll, Skutsch. I	4.—	4.50	— appendix I. II	1.80	2.60
Florileg. Graec. Sing. fasc. 1/10 je		—50	Iustinus ed. Rühl	1.50	2.—
11/15		—60	Iuvenalis ed. Hermann	—45	—75
Florus ed. Rossbach	2.80	3.20	Iuenci libb. evang. ed. Marold	1.80	2.40
— ed. Halm. Ampellus ed. Woelflin	1.—	1.40	Livius edd. Weissenborn-Müller. 6voll.	6.—	9.—
Frontini stratagem. ed. Gundermann	1.50	1.90	— Vol. I—IV=8 fasc.; sing. fasc.	—60	1.—
Fulgentii opera rec. Helm	4.—	4.50	— lib. I et II.	—45	
Gaius ed. Huschke. Ed. V.	2.70	3.20	Lucani de bello civ. libb. ed. Hostus	3.60	4.20
Galenii scripta minora. 3 voll.	7.50	9.—	Lucianus ed. Jacobits. 3vll. (=6 ptt.)	6.30	7.80
— instit. logica ed. Kalbfleisch.	1.20	1.60	Lucretius ed. Brieger. Ed. II	2.10	2.50
— de victu atten. ed. Kalbfleisch.	1.40	1.80	Lycophron ed. Kinkel.	1.80	2.20
Gellius ed. Hertz. 2 voll. Ed. II	4.20	5.30	Lycurgus ed. Scheibe	—60	—90
Geminii elem. astronom. ed. Manitius	8.—	8.60	— ed. Blass. Ed. maior	—90	1.30
Geoponica ed. Beckh	10.—	10.80	Lyds ed. Wachemuth. Ed. II	6.—	6.60
Georgius Cyprus ed. Geiser	3.—	3.50	— de mensib. ed. Wünsch	5.20	5.60
Germanici Aratae, epigr. ed. Breysig	2.—	2.40	Lyrice, Anthol., ed. Hüller. Ed. IV	3.—	3.60
Gullelmi Bles. Ald.com.ed. Lohmeyer	—80	1.20	Lysias ed. Thalheim. Ed. minor	1.20	1.60
Hellodorus ed. Bekker	2.40	2.90	— Ed. maior	3.—	3.60
Hermippus dial. edd. Kroll et Viereck	1.80	2.20	Macrobius ed. Eysenhardt. Ed. II	6.—	6.60
Herodianus ed. Bekker	1.20	1.60	Manethon ed. Koehly	1.50	2.—
Herodotus edd. Dietsch-Kallenberg.		3.60	Marcellus ed. Helmreich	3.60	4.20
2 voll. (=5 fasc.). Ed. II	2.70		Marci vita S. Porphyrii.	2.40	2.80
Herondae mim. ed. Crusius. Ed. II	3.20		Martialis ed. Gilbert. Ed. II	2.70	3.20
— Ed. III min.	2.40		Martianus Capella ed. Eysenhardt	4.50	5.—
Heronis Alex. op. I. Suppl. Ed. Schmidt	12.—	13.20	Maxim et Ammon ed. Ludwich	1.80	2.20
— II, 1 edd. Nix et Schmidt	8.—	8.60	Metrieli scr. Gr. ed. Westphal. Vol. I	2.70	3.20
Hesiodus ed. Flach	—45	—75	Metrologici scr. ed. Hultsch. 2 voll.	5.10	6.—
Hesychius Milesius ed. Flach	—75	1.10	[Millt.] Inc scr. Byz. dorem. ed. Vari	2.40	2.80
Hieroclii Synecdemus ed. Burckhardt	1.20	1.60	Minucius Felix ed. Baehrens	1.35	1.75
Hieronymi de vir. ill. lib. ed. Herding	2.40	2.80	Mulomedicina Chironis ed. Oder	12.—	
Hipparchus Blth. ed. Manitius	4.—	4.60	Musici scriptores Graeci ed. Jan	9.—	9.80
Hippocrates edd. Kühwein-Iberg. I	6.—	6.60	— Suppl.: melod. reliquiae	1.20	1.60
Histor. Apoll. reg. Tyr. ed. Riess. Ed. II	1.40	1.80	Mythogr. Gr. I. Apollod. ed. Wagner	3.60	4.20
Historiae Augustae scr. ed. Peter		8.60	— II I. Parthen., Antonin. Lib.	2.40	2.80
2 voll. Ed. II	7.50	9.30	— III I. Eratosthenis Catast.	1.20	1.60
Histor. Gr. min. ed. Dindorf. 2 voll.	8.25	5.—	Natur. rer. scr. Graeci ed. Keller. I	2.70	3.10
— Rom. fragm. ed. Peter	4.50		Nicephori opusce. hist. ed. de Boor	3.30	3.70
Homeri carm. ed. Dindorf. Ed. IV.			Nicephorus Blemm. ed. Heisenberg	4.—	4.40
Cum Sengebuschii dissert. Ilias	2.25		Nicomachus ed. Hoche	1.80	2.20
— Odysea	2.25	2.20	Nonni Dionys. ed. Koehly. 2 voll.	9.—	10.—
— Ed. Vcur. Bentze. Ilias. 2 part.	1.50	2.20	— paraphrasis ed. Scheindler	4.50	5.—
— Odysea. 2 partes	1.50	2.20	Odonis abb. Clun. Occup. ed. Swoboda	4.—	4.60
— ed. Ludwich. Odyss. 2 voll.		1.10	Onosandros ed. Koehly	1.20	1.60
— Ed. min. Utrumque vol.	—75	3.60	Orosius ed. Zangemeister	3.—	3.50
[—] Iliadis carmina ed. Koehly	3.—	3.60	Ovidius edd. Merkel-Ehwald. 3 voll.	2.90	4.10
Horatius ed. Müller. Ed. II maior	1.—	1.40	— Tristia M. —45. geb.		
— Ed. II minor.	—75	1.10	M. —75. Fasti	—60	—90
Hyginus gramaticus ed. Gemoll.	—75	1.10	— metamorphos. del. ed. Polle	—60	—90
Hymni Homerici ed. Baumeister	—75	1.10	Palladius ed. Schmitt	5.20	5.60
Hyperides ed. Blass. Ed. III	2.10	2.50	Panegyrici Lat. XII ed. Baehrens.	3.60	4.20
Iamblichi Protrepticus ed. Pistelli	1.80	2.20	Patr. Nicaen. nom. edd. Geiser, al.	6.—	6.60
— de mathematica scient. ed. Festa	1.80	2.20	Pausanias ed. Schubart. 2 voll.	3.60	4.60
— de Niem. oarithm. ed. Pistelli	2.40	2.80	Pelagonii ars veterinaria ed. Ihm.	2.40	2.90
			Persius ed. Hermann	—30	—60

	geb.	geb.		geb.	geb.
	M. A.	M. A.		M. A.	M. A.
Phaedrus ed. Müller	—30	—60	Senecae scripta rhetor. ed. Kiessling	4.50	5.—
Philodemi de musica libri ed. Kemke	1.50	2.—	Serenus ed. Heiberg	5.—	5.50
— voll. rhet. ed. Sudhaus. 7vll. Sppl.	11.—	12.60	Sidonius Apollinaris ed. Mohr	4.—	4.60
Philoponus de opif. mundi ed.			Sili Italici Punica ed. Bauer. 2 voll.	4.80	5.60
Reichardt	4.—	4.60	Simeo Sethus ed. Langkavel	1.80	2.30
— de aetern. mundi ed. Rabe	10.—	10.80	Sophocles edd. Dindf.-Mekler. Ed. min.	1.35	1.80
Philostrati opera ed. Kayser. 2 voll.	8.25	9.25	— Ed. maior	1.65	2.20
— imagg. edd. Benndorf et Schenkl	2.80	3.80	Singulae tragoediae	—	—
Physlogn. scr. rec. Foerster. 2 voll.	14.—	15.20	[—] Scholia vetera ed. Papageorgius	4.80	5.40
Pindarus ed. Christ. Ed. II	1.80	2.80	Soranus ed. Rose	—	—
Plato edd. Hermann-Wohlrab. 6 voll.			Status ed. Klotz, Kochmann. 2 vll.	7.55	9.—
(= 15 fasc.)	10.50	43.60	— III. Lactant. Plac. ed. Jahnke	8.—	8.60
Plantus edd. Goets-Schoell. Fasc. I			Stobaei floril. ed. Meineke. Vol. IV	2.40	
Amphitruo. Asinaria. Aulularia	1.50	2.—	— eclogae ed. Meineke. 2 voll.	6.—	7.—
— II. Bacch. Capt. Casina	1.20	1.60	Strabo ed. Meineke. 3 voll.	7.80	9.60
— III. Cist. Curc. Epidicus	1.—	1.40	Suetonius ed. Rohl	1.50	2.—
— IV. *Men. Merc. *Mil. gl.	1.50	2.—	Syrianus ed. Rabe. 2 voll.	3.20	4.10
— V. *Mst. Persa. *Poen.	1.50	2.—	Tacitus ed. Halm. 2 voll. Ed. IV.	2.40	3.20
— VI. *Pseud. *Rud. Stich.	1.50	2.—	Vol. I. Annales. Uterque fasc.	—75	1.10
— VII. *Trin. Truc. Fragm.	1.50	2.—	Vol. II. Fasc. I. Historiae	—75	1.10
— Suppl.: de Pl. test. metr.	—45	—75	Vol. II. Fasc. II. Germ. Agric. dial.	—45	—70
Sing. comoed. (*not. —.60. geb.			Terentius ed. Fleckeisen. Ed. II	2.10	2.60
M. —.90; rel.)	—45	—75	— Ed. I	—45	—70
— ed. Fleckeisen. Vol. I. II.	2.70		Singulae comoediae	1.20	
Plini epistolae ed. Keil	1.20	1.60	[—] Scholia ed. Schlee	2.—	2.40
— libb. dub. serm. rell. ed. Beck	1.40	1.80	Testamentum, novum, Graece ed.		
— nat. hist. ed. Jan-Mayhoff. II—VI	22.—	24.70	Buttmann. Ed. V.	2.25	2.70
Plinius et Gargillius Mart. ed. Rose	2.70	3.10	Themistius ed. Spengel. 2 voll.	6.—	7.20
Plotinus ed. Volkmann. 2 voll.	9.—	10.10	Theodorus Prodrum ed. Hercher	—50	—70
Plutarchi vitae ed. Sintenis. 5 voll.			Theo Smyrnaeus ed. Hiller	3.—	3.50
(= 14 fasc.)	8.40	10.90	Theophrastus ed. Wimmer. Vol. III	2.40	
— moralia ed. Bernardakis. 7 voll.	28.—	32.20	Theophylacti historiae ed. de Boor	6.—	6.60
Poet. Lat. min. ed. Baehrens. 6 voll.	20.10	23.40	Thioldridi vita Willibr. ed. Rossberg	1.80	2.30
— Rom. fragm. ed. Baehrens	4.20	4.80	Thucydides ed. Boehme. 2 voll.	2.40	3.00
— Latin. eclogae ed. Brandt	1.—	1.40	Tibullus ed. Müller	—30	—40
— Graec. eclogae ed. Stadtmüller	2.70	3.20	Tryphiod. Collathus ed. Weinberger	1.40	1.80
— Anth. a. röm. Dicht. v. Mann	—60	—90	Ulpianus ed. Huschke. Ed. V.	—75	1.10
Polemon ed. Hinc	1.—	1.40	Valerius Flaccus ed. Baehrens	1.50	2.—
Polyaenus edd. Wölflin-Melber. Ed. II	7.50	8.—	Valerius, Iulius, ed. Kuebler	2.70	3.20
Polybius edd. Büttner-Dindorf. 3 voll.	10.80	12.60	Valerius Maximus ed. Kempf.	4.50	5.40
Pomponius Mela rec. Frick	1.20	1.60	Varronis rer. rustica. libb. ed. Keil	1.50	2.—
Porphyrio ed. Meyer	4.20	4.80	Vegetius ed. Lang. Ed. II	3.90	4.40
Porphyrii opp. sel. ed. Nauck. Ed. II	3.—	3.50	Velleius Paternulus ed. Haase	—60	—90
Priscianus, Theodorus, ed. Rose	5.—	5.60	— ed. Halm	1.—	1.40
Proclus ed. Friedlein	6.75	7.30	Vergilius Maro ed. Ribbeck. Ed. II	1.50	2.—
— ed. Kroll. Vol. I.	5.—	5.60	— Bucolica et Georgica	—45	—70
— Vol. II.	8.—	8.60	— Aeneis	—90	1.10
Propertius ed. Müller	—60	—90	— ed. Güthling. 2 voll. Vol. I		
Ptolemaei, Cl., opera. I. Syntax.			Bucolica et Georgica	—45	—70
math. ed. Heiberg. P. I.	8.—	8.60	— Vol. II. Aeneis	—90	1.10
Quintilliani inst. ed. Bonnell. 2 voll.	2.40	3.25	Virgilius gramm. ed. Huemer	2.40	2.80
— lib. X ed. Halm	—30	—60	Viror. clar. ep. ed. Weber	2.40	2.80
— declamationes ed. Ritter	4.80	5.40	Vitae sanct. IX metr. ed. Harster	3.—	3.30
Quintus Smyrn. ed. Zimmermann	3.60	4.20	Vitruvi de architectura libri X.		
Rhetores Graeci ed. Spengel. 3 voll.	9.60	—	Iterum ed. V. Rose	5.—	5.60
Ruhnkeni elog. Hemsterh.	—45	—75	Xenophontis expeditio Cyri ed.		
Rutilius Namatianus ed. Müller	—75	1.10	Gemoll. Ed. min.	—75	1.10
Sallustius ed. Eussner	—45	—75	— ed. Gemoll. Ed. maior	1.20	1.40
Scaen. Rom. poes. frgm. ed. Ribbeck.			— hist. Graeca ed. Keller. Ed. min.	—90	1.10
Ed. III. 2 voll.	9.—	10.20	— institutio Cyri ed. Hug. Ed. min.		
Scribonii Largi comp. ed. Helmreich	1.80	2.20	M. —.90. geb. M. 1.30. Ed. maior	1.50	2.—
Scriptores originum Constantino-			— commentarii ed. Gilbert. Ed. min.		
politaram phil. Praeger. Fasc. prior	4.—	4.50	M. —.45. geb. M. —.75. Ed. maior	1.—	1.10
Senecae opp. recos. ed. Haase. 3 vll.	8.10	10.—	— scripta min. ed. D.		
— (I. 2) de benef. de clem.			Zacharias Rhetor, Ki		
ed. Hosius	2.40	2.80	Ahrens u. Krüger		
— (III) epistulae ed. Hense	5.60	6.20	Zonaras ed. Dindorf.		

3 2044 019 255 066

JAN 4 '55 H

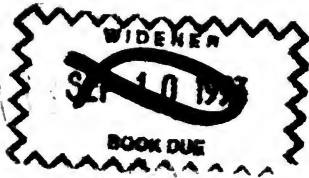
CANCELLED

AUG 30 '56 H

DUE 1 1973 H

AUG

MAR 17 '64 H

JAN 2 '66 H

Cancelled

